

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Maya Banks

Sana Değer

Anetakıs Tycoons Series 2

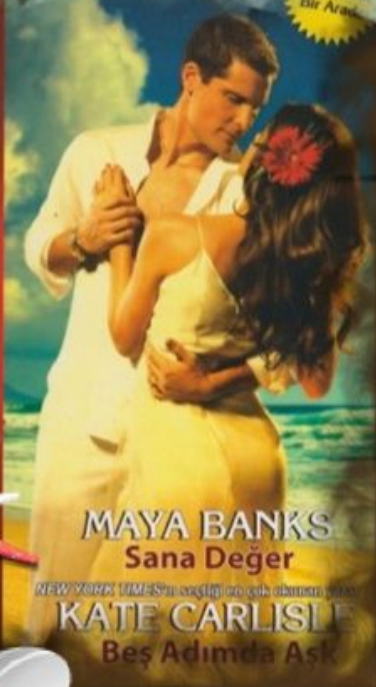

lequin

id Roman
Bir Arada

Silkroad

PL1
Filik24
Emma

MAYA BANKS

SANA DEĞER

THE TYCOON'S REBEL BRIDE

ANETAKIS TYCOONS SERIES 2

ROMANIN KARAKTERLERİ

Isabella Caplan

Genç, güzel ve zengin bir kız

Theron Anetakis

Isabella'nın vasisi, otel zincirleri sahibi, genç ve yakışıklı bir adam

Madeline

Theron'ın sekreteri

Alannis Gianopolous

Theron'ın evlenmeyi planladığı Yunanlı zengin bir ailenin kızı

Sophia Gianopolous

Alannis'in annesi

Chrysander Anetakis

Theron'ın ağabeyi

Marley Anetakis

Chrysander'ın karısı

Piers Anetakis

Theron'ın küçük erkek kardeşi

Sadie

Isabella'nın yakın arkadaşı

Marcus Atwater

Isabella'ya talip olan genç adam

Reynolds

Isabella'nın yakın koruması

~ BİRİNCİ BÖLÜM ~

THERON ANETAKİS önündeki evrak yığınına gözden geçiriyordu. Sekreteri bunları kontrol etmesi için bırakmıştı. Bir kısmını daha sonra detaylı olarak incelemek için kenara ayırıyor, diğerlerini çöpe atıyordu.

Anetakis International'ın New York ofisini devralması kolay olmamıştı. Çalışanlardan birinin Anetakis Otel'i'nin planlarını rakiplerinden birine sattığı fark edilince, Theron ve ağabeyi bütün elemanları işten çıkarmış ve yerine yenilerini almışlardı. Theron'ın ağabeyi Chrysander'ın asistanı suçlu bulunmuş ve hapse girmişti. Theron, Londra ofisinden daha yaşlı, daha güvenilir ve en önemlisi daha sadık olan kendi sekreterini getirmeye karar vermişti. Gerçi son yaşadıkları olaydan sonra Anetakis kardeşler, personele güvenme konusunda pek istekli değillerdi.

Theron, Londra'dan gelir gelmez evrak, anlaşma, mesaj ve e-posta trafiğine saplanıp kalmıştı. İki gün geçmişti ve hâlâ bu karmaşayı bir düzene sokmaya çalışıyordu.

Chrysander adına gelen bir mektubu neredeyse çöpe atıyordu. Yazılanlara bir göz atınca kaşları çatıldı ve telefona uzandı.

Saat farkına aldırmaksızın numarayı çevirdi ve sabırsızlıkla telefonun açılmasını bekledi. Kısa bir an, Chrysander'ın karısı Marley'yi uyandırmış olabileceğinden dolayı suçluluk duydu.

Chrysander uykulu bir sesle "Umarım iyi bir haber için aramışsındır," diye söylendi.

"Kim bu lanet olası Isabella?"

"Isabella mı?" Chrysander'ın sesinde su götürmez bir şaşkınlık vardı. "Gecenin bu saatinde bunu sormak için mi aradın?"

"Söyle bana..." Theron başını salladı. Hayır. Chrysander, Marley'ye iha-

net edemezdi. Durum her neyse, Marley ile tanışmadan önce olmuş olmalıydı. “Ondan kurtulmak için yapmam gereken şeyi söyle. Burada onun başarıyla mezun olduğunu bildiren bir mektup var. Bu ne anlama geliyorsa...” Theron’ın ağzı nefretle büzüldü. “Tanrı aşkına, Chrysander. Senin için biraz genç değil mi?”

Chrysander, Yunanca küfürler yağdırmaya başladı. Theron o sakinleşene kadar ahizeyi kulağından uzaklaştırdı.

“İmaların hiç hoşuma gitmedi küçük kardeşim,” dedi buz gibi bir sesle Chrysander. “Ben evliyim. Tabii ki Isabella ile hiçbir ilişkim yok.” Sonra Theron, Chrysander’ın keskin nefes alışını duydu. “Bella... Tabii ya.”

“Tekrar ediyorum, kim bu Bella?” diye sordu Theron sabrı taşarak.

“Caplan. Isabella Caplan. Sen onu tanıyorsun Theron.”

“Küçük Isabella mı?” Chrysander kızın soyadını söyleyince Theron onu hatırladı. Saçı atkuyruğu yapılmış, pantolon askıları olan, utangaç ve daima geri planda duran küçük kız. En son ailesinin cenazesinde görmüştü onu. Fakat acısı o kadar büyüktü ki ona dikkat etmemişti. Kaç yaşındaydı şimdi acaba?

“Artık küçük değil. Okulu bitirmiş. Hem de iyi derecele. Zeki bir kız.”

“Peki, ama sana neden durumu rapor ediliyor?” diye sordu Theron. “Tanrı aşkına, eski bir metresin olduğunu sandım ve en son istediğim şey Marley ile sorun yaşamam.”

“Karıma bağlılığın takdire şayan ama hiç gerek yok buna,” dedi Chrysander kuru bir sesle. “Isabella’ya karşı olan sorumluluğumuz aklımdan çıkmış. Son günlerde tamamen Marley ve çocuğumuza odaklanmış durumdayım.”

“Ne sorumluluğu?” diye sordu Theron. “Ve neden benim bundan haberim yok?”

“Babalarımız uzun yıllar arkadaş ve iş ortağıydı. Babası eğer ona bir

şey olursa Isabella'ya babamın bakmasını istedi. Babam onun babasından daha önce öldü. Kızın babası da ölünce bu sorumluluğu ben devraldım.”

“Öyleyse şunu bilmende fayda var: Kız iki gün sonra New York’a geliyormuş,” dedi Theron.

“Şu anda Marley’yi yalnız bırakamam.”

“Tabii ki bırakamazsın,” dedi sabırsızca Theron. “Onunla ben ilgilenirim. Bana birkaç ayrıntı ver. New York benim sorumluluğumda. Bunu da ilgilenmem gereken bir başka sorun olarak ele alırım.”

“Bella sorun olmayacaktır. Çok tatlı kızdır. Yapman gereken tek şey, çevresini oluşturana kadar ona yardımcı olmak. Yirmi beş yaşına gelene veya evleninceye kadar mirasının tam kontrolü onda olmayacak. O zamana kadar Anetakis International kızın vasisi olacak. Şimdi sen New York’ta olduğuna göre bu iş sana düşüyor.”

Theron dişlerini gıcırdattı. “Bu lanet olası New York ofisini Piers’a vermem gerektiğini biliyordum.”

Chrysander güldü. “Bu senin için çocuk oyuncağı. Kısa sürede onu yerleştirip ihtiyaçlarını karşılayacağına eminim.”

Isabella Caplan havaalanı güvenliğinden geçti. Elinde adı yazılı bir tabele olan, şoför üniformalı bir adam gördü.

Adama el sallayarak ona doğru yürüdü. Aynı anda yanında beliren iki adama şaşırarak baktı. Şaşkınlığı yüzünden okunuyor olmalıydı ki şoför açıklama yaptı. “New York’a hoş geldiniz Bayan Caplan. Ben Henry, bugünkü şoförünüzüm. Bu beyler de Bay Anetakis’in güvenlik elemanları.”

“Merhaba,” dedi Isabella.

“Valizlerinizi alıp otele götüreceğim birini ayarladım,” dedi Henry onu çıkışa doğru yönlendirirken.

Dışarı çıkınca korumalardan biri ona limuzinin kapısını açarak yanına oturdu. Diğer de Henry'nin yanına, ön koltuğa yerleşti.

Limuzin hareket etti ve Isabella arkasına yaslandı. Anetakis kardeşlerin oteli olan Imperial Park'a doğru yola koyuldular. Isabella çok sık gelme-se de her geldiğinde Chrysander bu otelde ona bir süit ayırırdı.

Bu seyahati, Avrupa'ya gitmeden önce Chrysander'a bilgi vermek üzere kısa süreliğine ayarlamıştı. Ama Theron Anetakis'ten aldığı kısa mektupla her şey değişmişti. Artık onunla Theron ilgilenecekti. New York'ta onunla buluşup yurtdışı seyahatiyle ilgili tüm detaylara yardımcı olacaktı.

Theron'ın bilmediği bir şey vardı. Isabella'nın yolculuğu geçmişiyile ilgiliydi. New York'ta kalacaktı... Kesinlikle.

Limuzin otelin önünde durdu. Korumalardan biri kapısını açtı. Isabella lobiye girip doğrudan odasına çıktı.

On dakika içinde valizleri geldi. Arkasından koca bir buket çiçek ve çeşitli meyvelerle dolu bir sepet getirildi odaya.

Tam ayakkabılarını çıkarıp koltuğa oturmuştu ki kapının çalındığını duydu. Söylenerek gidip açtı. Bir otel görevlisi ona bir zarf uzattı.

"Bay Anetakis'ten size bir mesaj var."

Isabella kaşını kaldırdı. "Hangisinden?"

Genç görevli rahatsız bir şekilde "Theron," dedi.

Isabella gülümseyerek zarfı alıp teşekkür etti ve kapıyı kapattı. Zarfı çevirip üstüne baktı. "Isabella Caplan." Kendi el yazısı mıydı acaba?

Kendini bir an aptal gibi hissederek zarfı burnuna yaklaştırdı. Onun kokusunu almak umuduyla kokladı. Oradaydı. Hafif fakat hâlâ hissedilebilirdi. Bu kokuyu sanki dünmüş gibi hatırlıyordu. Demek hâlâ aynı parfümü kullanıyordu.

Zarfı açtı. Erkeksi bir yazıyla, aceleyle yazılmış talimatları okudu. Theron ertesi sabah onu ofise bekliyordu.

Isabella'nın dudakları neşeyle kıvrıldı. Kendini beğenmiş bir adam, tam hatırladığı gibi. Şımarık bir çocuğu çağırır gibi onu çağırıyordu. Chrysander en azından onu otele kendisi bırakırdı. Şehirde kaldığı sürece ona eşlik etmesi için birini ayarlardı.

Theron'la ofisinde buluşacak olmalarına sevindi. Onu kendi mekânında sarsmak daha iyi olacaktı. Avrupa'ya gitmek istemesinin esas sebebi Theron'dı. Chrysander evlenmişti ve karısıyla kendilerine ait Yunan adasında yaşamaya başlamışlardı. Bu da Theron'ın Isabella'ya daha yakın olması anlamına geliyordu. Nihayet.

Avrupa'ya gitmeyecekti. Şimdi Theron'ı baştan çıkarma zamanıydı.

Yıllar geçtikçe Theron daha çekici olmuştu. O yakışıklı delikanlının yerini erkeksi bir görünüm almıştı. Isabella ona karşı koyabilmek için büyümeyi beklerken, o daha da karşı konulmaz biri olmuştu. Daha arzu edilebilir... Sonuç, Isabella şimdi ona daha fazla âşıktı.

Kolay olmayacaktı. Onun kollarına hemen düşmesini beklemiyordu. Anetakis kardeşler sertti. İstedikleri her kadını elde ederlerdi. İş konusunda acımasızlardı. Aynı zaman sadıklardı ve onur onlar için her şeydi.

Telefon çaldı. Odanın diğer tarafındaki telefona gitmek için kendini zorlayarak telefonu açtı.

“Alo?”

Kısa bir an bir sessizlik oldu.

“Bayan Caplan—Isabella.”

Bu sesteki İngiliz aksanını tanıyan Isabella'nın sırtı karıncalandı. Arayan, Chrysander değildi. Piers da yurtdışındaydı ve Isabella ile pek konuşmazdı. Bu sadece Theron olabilirdi.

Kendini sakinleştirmeye çalışarak “Evet?” dedi.

“Ben Theron Anetakis. Her şeyin yolunda olup olmadığını sormak için aradım.”

“Teşekkür ederim. Her şey yolunda.”

“Süiti beğendiniz mi?”

“Evet, çok güzel. Burayı ayırtmanız büyük bir incelik.”

“Ayırtmadım,” dedi sabırsız bir şekilde Theron. “Orası benim süitim.” Isabella yeni bir ilgiyle etrafına bakındı. Theron’ın çok zaman geçirdiği bu yerde olmak onu heyecanlandırdı.

“Siz nerede kalıyorsunuz?” diye sordu merakla. “Neden bana süitinizi verdiniz?”

“Otelde tadilat var. Tek boş yer... Orası. Ben geçici olarak başka bir odada kalıyorum.”

“Başka bir yerde kalabilirdim. Benim yüzümden odanızdan çıkmazına gerek yoktu.”

“Zaten birkaç gün kalacaksınız,” dedi Theron. “Avrupa seyahatine çıkmadan rahat etmenizi istedim.”

Isabella yutkundu. Avrupa’ya gitmeyeceğini söylemenin sırası değildi. Gelir gelmez onu kuşkulandırmak istemiyordu. Planlarını değiştirdiğini söylemek için bol vakti olacaktı.

“Talimatlarınızı aldım,” dedi Isabella gülümseyerek.

Telefonda şüpheli bir ses duyuldu. “Umarım çok despotça gelmemiştir Bayan Caplan.”

“Lütfen bana Isabella de. Ya da Bella. Çok resmi değildik, biliyorsun. Tabii ki aradan zaman geçti ama ben seninle ilgili hiçbir şeyi unutmadım.”

Rahatsız edici bir sessizlik oldu. “Tamam Isabella.”

“Bella de, lütfen.”

“Tamam... Bella,” dedi Theron. “Ne diyorduk?”

“Yarın ofisine gelmemi isteyen despot talebini konuşuyorduk.”

“Bu bir rica,” dedi Theron sabırla.

“Peki, o zaman saat onda diyelim mi? Biraz yorgunum ve uyumak isti-

yorum.”

“Tamam, kendini yorma. Oda servisinden yemek iste. Masrafların karşılandı.”

“Yarın görüşürüz.”

Theron hoşça kal diyerek telefonu kapadı.

Isabella kendi kendine gülümsedi. Yarın onu ziyaret edecekti.

P21&Fılık24&Emma

~ İKİNCİ BÖLÜM ~

THERON arkasına yaslanarak odasının penceresinden şehre baktı

Toplantılar ve telefon görüşmeleriyle oldukça yoğun bir sabah geçirmişti. Saatine bir göz attı. Isabella Caplan birkaç dakika içinde gelecekti.

Bir haftaya kadar Alannis, Yunanistan'dan gelecekti. Neyse ki o geldiğinde Isabella Avrupa'ya gitmiş olacaktı. Isabella'nın Londra'da karşılanıp yerleştirilmesi ve güvenliği için gerekli ayarlamaları yapmıştı.

Diğer taraftan Alannis vardı... Hüzünle gülümsedi. Bu kendi meselesiydi. Aralarındaki şeyi yakın bir arkadaşlık olarak tanımlamak mümkündü. Belki de “anlayış” daha doğru bir kelime olurdu. Theron artık yerleşik bir hayata geçmişti ve daha kalıcı bir ilişkiye hazırdı. Birkaç hafta önce bu konuyu Alannis'le konuşmuşlardı.

İyi bir çift oluşturuyorlardı. Birbirlerini anlıyorlardı. Alannis köklü bir Yunan ailesinden geliyordu. Babaları eski arkadaştı. Bir denizcilik şirketleri vardı.

Alannis onun yanında olabilir, çocuklarını doğurabilirdi. Theron ise kadına güvenlik ve koruma sağlardı.

Evet, artık yerleşme zamanıydı. Bundan sonra New York'ta yaşayacaktı. Ağabeyi ve yengesinin yaşadıkları adayı bırakmaya hiç niyetleri yoktu. Eğer buraya yerleşecekse en iyisi bir eş bulup aile kurmaktı.

Düşünceleri kapının çalınmasıyla bölündü.

Sekreteri Madeline içeri kafasını uzatarak, “Bayan Caplan sizi görmek istiyor efendim,” dedi.

“İçeri gönder.”

Beklerken koltuğunda doğruldu ve parmaklarıyla masaya vurmaya başladı. Kızı hatırlamaya çalıştı. Ama aklına gelen tek şey kocaman gözler ve

pantolon askıları oldu. Acaba kaç yaşındaydı? Okuldan mezun olduğuna göre yirmi iki civarında olmalıydı.

Yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. Ayağa kalktı ve onu karşılamak için kapıya doğru yürüdü. Kız içeri girince birden nefesi kesildi.

Karşısındaki küçük bir kız değil, inanılmaz güzellikte bir kadındı. Görünmez bir el boğazını sıktı. Bu duygudan kurtulmak için başını çevirdi.

Isabella ona gülümsedi ve Theron bu gülümsemeyi ayak parmaklarına kadar hissetti. Uzun bir süre, yeni yetme bir oğlan çocuğu gibi sadece kıza bakakaldı.

Vücuduna tam oturan, düşük belli bir kot pantolon giymişti. Üstüne giydiği bluz ise cömert hatlarını ortaya koyuyor ve onu bir erkeğin elleri gibi sararak göbeğini açıkta bırakıyordu. Theron ona bakarken göbeğindeki piercingi fark etti.

Bakışlarını yakalayan kızıdan rahatsız olarak başını kaldırdı. Gözleri kızın gözlerine kilitlendi. Uzun, koyu renk saçları dalgalar hâlinde omuzlarına dökülüyordu. Yeşil gözlerini uzun kirpikler süslüyordu. Dolgun dudaklarına bir gülümseme yerleşmişti, dişleri de bembeyazdı. Gülümsediğinde iki yanağında gamzeler ortaya çıktı.

Görmeden geçilebilecek bir kadın değildi. Bir erkeğin onu fark edememesi için kör, sağır ve aptal olması gerekirdi.

“Giydiğin bu lanet şey de nedir?” diye söylendi düşünmeden.

Isabella gözlerinde muzip bir gülümseme ifadesiyle bir kaşını kaldırdı.

“Galiba bunlara giysi diyorlar,” dedi boğuk bir sesle.

Theron kaşlarını çatı. “Chrysander senin bu kılıkta ortalıkta gezmene müsaade ediyordu demek.”

Isabella güldü. Tatlı ve yumuşak bir gülüştü bu. Öyle ki Theron onun gülüşünü yeniden duymak istedi.

“Chrysander ne giydiğime karışmaz.”

“O senin vasin... Vasindi,” dedi Theron. “şimdi de benim.”

“Yasal olarak değil. Sen babamın isteğini yerine getiriyorsun. Ben evlenene kadar malların koruyucususun. Ama benim vasim değilsin. Chrysander’ı rahatsız etmeden yaşamayı başardım bugüne kadar.”

Theron masasına sırtını dayayarak bu kendinden emin genç kadına baktı. “Evlenmek mi? Babanın vasiyetnamesine göre mirasa yirmi beş yaşında sahip olacaksın.”

“Veya evlenince,” diye düzelitti nazıkçe Isabella. “Yirmi beşten önce evlenmeyi planlıyorum.”

Theron’ın aklından çirkin senaryolar geçmeye başladı.

“Kim bu adam? Onu baştan aşağı araştırmak istiyorum. Senin durumundaki biri için mirasın çok çekici olabilir. Sadece parayı isteyen bir sürü adam çevrende dolaşabilir.”

Isabella’nın dudaklarında bir gülümseme belirdi. “Seni görmek de çok güzel Theron. Yolculuğum iyi geçti. Süt çok güzel. Görüşmeyeli uzun zaman oldu ama seni nerede görsem tanırdım.”

Bu yaklaşım, Theron’ı rahatsız etti çünkü kız haklıydı. Kabalık etmiş ve onu doğru dürüst selamlamamıştı bile.

“Özür dilerim Isabella,” dedi ona doğru yürüyerek. Omuzlarında tutup iki yanağından öptü. “Yolculuğunun iyi geçmesine ve süiti beğenmene sevindim. Seyahat planlarını konuşurken bir şeyler içer misin?”

Isabella gülümseyerek başını salladı. Theron’ın önünden geçip pencereye doğru yürüdü. Theron bakışlarıyla onu izliyordu. Birden kızın belinde, pantolonla bluzun arasında bir şey dikkatini çekti. Gözlerini kırptırdı ve tekrar baktı. Evet oradaydı. Bir dövme. Aman Tanrım, ağabeyi bu kıza nasıl vasilik yapmıştı? Dövmeler, evlilik konuşmaları...

Gözlerini kapattı ve başına ağrı girmek üzere olduğunu fark etti.

“Manzaran çok güzel,” dedi Isabella ona doğru dönerek.

Theron boğazını temizledi ve kızın yüzüne baktı. Bakışlarını dar bluzunun sardığı göğüslerinden uzaklaştırmaya çalıştı. Tanrım, bu kadın ayaklı bir bombaydı.

“Avrupa yolculuğun için ayarlamaları yaptın mı veya benim yapmamı ister misin?” diye sordu nazikçe.

“Avrupa’ya gitmiyorum.”

“Efendim?”

Isabella gülümsedi ve gamzeleri ortaya çıktı. “Bu yaz Avrupa’ya gitmeye karar verdim.”

“Bunun ani evlilik kararınla bir ilgisi var mı? Damat adayı hakkındaki sorumu da cevaplamadın daha.”

“Çünkü henüz bir aday yok. Hayatımda bir erkek olduğunu söylemedim. Ben sadece yirmi beş yaşından önce evlenmek istediğimi söyledim. Yani üç yılım var demektir.”

“Öyleyse neden Avrupa’ya gitmek istemiyorsun? Chrysander’a yazdığın mektuba göre bir hafta öncesine kadar planın buydu.”

“Ben Chrysander’a böyle bir şey yazmadım. Onun bana bakması için tuttuğu adam bunları yazmış olmalı. Ben fikrimi değiştirdim.”

Theron’ın elleri ensesine gitti. Ağır bir migren krizi tutmak üzereydi. “Peki, ne yapmak niyetindesin?” diye sordu Theron cevabı duymaktan korkarak.

Isabella gülümsedi ve yüzü aydınlandı. “Şehirde bir ev tutacağım.”

Theron yutkundu ve gözlerini kapattı. Isabella’nın şehirde kalması ona devamlı göz kulak olması gerek demekti. Belki onu doğru kişiyle tanıştı-
rıp evlenmesini sağlarsa her şey daha kolay olurdu. Kafasından bu düşünceler geçerken kızın ona bir şeyler söylediğini fark etti.

“Pardon, ne diyordun?” diye sordu.

“Gitmem gerek diyordum. Gidip ev bakmalıyım.

Theron’ın kafasında alarmlar çalmaya başladı. Tanımadığı bir şehirde, yalnız ve savunmasız bir kız. Çok uygunsuz yerlere gidebilir çok tatsız olaylar yaşayabilirdi. Avrupa’ya gitmiyordu, artık hep burada olacaktı. Hemen bir güvenlik ekibi kurmalıydı. Onun da Marley gibi kaçırılmasına asla izin vermeyecekti.

“Bu yalnız başına yapabileceğin bir şey değil,” dedi katı bir sesle.

Isabella sevinçle, “Benimle gelmek istemen çok güzel. Çok tatlısın. Kendi başıma zor olacağını kabul ediyorum. Sen şehri benden iyi biliyorsun,” dedi.

Theron bir şeyler söylemek için ağzı açtı fakat kızın yüzündeki sevinci görünce sustu.

“Tabii ki sana eşlik ederim. Sekreterim uygun birkaç yer araştırır. Birlikte gidip bakarız. Belki yarın sabah. Sütimde istediğin kadar kalabilirsin.”

“Senin başka yerde kalman hoşuma gitmiyor.”

Theron başını salladı. “Önemli değil. Chrysander’ın hâlâ burada bir çatı katı var. Orada kalırım. Benim de sürekli kalacak bir yer bulmam lazım. Artık burada yaşayacağım.”

“Öyleyse, seninle ev bakmak beni çok mutlu eder. Öğlen yemeği de yer miyiz?” diye sordu masumca Isabella.

“Elbette.” Kendini üzerinden silindir geçmiş gibi hissediyordu.

Isabella ona doğru koşarak sarıldı ve göğsüne yaslandı. “Teşekkür ederim,” dedi kulağına.

Theron kollarını ona sardı. Kızın bedeni onunkiyle bütünleşti ve daha önce farkına vardığı tüm kıvrımlara dokundu. Bluzunun açıkta bıraktığı beline dokununca dövmesinin ne anlama geldiğini merak etti.

Theron başını sallayarak kendini geri çekti. “Şoförü çağırayım, seni otele götürsün.”

Isabella, Theron'ın yanaklarını öperek kapıya doğru yürüdü. Teşekkür ederim Theron. Yarın sabah görüşürüz.”

Theron birkaç saniye önce kızın öptüğü yanağına dokunarak öylece kaldı. Lanetler okuyarak koltuğuna oturdu. Ağabeyini yapmakla suçladığı şeyi yapıyordu. Kendisinden çok genç bir kadına şehvet duymak... Çok acınacak bir durumdu.

Sekreterini arayarak ona üç veya dört ev bulmasını söyledi. Bunlar olmazsa Chrysander'ın çatı katını verebilirdi Isabella'ya. Sonra güvenlik önlemlerini oluşturmak için gerekli telefonları etti.

Telefonu kapatınca, gelecek hafta Alannis'in geleceğini hatırladı. Müstakbel nişanlısı geldiğinde Isabella'nın gitmiş olacağını düşünmüştü. Bir kadın insanın dikkatini dağıtmak için her zaman yeterliydi. Birden fazlasıysa felaketin ta kendisi demektir.

Belki Alannis'le birlikte Isabella'yı uygun birkaç erkekle tanıştırtabilirlerdi. Tabii ki Theron'ın onayından geçtikten sonra.

Bu aslında tam Madeline'e göre bir işti. Onu çağırarak tüm artı ve eksileriyle, geçmişleri ve bugünkü yaşantılarıyla uygun bekârların bir listesini yapmasını istedi. Madeline bu talep karşısında eğlenmiş görünüyordu ama yorum yapmadı.

Koltuğuna oturup ellerini başının arkasına aldı. Bu çok zaman almayacaktı. Ona uygun bir ev ve uygun bir koca bulacak, sonra kendi rutinine geri dönecekti.

“Isabella!” Sadie kapıyı açıp karşısında onu görünce çığlık attı.

Sevinçle birbirlerine sarıldılar.

“İçeri gel. Seni yeniden görmek çok güzel,” diyen Sadie, Isabella'yı içeri soktu.

Küçük oturma odasındaki koltuğa oturdular ve Sadie doğrudan konuya girdi. "Evet? Onu gördün mü?"

Isabella gülümsedi. "Şimdi ofisinden geliyorum."

"Ve?"

"Ona Avrupa'ya gitmeyeceğimi ve bir ev aradığımı söyledim. Bana yardımcı olacak"

"Yani karşı çıkmadı mı?"

Sadie uzun kızıl saçlarını omuzlarından aşağı bıraktı. Isabella'dan bir yaş büyüktü ve bir dönem önce mezun olmuştu. New York'a taşınmıştı ve Broadway'de kariyer yapmak istiyordu.

"Çok da olumlu baktığını söyleyemem," dedi Isabella eğlenerek. "Daha ziyade benimle ne yapacağını bilemiyor diyebilirim. Anetakis kardeşler sorumluluklarını çok ciddiye alırlar. Onlar Yunan sonuçta. Ve ben Theron'ın başından atmak istediği büyük bir sorumluluğum. Eminim beni ilk uçağa bindirip Avrupa'ya yollamak istiyor."

"Planın ne?"

"Tam emin değilim. Ona yakın olmak için Avrupa'ya gidiyordum. Ama o şimdi burada ve bütün planlar karıştı. İyi haberse, yarın ev baktıktan sonra öğlen beraber yemek yiyeceğiz. Bakalım olaylar nasıl gelişecek."

"Seni görünce ne tepki verdi?" diye sordu Sadie. "Ne kadar olmuştu? Dört yıl mı?"

"Evet. Tanrı'ya şükür, nihayet fark edildim."

"Yani? Kadınsı cazibenle büyüldü mü?" diye sordu sırtarak Sadie.

"Fark ettiğine eminim. Ama galiba ilgi ve dehşet arasında bir yerdeydi. Theron çok gelenekçi bir erkek. Ama ben alçak gönüllü bir Yunan kızı gibi giyinseydim bana ikinci bir kez bakmazdı. Küçük kız kardeş statüsünden kurtuldum sanırım."

Sadie gülümsedi ve Isabella'nın ellerini tuttu. "Seni tekrar gördüğüme

çok sevindim, Bella. Uzun zaman oldu, özledim seni.”

“Evet. Neyse benden bu kadar. Sen neler yapıyorsun? Bana her detayı anlat.”

Sadie üzüntüyle dudaklarını büzdü. “Korkarım pek anlatacak bir şey yok. Ama vazgeçmedim ve hâlâ çabalıyorum. Gelecek hafta bir seçmeye çağrıldım.”

Isabella kaşlarını çattı. “Geçinebiliyor musun, Sadie?”

“Bir işe girdim. Çok uzun saatler çalışmıyorum. Haftada birkaç gece. Parası çok iyi ve muhteşem insanlar var. Şansım dönene kadar beni idare eder.”

Isabella şüpheyle arkadaşına baktı. “Nedir bu iş?”

Sadie muzip bir şekilde güldü. “Beyler kulübü. Çok lüks ve özel.”

Isabella’nın ağzı açık kaldı. “Striptiz mi yapıyorsun?”

“Her zaman değil. İhtiyaç olmuyor diyelim. Ama yaparsam iyi bahşış alıyorum,” diye ekledi gülerek Sadie.

Isabella ona baktı ve sonra kahkahalara boğuldu. “Belki de senden ders almalıyım. Önünde striptiz yaparsam Theron beni fark edebilir.”

Sadie de gülüyordu. İkisinin de gözlerinden yaşlar gelene kadar güldüler. “Seni fark etmediyse, bu adam zaten ölü demektir.”

Isabella arkadaşına sarıldı. “Burada olduğuma çok seviniyorum. Seni özledim. New York’ta olmak çok hoş bir duygu. Kim bilir, belki de Theron gerçekten bana âşık olur.”

Sadie yüzünde bir gülümsemeyle ona baktı. “Sana umutsuz bir şekilde âşık olacağına hiç şüphem yok. Ama ya olmazsa? Sen genç ve güzelsin, Bella. Peşinde bir sürü erkek var.”

“Ben sadece Theron’ı istiyorum,” dedi yumuşak bir sesle. “Onu o kadar uzun zamandır seviyorum ki...”

“Tamam, o zaman. Onu elde etmenin bir yolunu bulmamız lazım, değil

mi?” dedi Sadie sırtarak.

P21&Filik24&Emma

~ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ~

“**A**LANNİS,” Theron telefona yumuşak bir sesle konuştu. “Umarım her şey yolundadır.”

Theron, karşı tarafın nazik ve mesafeli konuşmasını dinledi. Alannis’in tarzı buydu.

“Gelecek hafta Yunanistan’dan New York’a uçmanız için jeti ayarladım. Annen de seninle geliyor mu?”

Anlamsız bir soru olmuştu. Alannis’in ailesi, yanında biri olmadan bekâr bir erkekle buluşmasına izin vermezdi.

“Sizi bekliyorum o hâlde. Bir gece operada yer ayırttım.” Her şey yolunda giderse, yalnız kalmak için izin ister ve ona evlenme teklif ederdi. Daha sonra aileler düğün planlarına başlardı.

Telefonu kapattı. Bir yandan kardeşlerinin tepkisini düşünüyordu. Chrysander aşksız bir evliliğe karşı çıkacaktı. Piers da hayatını nasıl mahvetmek istiyorsa öyle yapabileceğini söyleyecekti.

Zamanla Alannis’i sevmeye başlayacaklardı. Theron ondan hoşlanıyor ve ona saygı duyuyordu. Aslında ağabeyinin karısı Marley gibi, kendisini derinden seven bir eşi olsun isterdi ama bunun kolayca olabilecek bir şey olmadığını biliyordu.

Kaşlarını çatarak Alannis’i yatakta çıplak düşündü. Soğuk ve mesafeli bir kadın. Birden kendini mutsuz hissetti.

İçini çekerek saatine baktı. Isabella geç kalmıştı. Madeline üç ev bulmuştu. Hepsi iyi muhitlerdeydi. Henüz uygun bekârlar listesini tamamlamamıştı. Öncelikle bir ev bulmak gerekiyordu. Ne kadar çabuk olursa o kadar iyi olacaktı. Daha sonra evlilik işini ayarlayabilirdi.

Kapı açıldı ve Isabella içeri girdi. Theron’ın masasının önünde durarak

“Günaydın,” dedi neşeli bir sesle.

Theron yutkundu ve bakışlarıyla kızın kıyafetini taradı. Bir şekilde uygun yerleri kapatmıştı. Tam olarak olmasa da.

Isabella ellerini masaya dayayarak öne eğildi. Tişörtünün yakasından dolgun göğüsleri görünüyordu. Theron’ın ağzı kurudu ve daha yukarılara bakmaya zorladı kendini.

“Günaydın, Isabella.”

“Bana Bella de lütfen. Bu isme karşı alerjin yoksa.”

Alerjisi yoktu, aksine, bu isim ona o kadar yakışıyordu ki. Bella, İtalyancada “güzel” demekti. O da göz alıcı bir güzeldi. Alışık olduğu kadınlardan çok farklı bir güzel.

Theron, Alannis’i kederle düşünürken odaya Isabella girmiş ve birden içi neşe dolmuştu. Onun vasisiydi ve burada oturmuş, Isabella’yla ilgili fanteziler kuruyordu. Kendinden nefret etti. Hem Isabella’ya hem de Alannis’e saygısızlık ediyordu.

“Bella,” dedi ayağa kalkarak.

“Bugün çok gündelik giyinmişsin. Ben hep seni takım elbise ve kravatla görmeye alışmıştım.”

“Beni ne zaman gördün ki?” diye sordu Theron.

Isabella kızardı. “Fotoğraflarda. Gazetelerde hep resmin çıkıyor.”

“Sen de ta California’da bu gazeteleri alıyorsun demek.”

“Evet, servetimi idare eden insanların haberleriyle ilgileniyorum.”

“İlgilenmelisin de,” dedi onaylayarak Theron. “Hazır mısın? Uygun olabilecek birkaç ev var. Yalnız yaşayacak genç bir bayana uygun olanları seçtim.”

Theron birden sadece bir tahminde bulunduğunu fark etti. Onun kadar genç ve güzel bir kadının yalnız yaşayacağına inanmak zordu. Bunu ona sormak istemiyordu ama öğrenmeye can atıyordu. Hayatında biri varsa bü-

tün o tanıştırma planlarını değiştirmesi gerekecekti.

“Sen hazırsan ben de hazırım,” dedi sıcak bir gülümsemeyle Isabella.

Anetakıs merkez binasından çıkarlarken Theron elini Isabella’nın beline koydu. Isabella bu dokunuşu bütün vücudunda hissetti.

Isabella, Theron’ı yıllar boyunca uzaktan sevmişti. O kadar ki bazen hayalle gerçeği karıştırmaya başlamış ve onu görünce belki de her şeyin biteceğini ummuştu. Ama Theron hayal ettiğinden fazlasıydı. Onunla yeniden karşılaşınca duyguları daha da yoğunlaşmıştı.

Limuzinin arkasına, Theron’ın yanına oturdu. Arabayı şoför Henry kullanıyordu ve yanlarında bir de koruma vardı. Bakacakları ilk eve vardıklarında arkalarında küçük bir araba durdu ve iki adam inerek hemen çevreyi kontrol ettiler.

“Son geldiğimde güvenlik bu kadar sıkı değildi,” diye mırıldandı binaya girerlerken.

“Bu artık gerekli.”

Isabella, Theron’ın başka şeyler söyleyeceğini umdu ama o bir şey söylemedi.

Üç saat sonra bütün evleri görmüşlerdi. İlk ikisini Theron ona sormadan veto etmişti. Isabella sonuncu evi beğenmişti. Theron da buna onay verdi.

“Eşyalarını buraya gönderecekler mi?” diye sordu Theron arabaya yürürlerken.

“Hayır, her şeyi buradan almak istiyorum. Çok eğlenceli olacak.”

“Birlikte alışverişe gitmen için birini ayarlarım.”

“Seni temin ederim ki bakıcıya ihtiyacım yok.”

“şehirde tek başına gezmeyeceksin,” dedi Theron kararlı bir sesle.

Isabella omzunu silkti ve gülümseyerek ona baktı. “O zaman sen benimle gelirsin.”

Theron ona korkunç bir bakış attı.

“Hayır mı? Ama bu en mantıklı şey değil mi? Şehirde tanıdığım tek insan sensin.” Sadie konusunu özellikle saklı tutmuştu. Theron’ın onun varlığını bilmesine gerek yoktu. Zaten Sadie’nin striptiz kulübünde çalıştığını öğrenirse onu görmesini de onaylamazdı.

“Haklısın. California’da yaşadığını ve buraya sadece ziyaret için geldiğini unuttum.”

Isabella limuzine bindi ve ona bakarak gülümsedi. “Yani bu benimle geleceksin demek mi oluyor?”

Theron homurdanmaya başlayınca Isabella kahkahalarına engel olmadı. Theron gözlerini açarak ona baktı, aynı anda da kızın gülüşünün ne kadar büyüleyici olduğunu düşünüyordu.

“Programıma bakmam lazım.”

“Beni nereye yemeğe götürüyorsun?” diye sordu Isabella. Aslında nerede ve ne yedikleri umurunda değildi. Sadece onunla vakit geçirmek istiyordu.

“Otelde mükemmel bir restoranımız ve orada sürekli bana ayrılmış bir masa var. Orada yiyebileceğimizi düşündüm. Sonra da sen süite çıkıp dinlenebilirsin.”

Theron kibar bir şekilde ondan kurtulmaya bakıyordu. Isabella onu suçlayamazdı. O beklenmeyen bir sorumluluktan ve Theron çok meşgul bir insandı. Alt dudağını çiğneyerek pencereden dışarı bakmaya başladı.

“Bir sorun mu var Bella?”

Isabella ona döndü ve gözlerindeki ilgiyi gördü. Gülümseyerek başını salladı. “Sadece biraz yorgunum. Ve heyecanlıyım.”

“Evini döşemek için yardım etmeme izin ver. Neler istediğini söylersen bir iç mimar bulurum. Sen de alışverişe çıkmak zorunda kalmazsın.”

“Hayır, bu eğlenceli olmaz. Her şeyi kendim almak için sabırsızlanıyo-

rum. Ev çok güzel.”

“Planların neler Bella?”

Isabella şaşırdı. “Planlarım mı?”

“Evet, planların. Artık mezun oldun. Nasıl bir kariyer planlıyorsun?”

“Yazı dinlenerek geçireceğim. Sonbaharda plan yapmaya başlarım.”

Theron bir şey söylemedi ama Isabella onun rahatsız olduğunu hissetti. O ve kardeşleri tam anlamıyla işkoliktiler. Boşuna dünyanın en zengin otel zincirine sahip olmamışlardı.

Otele vardıklarında, korumalar etrafı kolaçan ederken Theron onu içeri soktu. Biraz garip ve gerçek dışı bir durumdu. Sanki kralliyet ailesiydiler.

Birkaç dakika içinde Theron’ın masasına oturdular. Masa sessiz bir köşedeydi. Neredeyse yemek salonundan ayrı bir yerde.

“Ne yemek istersin, pethi mou?”

Isabella bu tatlı sözü duyunca burkuldu. On üç yaşındayken de Theron onu böyle çağırırdı. “Küçük kızım” diye.

“Ne önerirsin?” diye sordu.

Isabella onun dudaklarını incelemeye başladı. Sert ve şehvetli kıvrımları vardı. Çok baştan çıkarıcıydılar. Isabella kalkıp ona koşmak, dudaklarının sertliğini ve dilinin yumuşaklığını hissetmek istedi.

Onu öpmek nasıl olurdu? Okulda birkaç oğlan çocuğunu öpmüştü. Ama Theron’ın yanında onlar gerçekten çocuk kalıyorlardı. Bazıları iyi, bazıları garip ve hoştu.

Ama Theron... Onu öpmek bir fırtınayı izlemek gibi olmalıydı. Sıcak, heyecanlı ve nefes kesici. Dudaklarının ılık dokunuşunu hayal edince nabızı hızlanmaya başladı.

“Bella?”

Isabella gözlerini kırıp kafasını salladı. Theron ona bir şeyler söylü-

yordu.

“Pardon,” diye mırıldandı. “Dalmışım.”

“Somon balığı yemeni öneriyordum,” dedi kuru bir sesle Theron.

Isabella başıyla onaylayarak yanında bekleyen garsona döndü.

“Somon yiyeceğim.”

Theron da siparişini verdi. Garson masadan uzaklaştı.

“Evet, Bella,” dedi Theron arkasına yaslanarak. “Belki de senin geleceğin hakkında konuşmalıyız.”

Isabella’nın midesine bir kramp saplandı. “Benim geleceğim mi?” Yavaşça güldü. Keşke geleceğinin tamamen ona bağlı olduğunu bilseydi.

“Evet, geleceğin. Galiba bu konuda pek düşünmemişsin.”

Sesinde hafif bir küçümseme vardı. Plansız yaşayanlara karşı sabır gösteremeyen bir insandı. Son birkaç yıldır Isabella’nın sadece gelecek planları yaptığını bilse herhalde çok şaşırırdı. Theron’ı içine alan planlardı bunlar. “Aksine, çok düşündüm.”

“Evlilikten bahsettin. Gerçekten yirmi beşinden önce evlenmek istiyor musun?”

“Öyle umuyorum.”

Theron onaylarcasına başını salladı. Isabella neredeyse gülecekti. Damat adayının kendisi olduğunu bilse yine de onaylar mıydı? Isabella birden kendini kötü hissetti. Sanki bu bir baştan çıkarma değil, bir suikasttı.

“Bu iyi,” dedi Theron yavaşça. “Uygun adayların listesini yapmak için izin aldım o zaman.”

Isabella şaşırarak ona baktı. “Adaylar mı? Ne için?”

“Evlenmek için, Bella. Koca bulmana yardım etmeye karar verdim.”

~ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM ~

ISABELLA şüphyle Theron'a baktı. Aniden bir mizah duygusu mu geliştirmişti?

"Ne yapmaya karar verdin?" diye sordu.

"Sen bir koca istiyorsun. İlk tepkilerimin aksine, bu iyi bir fikir. Senin durumundaki bir kadın ne kadar dikkatli olsa yeridir," diye devam etti Theron. "Ben de uygun adayları içeren bir liste hazırladım."

Isabella kahkahalara boğuldu. Kendini tutamıyor, gülmeye devam ediyordu.

Theron şaşkınlıkla ona baktı. Sonra kaşlarını çatarak, "Bu kadar komik olan ne?" diye sordu.

Isabella kafasını salladı. Gülümsemesini bastırmaya çalışıyordu. "Şehre geleli sadece iki gün oldu ve beni evlendirmeye çalışıyorsun. Söyle bana, *'senin durumundaki bir kadın ne kadar dikkatli olsa yeridir,'* derken ne demek istedin?"

"Sen zengin, genç ve güzelsin. Yaşları yirmi ile seksen arasındaki her erkek seninle evlenmek ve yatmak ister."

Isabella alaycı bir tavırla arkasına yaslandı. "Demek öyle. Zekâm, mizah anlayışım ve cazibemin adı bile geçmiyor anlaşılan. Suni sebeplerden dolayı evlenme planları yapmadığımı öğrendiğime sevindim."

Theron uzanarak elini tuttu. Isabella'ya bir sıcaklık yayıldı. "İşte tam bu nedenle sana koca bulmalıyım diye düşündüm. Erkekler kendilerini olmadıkları gibi gösterirler. Miras avcıları, zenginliğin hakkında hiçbir şey bilmiyorlarmış gibi davranırlar. Sana yakın olacak her erkeği dikkatle araştırmam gerekiyor."

Isabella artık gülmüyordu. Theron çok ciddiye.

“Kalbin kırılmasın, pethi mou,” diye yatıştırdı onu Theron. “Dünyayı ayaklarının altına serecek çok erkek var. Sorun doğru kişiyi bulmak.”

Bu sözler çok yaralayıcıydı.

“Haklısın galiba,” diye mırıldandı Isabella.

Başka ne diyebilirdi ki? Yapmak istediği tek şey ona uzanıp bu doğru kişinin kendisi olup olmadığını sormaktı. Ama bunun cevabını zaten biliyordu. Bu kişi o değildi. Henüz değildi.

Theron gülümseyerek elini çekti ve arkasına yaslandı. Isabella gözlerini indirerek boş eline baktı.

“Söyle bana. Bir kocada aradığın özellikler neler?”

Isabella ona baktı, kafasından onda sevdiği özellikleri geçiriyordu.

“Evet, öncelikle uzun boylu, esmer ve yakışıklı olmalı.”

“Kadın nüfusunun yarısı bunları ister.”

“Ayrıca nazik ve sorumluluk sahibi olmalı. Ben hemen çocuk sahibi olmak istemiyorum. Bu konuda da anlayış göstermeli.”

“Çocuk istemiyor musun?” diye sordu Theron. Şaşırmış görünüyordu.

“İstemiyorum demedim,” diye cevapladı Isabella. “Dur tahmin edeyim. Sen hemen çocuk istiyorsun.”

Theron tek kaşını kaldırdı. “Konu ben değilim. Ama evet, beklemeye ne gerek var?”

“Çünkü hamile kalan sen olmayacaksın.”

Theron bir an gülecek gibi oldu ama sonra elini sallayarak devam etmesini istedi.

“Benden daha zengin olmalı. Böylece benim param bir sorun oluşturmayacak.”

Theron başıyla onayladı.

Sonra sesini alçaltarak Theron’a doğru eğildi. “Benim için yanıp tutuşsun istiyorum. Bana dokunmadan bir gün bile geçiremesin. Muhteşem bir

âşık olsun. Beni nasıl mutlu edeceğini bilsin.”

Theron ona bakıyordu. Bir an sanki gözlerinde bir arzu kıvılcımı yanıp söndü.

“Beklediğim şeyler bunlar olmamalı mı?” diye sordu Isabella yumuşak bir sesle.

Theron uzaklara baktı. Bu kadın onu etkiliyordu. Tüm vücuduna bir arzu yayıldı. Gençti ama toy değildi.

Isabella, Theron’la aralarındaki yoğun çekimi hissetti. Yıllardır böyle bir duygu yaşamamıştı. Daha önce de erkeklerle çıkmıştı. Ama kimseyle birlikte olmamıştı. Hep bunun çok özel olduğunu düşünmüş ve âşık olduğu erkekle yaşamak istediği bir deneyim olduğuna karar vermişti. Bekâreti çok özeldi ve onu çok özel bir adama vermek istiyordu.

Theron’ın onunla konuştuğunu fark edince yeniden gözlerini kırttı.

“Ne beklediğini bilecek kadar akıllı başında bir insansın,” dedi Theron rahatsız bir şekilde. “Sana kötü davranacak bir adam istemezsin. Elbette senin evlilik ve aile hakkındaki fikirlerini de paylaşan biri olmalı.”

“İyi bir âşık olması da gerekmiyor mu ama?”

“Senin gibi bir kadınla ne yapacağını bilmemek bir erkek için utanç verici olur, Bella.”

Garson gelince Theron rahatladı. Servis yapıldıktan sonra Isabella’ya bakıp seksi, aksanlı sesiyle, “Annen sen küçükken öldü, değil mi? Seninle erkekler hakkında konuşan kimse oldu mu?” dedi.

“Olmadı dersem beni eğitecek misin?”

“Konuşan oldu diyorsun yani.”

“Şimdi de bana kadınsal ürünler almayı teklif edeceksin.”

İçtiği şarap Theron’ın boğazına kaçınca hemen kadehini masaya koydu. “Seni yaramaz. Bir şey içerken insanı güldürmek iyi bir şey değil.”

“Bu konuşmayı sen başlattın, hatırlatırım,” dedi Isabella.

Yemekler çok güzeldi. Isabella, Theron'ın yemek yemesini ve peçeteyle ağzını silmesini izledi. Dudakları muhteşemdi. Tam öpülesi dudaklar.

“Doğru, ben başlattım,” dedi Theron omzunu silkerek. “Erkekler ve kocalar hakkında diğer kadınlarla konuştun mu, merak ediyorum. Tabii hangi erkeklerden iyi koca olacağını da.”

“Ve de iyi âşık.”

“Evet, tabii.”

“Evleneceğin kadının iyi bir âşık olmasını istemez misin?”

Isabella'yı korkutan bir bakışla ona baktı. “Hayır, karımın iyi bir âşık olmasını beklemiyorum. Benim görevim...” Theron sustu, sonra da “Burada konu benim müstakbel karım değil,” dedi.

Ama Isabella meraklanmıştı. Elini çenesine dayadı. “Senin görevin nedir?”

“Konuşmak için uygun bir konu değil bu,” dedi Theron sert bir sesle.

“Sen benim vasimsin, Theron. Bu konuları başka kiminle konuşabilirim?”

Theron derin bir nefes alarak şarabından bir yudum içti. “Karımın cinsel tecrübesi olmasını beklemiyorum. Benim görevim yatakta bilmesi gereken her şeyi ona öğretmek.”

Isabella burnunu çekti. “Kulağa çok çağ dışı geliyor. Onun da sana bir iki şey öğretebileceği aklına geldi mi hiç?”

Theron kadehini masaya bıraktı. Açıkçası bu hiç aklına gelmemişti.

“Kadınların bana öğretebileceği pek bir şey olduğunu sanmıyorum,” dedi kendini beğenmiş bir sesle.

“Bu kadar deneyimlisin ha?”

“Konuşma bu noktaya nasıl geldi anlamadım. Fakat bir vasi ile konuşulacak uygun bir konu değil.”

Yine aralarına bir duvar girdi. Sessizlik içinde yemeklerini yediler.

Birbirlerine kaçamak bakışlar atıyorlardı. Yemek bitince Theron bundan sonra ne yapacağını sordu.

“Mobilya almam lazım. Tabii yiyecek de.”

“Eve lazım olan şeylerin bir listesini yap. Bunları sana yollatırım. Sen de alışverişe gitmek zorunda kalmazsın,” dedi Theron. “Süitte birkaç gün daha kalırsan mobilya alışverişi için bir gün ayarlamaya çalışırım.”

“Çok şey almam lazım,” dedi Isabella neşeli bir sesle. “Havlu, perde, tabak, çarşaf...”

Theron gülerek elini kaldırdı. “Detaylı bir liste yap. Ben hallederim.”

Peçetesini masaya bıraktı. Sonra Isabella’ya bir göz attı. “Süitime dönmeye hazır mısın?”

Değildi, ama Theron meşgul bir insandı ve tüm sabahını ona ayırmıştı. Masadan kalktılar.

“Seni süitime çıkarayım,” dedi Theron ve lobiye doğru yürüdüler.

Asansöre bindiler. Daha kapı kapanmadan Isabella, Theron’a döndü. O kadar yakınındaydı ki... Kokusunu içine çekti.

“Bugün yaptıkların için teşekkür ederim,” diye mırıldandı Isabella.

Theron’ın elini tuttu. Asansör neredeyse son kata varmak üzereydi.

“Rica ederim, pethi mou. Sekreterim seni ev ve alışveriş işleri için arayacak.”

Asansör durdu ve Theron, Isabella’yı yanaklarından öpmek için eğildi. O anda Isabella aniden kendini onun kollarına bıraktı. Theron başka bir tepki veremedi başını ona doğru döndürdü ve dudakları birbirine değdi.

Etraflarında sanki bir patlama oldu. Isabella onu çılgınca öperken Theron bir an hareketsiz kaldı. Sonra kontrolü eline aldı. Isabella’yı iyice kendine çekti. Kollarını vücuduna sardı. Elleri kızın sırtında dolaşıyordu.

Isabella her dokunuşu hissediyordu. Theron’ın elleri bedeninde kızgın bir demir gibiydi. Bir eliyle saçlarını okşamaya başladı.

Basit bir öpüşme değildi bu. Birbirini iyi tanıyan iki kişinin öpüşmesiydi. Birbirine aç iki sevgilinin öpüşmesiydi. Sanki uzun bir süre ayrı kalmış ve tekrar buluşmuşlar gibi öpüşmeye devam ettiler.

Theron'ın dilinin yumuşak dokunuşuyla Isabella dudaklarını araladı ve istekle karşılık verdi. Theron ellerini Isabella'nın bluzunun altına soktu ve çıplak tenine dokundu. Isabella titremeye başladı. Nefesleri kesiliyordu.

Isabella tek kelime etmeye korkuyordu çünkü konuşursa büyü bozulacak, Theron kimi öptüğünü fark edecekti.

Theron'ın dudakları çenesinde ve boynunda gezmeye başladığında Isabella inlemeye başladı. Kendini daha önce hiç böyle hissetmemiştir.

Bacakları titremeye başladı ve düşmemek için Theron'a daha sıkı sarıldı. Birden Theron'ın dudakları kızı bıraktı ve lanet okudu. Isabella gözlerini kapattı. Büyü bozulmuştu.

Theron kızı kendinden uzaklaştırdı. Gözlerinde kızgınlık ve açlık vardı. Isabella umutsuzca ona baktı. Konuşamıyordu.

Theron, Yunanca küfür etti ve kızı asansörden indirdi. Onu odanın kapısına kadar götürerek kapı kartını kilide soktu. Kapıyı açtı ve Isabella'nın girmesi için açık tuttu. Isabella bir şeyler söylemek için arkasını döndüğünde Theron kapıyı kapatıp gitmişti.

Isabella sırtını kapıya dayadı. Gözlerini kapattı, kollarını bedenine sardı ve Theron'la yaşadığı bu değerli anları düşünmeye başladı.

Arzuları karşılıklıydı. Aralarındaki çekim karşı konulmazdı. Artık bir şeyden emindi Isabella. Theron onun ruh eşiydi. Daha önceleri aralarında cinsel uyum olup olmadığını merak ederdi ama artık öğrenmişti. Mükemmel bir şekilde uymuşlardı birbirlerine.

Artık yapması gereken tek şey kalmıştı:

Theron'ın bunu görmesini sağlamalıydı.

~ BEŞİNCİ BÖLÜM ~

Theron uzun ve ağır küfürler etti. Başına sanki çekiçle vuruyorlardı. Yorgundu. Bütün gece sadece bir saat uyuyabilmişti.

Madeline ona sanki delirmiş gibi bakıyordu. İki toplantıyı unutmuştu. Üç telefona çıkmamıştı. Arayanlardan biri kardeşi Piers'tı.

Theron'ın kafasını bu kadar meşgul eden, esmer ve yeşil gözlü bir kızıydı. Tanrım, öpüşmelerini unutamıyordu. Dudaklarının tadını, bedeninin sıcaklığını... Kız sanki onun için yaratılmıştı.

Fakat Theron onun vasisiydi. Onu korumakla görevliydi. Ama neredeyse kızı yatak odasına götürüp sevişecekti. Bedeni hâlâ bunu yapmayı istiyordu. Başını sallayarak belki yüzüncü kez olayın nasıl görüldüğüne baktı. Ne yaparsa yapsın, onu kafasından atamıyordu.

Sabırsız bir şekilde telefonu açıp sekreterini aradı.

"Listeyi daha hazırlamadın mı?"

"Hangi listeyi?"

"Bella'yı tanıştırmak istediğim uygun bekârlar listesini."

"Ha, o listeyi. Hazırladım."

"Getir bana."

Madeline kapıdan girerek ona bir kâğıt uzattı.

Theron kadına oturmasını söyledi. "Okur musun?"

"Dün gece hiç uyudunuz mu?" diye sordu Madeline.

Theron cevap vermedi ve listeyi okumasını bekledi.

"Reginald Hollister."

Theron hemen başını salladı. "Yeterince olgunlaşmamış. Ailesi çok şımartmış. Bella'nın daha... Bağımsız birine ihtiyacı var."

"Peki, Charles McFadden?"

Theron somurttu. “İlk karısını taciz ettiğine dair dedikodu var.”

“Bradley Covington?”

“O bir ahmak,” dedi Theron.

Madeline içini çekti.

“Tad Whitley.”

“Yeterince zengin değil.”

“Garth Moser?”

“O adamdan hoşlanmıyorum.”

“Paul Hedgeworth.”

Theron, Paul’e bir bahane bulmak için kaşlarını çattı. Ama bulamadı. Theron bir şey söylemeyince Madeline, “Tamam,” dedi. “Perşembe gecesi kokteyl partinize davet edeyim mi?”

“Paul çok yakışıklı ve eğlenceli,” diye mırıldandı Theron.

Madeline gülümsedi. “İyi, Isabella memnun olacak.” Listesini kontrol etti ve Theron’a baktı. “Marcus Atwater ve Colby Danforth’u da dikkate almak lazım. İkisi de bekâr, yakışıklı ve şu anda bir ilişkileri yok.”

Theron eliyle onay verdi. En iyisi bu işi Madeline’e bırakmaktı.

Kapı birden açıldı ve yüzünde parlak bir gülümsemeyle Isabella girdi.

“İçeri daldığım için özür dilerim ama Madeline’i göremedim. Ah, işte buradasın,” dedi Isabella Madeline’e.

Madeline ayağa kalktı ve gülümseyerek ona döndü. “Tamam. Ben de çıkmak üzereydim. Bay Anetakis’in sana ayıracak zamanı olduğuna eminim. Nedense bu sabah tüm toplantılarını erteledi.”

Theron kızgınlıkla Madeline’e baktı. Ama o Isabella’nın omzuna dokunarak kapıya gitti. “Telefonlarınıza bakıp not alırım,” dedi.

“Buna gerek yok...”

Fakat Madeline gitmişti. Şimdi Isabella’yla yalnız kalmışlardı. Bakışlarıyla kızı inceledi. Şort giymişti ve şortu o kadar kısaydı ki uzun ve bronz

bacakları tamamen açıktaydı.

Ayağında bir halhal ve sandaletler vardı. Üzerindeki tişört göbeğini açıkta bırakıyor ve göbek piercingi görünüyordu. Tişörtü göğüslerini sımsıkı sarmıştı.

Theron hafifçe öksürerek ona oturmasını söyledi. “Geldiğine sevindim Bella, konuşmamız lazım.”

Isabella döndü ve belindeki dövme ortaya çıktı. Bir melek veya kelebekti. Theron hangisi olduğunu tam olarak bilemedi. Bu dövme onu çılgına çeviriyordu. Gidip şortunu indirmek ve dövmenin tamamını görmek istedi.

Bir dövme... Başını salladığını fark etti. Niye yaptırmıştı acaba? Isabella onun kadını olsa asla buna izin vermezdi. Niye vücudunu riske atmıştı?

Yüce Tanrım, şimdi de oturmuş, Isabella onun kadını olsaydı nelere izin verip vermeyeceğini düşünüyordu. Ama Isabella onun kadını değildi. Asla olmayacaktı. Bunu aklından bile geçirmemeliydi.

“Ne hakkında konuşacağız?” diye sordu Isabella.

Theron sinirlerine hâkim olmaya çalışıyordu. Isabella o kadar sakindi ki sanki hava durumunu konuşacaklardı. Theron kafasını masaya vurmak istedi. Parmaklarını saçlarından geçirdi ve konuya odaklanmaya çalıştı.

“Dün hakkında...” diye başladı.

Isabella eliyle onu susturdu.

“Berbat etme,” dedi.

“Neyi berbat etmeyeyim?” dedi şaşırarak.

“Öpüşmemizi. Özür dileyerek berbat etme.”

“Bu olmamalıydı,” dedi Theron sert bir sesle.

Isabella içini çekti. “Berbat ediyorsun. Yapmamamı söyledim.”

Theron kızın aralık ağzına baktı. Isabella devam etti. “Pişman olman gerekiyorsa ol ama bunu sessizce yaparsan memnun olurum. Hiç olmamış

gibi davranabilirsin, pişman olabilirsin, bir daha olmayacağına dair tüm kutsal şeyler üzerine yemin edebilirsin. Ama benden aynısını bekleme. Lütfen bana hafife almamı da söyleme. Öpüşürken bunun mükemmel olduğunu düşünüyordum. Sen farklı düşünsen de fikrim değişmeyecek.”

Theron konuşmadı. Hayatında ilk defa... Daima söyleyecek bir şeyler bulurdu. Ailede diplomatça davranan hep oydu.

Isabella bacak bacak üstüne attı ve ellerini kucağında kavuşturdu. “Şimdi bu konuyu netleştirdiğimize göre, evim ve alışveriş yapma konusuna geçebilir miyiz? Her şeyi kontrol etmek istediğin için kira kontratını buraya fakslamalarını rica ettim.”

Bu kadar mıydı? Theron bütün gece kendi kendini yerken, Isabella kolayca olayı kabullenmişti.

Şimdi bile ona baktığında dudaklarının tadını ve kokusunu hissediyordu. Isabella’nın yatakta çıplak nasıl olabileceğini düşünürken nefesi ke-sildi.

Tekrar küfrederek konuya dönmeye çalıştı.

“Madeline’e sor, kira kontratı gelmiş mi? İstersen avukatım kontrol etsin. Alışveriş için de yine Madeline ile konuş. Randevularımı o ayarlıyor. Hafta içinde boş birkaç saat ayarlayın birlikte.”

Isabella uzun saçlarını savurarak kalktı. Ona gülümseyerek el salladı ve kapıya gitti.

Bir peri. Dövmesi ısıtılar saçan bir periydi.

Ona yakışmıştı.

Şimdi de daha rahatsız edici bir düşünce takıldı kafasına Theron’ın. Başka dövmeleri de var mıydı? Bir, belki de iki tane. Sadece çıplak olduğunda görülebilecek yerlerde. Onu çıplak düşününce nabızı hızlanmaya başladı.

Isabella, Theron’ın ofisinden gülmemek için dudaklarını kemirerek

çıktı. Theron ona dün olanların bir daha asla tekrarlanmayacağı konusunda bitmek bilmeyen bir konferans vermeye hazırlanmıştı. Fakat Isabella olayı çok daha farklı ele alarak buna engel olmuştu. Kendisini tebrik etti. Herhalde Theron hâlâ ofisinde oturmuş neler olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Madeline'in masasına gitti ve kibarca kira kontratının gelip gelmediğini sordu.

Madeline masadaki kâğıt yığınına göstererek Isabella'ya gülümsedi.

"Sana partiden bahsetti mi?" diye sordu.

Isabella kâğıtları aldı ve kaşlarını çatı. "Hayır, etmedi."

Tam o anda, Theron kapıdan başını uzattı. "Bella, sana söylemeyi unuttum. Bu perşembe katılmanı istediğim bir kokteyl parti veriyorum. Akşam yedide. Benim çatı katında. Madeline sana bir araba gönderecek."

Isabella cevap veremeden Theron içeri girip kapıyı kapattı.

"Şimdi söyledi," dedi Madeline eğlenerek. "Herhalde sana partinin nedenini de söylememiştir."

Isabella orta yaşlı kadına döndü, kaşları daha fazla çatılmıştı. "Niçin aklıma görücüye çıkarılıyormuşum gibi bir fikir geliyor acaba?"

"Çünkü çıkarılıyorsun," dedi Madeline neşeyle.

Isabella, Madeline'in masasının yanındaki sandalyeye çöktü. "Anlat bana."

Madeline bir kâğıt çekti ve ona uzattı. "Kimse bana bunu sır olarak saklamamı söylemedi. Ve eğer ben müstakbel kocamla tanıştırılmak üzere bir partiye çağırılıyaydım, en azından muhteşem bir elbise alma şansım olsun isterdim."

Isabella elindeki kâğıda baktı. "Müstakbel koca mı?"

Madeline kaşlarını kaldırdı. "Sana bir koca aradığını söylemedi mi? Herhalde konusu geçmiştir."

"Geçti, evet. Kısaca demek istiyorum. Dün. Hemen birini mi buldu?"

Isabella sesindeki korkuyu bastırmaya çalıştı. Theron'ın ciddi olduğunu düşünmemişti. Ciddiyse bile bu kadar çabuk davranacağı aklına gelmemişti.

“Acele ediyor çünkü kendi düşününe yoğunlaşmak istiyor.”

“Ne?” dedi Isabella boğulur gibi.

“Sana bunu da mı söylemedi? O zaman benden duymadın.”

Isabella ona yaklaştı. “Söyle bana,” dedi korkuyla. “Gerçekten evleniyor mu? Nişanlı mı?”

Madeline bir an bakakaldı. Sonra anlayışla başını salladı. “Aman Tanrım,” diyerek derin bir nefes aldı. Masasından kalkarak Isabella'nın yanına gitti. “Hadi toplantı odasına gidelim.”

Isabella'yı odaya götürdü, kapıyı kapatarak kilitleti. “Otur,” dedi. “Ne zaman Theron'a kapıldın?”

“Kapılmak mı?” dedi Isabella. Sesinde korkuyla karışık bir neşe vardı. “Kapılmak geçici bir fantezi. Ben yıllardır Theron'a âşığım. Eskiden belki kapılmak denebilirdi. Ama şimdi...”

Madeline başını salladı ve Isabella'nın omzuna dokundu. “O zaman, onun seni koca adaylarıyla tanıştırması iyi bir fikir. Theron'ın Gianopolous ailesinin kızı Alannis ile evlenmesi için ayarlamaları yapıldı. Kız ve annesi gelecek hafta New York'a geliyorlar. Üzüldüğünü görmek istemem. Belki de en iyisi Theron'ın senin için seçtiği erkeklere odaklanmandır. Theron'a duyduğun hislerin sonu sadece hüsrana olur.”

Isabella, Madeline'in iyi niyetli olduğunu biliyordu. Ama bilmediği şey, Theron'a duyduğu hislerin derinliğiydi.

Theron'ın nişanlı olduğu gerçeği, içini acıyla doldurdu. Dünkü öpüşmelerinden neden pişmanlık duyduğunu artık anlıyordu.

“Ne zaman evlenecekler?” diye sordu yumuşak bir sesle.

“Önce evlenme teklif etmesi gerekiyor. Fakat anladığım kadarıyla bu

sadece bir formalite. Theron uzun bir nişanlılık dönemi istemiyor. Sanırım bu sonbaharda düğün olacak.”

“Yani daha evlenme teklif etmedi mi?”

İçini bir rahatlama kapladı. Hâlâ evlenme teklif etmemişse, bunu yapmasını engellemek için hâlâ zamanı vardı.

Madeline kaşlarını çatı. “Bakışlarını hiç beğenmedim.”

Isabella uzanıp Madeline’in elini tuttu. “Bana yardım etmelisin Madeline. Theron büyük bir hata yapıyor. Bunu ona göstermem lazım.”

Madeline şiddetle başını salladı. “Hayır, beni bu işe karıştıрма. Theron seçimini yaptı. Ben de patronumun özel hayatına karışmak istemiyorum. Bu işte tek başınasın.”

Isabella, Madeline’in elini bıraktı. “O daha mutlu bir adam olduğunda bana teşekkür edeceksin.”

Madeline ayağa kalktı ve mesafeli bir şekilde, “Kendini aptal durumuna düşürme Isabella. Kendine olan saygını kaybetmeye değecek erkek yok bu dünyada. Annen hayatta olsaydı, muhtemelen o da aynı şeyi söylerdi.”

“Annem, babamı çok sevdi,” dedi Isabella. “Babam da onu. İkisi de benim mutlu olmamı isterdi. Benim sevdiğim adamla evlenmemi isterlerdi.”

“Öyleyse, şansın açık olsun.”

Isabella zorlukla gülümsedi. “Sağ ol Madeline.”

Toplantı odasından çıktılar. Isabella kira kontratını imzalayarak Madeline’e verdi. “Bunu Theron’a gösterir misin lütfen? Sorun yoksa bana faksalarsan sevinirim.”

“Alışverişe ne zaman çıkacaksınız?”

Isabella başını salladı. “Ben yalnız gideceğim. Parti ne zamandı?”

“Perşembe, akşam yedide.”

Isabella yavaşça onayladı. “Tamam, orada olacağım.”

Ofisten çıktı. Kafası, Theron’ın evlenme teklifiyle ilgili düşüncelerle

dolup taşmıştı. Cep telefonunu çıkararak Sadie'yi aradı.

“Sadie? Benim, Isabella,” dedi Sadie telefonu açınca. “Meşgul müsün? Sana gelmem lazım. Durum acil.”

P21&Fılık24&Emma

~ ALTINCI BÖLÜM ~

“**B**u bir felaket,” dedi Isabella, kendini Sadie’nin koltuğuna atarken.

Sadie yanına oturdu. “Vazgeçmen söz konusu bile olamaz. Daha evlenme bile teklif etmemiş.”

“*Daha*. İşte sorun bu,” dedi suratını asarak Isabella. “*Daha* demek, tamamen niyetine girmiş demektir. Yani teoride nişanlı sayılır.”

“Kadın evet demeyebilir.”

Isabella dikkatle ona baktı. “Sen Theron Anetakis’e hayır der miydin?”

“Demezdim...”

“O da demeyecek,” dedi Isabella içini çekerek. Tavana bakmaya başladı. Kafasında bir plan oluşturmaya çalışıyordu. “Şüphesiz, iyi bir Yunan ailesinden gelen iyi bir Yunan kızı o. Çok iyi yetiştirilmiş. Herhalde babasının tonlarca parası vardır. Kız ailesinin isteklerine karşı çıkmaktansa kendini zehirler.”

“Çok heyecan verici bir kız, öyle mi yani?”

Isabella gülerek dönüp Sadie’ye baktı. “Pek merhametli davranmadım. Eminim çok sevimli bir kızdır.”

“Şimdi de kızı bir kanişe benzettin,” dedi Sadie neşeyle.

Isabella elleriyle yüzünü kapadı. Paniğin onu ele geçirmesine izin vermemeliydi. Ya da ümitsizliğin.

“Canım,” dedi Sadie kollarını ona sararak. “Bu bir şeyi değiştirmez. Gerçekten. Yapman gerekeni yapmalısın. Onun seni görmesini sağla. Gerçek seni. Seninle zaman geçirmeye başlayınca sana karşı koyamayacak.” Isabella arkadaşının kendini rahatlatmasına izin verdi. Yalnız olmak ona çok da zor gelmemişti. Ama şimdi her zaman istediği adamı kaybetmek üzereydi.

“Dün öpüştük,” dedi Isabella.

“Gördün mü? Sana söylemiştim,” diye bağırdı Sadie.

“Hemen sevinme. Bu sabah bana bir nutuk çekti. Daha doğrusu çekmeye çalıştı.”

“Nutuk mu?”

“Biliyorsun işte, bu bir daha asla olmamalı, bir hataydı nutku.”

“Ha, o nutuk.”

“En azından şimdi nedenini öğrendim.”

“Tamam, senin düşündüğün kadar kolay olmayacak,” dedi Sadie. “Ama bu, başaramayacaksın demek değil. Anlattığın kadarıyla bu bir aşk evliliği değil.”

Isabella içini çekti. “Peki, şimdi ne yapacağım, Sadie?”

Sadie elini sıktı ve gülümsedi. “Sana âşık olmasını sağla.”

“O zaman bu vasi hikâyelerini bir kenara atmamız lazım. Öpüşmemiz...” Isabella derin bir nefes alıp rüyadaymış gibi gülümsedi. “Ateşliydi. Beni tekrar o hâlde görmesi lazım.”

“Senin yerinde ben olsam bir şekilde beni çıplak görmesini sağlardım.”

“İşte şimdi tüm dikkatim sende.”

Sadie sırıttı. “Sana bunu zaten soracaktım. Belki işe yarar, kim bilir?”

“Hadi söyle o zaman,” dedi sabırsızlanarak Isabella.

“Bu Cumartesi bir deneme çekimim var. Tam olarak bir deneme sayılmaz ama kartlarımı doğru oynarsam olabilir.”

“Konuya girer misin? Merak beni öldürüyor.”

“Cumartesi çalışmam lazım. Çok önemli bir gün. Şehir dışından bir grup zengin adam kulübü kapattı. Tüm dansçılar orada olacak. Ama ben bir partiye davet edildim. Howard Griffin de orada olacak ve Leslie beni onunla tanıştıracak.”

“Howard kim? Leslie kim?” diye sordu Isabella.

Howard, Broadway’de yeni bir müzikal sahneye koyuyor. Deneme çekimlerine önümüzdeki hafta başlayacak. Denemelere sadece çağrılanlar gidebilecek. Herkes çağrılmak istiyor bu çekimlere, ben de. Leslie davet edilmiş ama o zaten Broadway’de. Beni Howard’a tavsiye edecek. Bu partiyi kaçırmamam lazım.”

“Tamam, bunların benimle ne ilgisi var?”

Sadie yalvaran bakışlarla ona baktı. “Kulübe gitmezsem işimi kaybederim. Orada kazandığım paraya ihtiyacım var. Düşündüm de, Cumartesi gecesi belki birkaç saat sen benim yerime çalışabilirsin.”

Isabella kahkahalara boğuldu. “Bir striptiz kulübünde senin kılığın mı girmemi istiyorsun? Sadie, biz birbirimize hiç benzemiyoruz. Ben çok kötü bir dansçıyım. Seni iki saniyede kovdururum.”

“Öncelikle, ben sarı bir peruk takıyorum. Yaklaşık aynı boydayız ve doğru makyajla kimse farkına varamaz. Böyle yerlerde kimse yüzlere bakmaz zaten.”

“Peki, Theron bunun neresinde olacak? Bir striptiz kulübüne gittiğimi duysa kalp krizi geçirir. Orada çalışacak olmamı söylemiyorum bile.”

Sadie gözlerini kırptı. “Şöyle düşün. Orada olduğunu bilirse, seni saçından sürükleyerek götürmek için gelecek ve seni yarı çıplak görecek.”

“Peki, bu seni işinden etmeyecek mi?”

Sadie kaşlarını çatı. “Lanet olsun, bunu düşünmemiştim.”

Isabella acıyarak arkadaşına baktı. “En iyisi Theron bilmeden benim senin yerine geçmem. Onun dikkatini de başka bir şekilde çekerim artık.”

“Emin misin?” diye sordu şüpheyle Sadie.

“Korumaları atlatırım. New York’a gelince bana bir koruma ordusu tuttu. Bana sorarsan bu vasilik işini çok ciddiye alıyor.”

“Korumaların mı var?” Sadie’nin ağzı açık kalmıştı.

“Evet, gülünç değil mi? Her yere onlarla gitmem gerekiyor. Ama kulü-

be onlarsız gitmem lazım. Yoksa Theron hemen duyar ve bana uzun bir nutuk daha çekmeye kalkar. Çok kötüye giderse ben de onu yine öperim.”

“Umarım o bütün bu çektiğin eziyetlere değecek biridir. Bence böyle bir erkek yok.”

“Theron için değer,” dedi Isabella yumuşak bir sesle.

Isabella, Theron’ın ofisinin önünde taksiden indi. Asansörle onun katına çıktı. Ofisine girince, koridorda bir valiz yığınıyla karşılaştı.

Neler olduğunu sormak için Madeline’in masasına gitti, etrafta bir sürü insan vardı. Masaya yaklaştı ve fısıldayarak, “Neler oluyor?” dedi.

Madeline hafifçe öksürdü. “Alannis ve annesi erken geldiler. Bunlar senin korumaların.” İri yarı üç adamı işaret etti. “Diğerleri de bu sabah yapılacak toplantıları bekliyorlar. Çünkü Alannis ve annesi içeride.”

Kaşlarını çatan Isabella, Theron’ın odasının kapalı kapısına baktı. Tek kelime etmeden kapıya doğru yürümeye başladı.

Bir yanı arkasına bakmadan kaçmak istiyor, diğer yanıysa Theron’ın evlenmek istediği kadını görmek istiyordu.

Kapıyı açıp içeri girdi. Theron masasının önünde ayakta duruyordu. Onu görünce kaşlarını çattı. Memnun olmamıştı. Orta yaşlı bir kadın da ona doğru döndü, onun kaşları daha fazla çatıktı. Diğer kadın ki bu Alannis olmalıydı, başını kaldırıp merakla ona bakmaya başladı.

Çok hoş karşılandığı söylenemezdi ama bunu beklemiyordu zaten. Alannis ve annesi oldukça güzel ve zarif kadınlardı. Alannis’in koyu renk saçları dalgalar hâlinde omzuna dökülüyordu. Kahverengi gözleri sıcak ve arkadaşça bakıyordu. Isabella’ya gülümsedi.

“Bella,” dedi Theron. “Madeline sana meşgul olduğumu söylemedi mi?”

Sesinde belirgin bir sitem vardı fakat Isabella umursamadı. Alannis'e kusur bulmaya çalışıyordu ama başarısız oldu. Kadın neredeyse mükemmeldi ve Theron'la yan yana daha muhteşem görünüyorlardı.

"Söyledi galiba," diye mırıldandı Isabella.

"Kim bu?" diye sordu Alannis'in annesi.

Theron ona dönerek gülümsedi. "Bu size bahsettiğim kız, Sophia." Sonra Isabella'ya döndü. "Isabella, seni Alannis Gianopolous ve annesi Sophia ile tanıştırmak istiyorum. Hanımlar, bu da Isabella Caplan, onun vasisiyim."

Sophia hemen gardını indirdi ve ona gülümsedi. Isabella'yı şaşırtarak ona doğru geldi ve elini sıktı.

"Seninle tanıştığma sevindim Isabella. Theron senden çok bahsetti. Vakit ayırıp seni koca adaylarıyla tanıştırmaya çalışması çok güzel."

Isabella'yı yanaklarından öptü, Isabella da ona teşekkür kelimeleri mırıldandı.

"Seninle tanışmak ne güzel Isabella," dedi Alannis utangaç bir gülümsemeyle.

"Ben de memnun oldum," dedi Isabella zayıf bir sesle. Theron'a baktı ama onun yüzü ifadesizdi.

"Bir şeye mi ihtiyacın var?" diye sordu Theron.

"Sabah burada olmamı söylemiştin. İşte buradayım."

Theron bir an kaşlarını çattı sonra birden hatırladı. "Ah, tabii, kusuruma bakma. Alannis'in gelişi beni heyecanlandırdı. Korumalarını tamamen unuttum. Dışarıda seni bekliyorlar. Onlara beklentilerimi anlattım. Gerisini Madeline'le halledersiniz."

Telefona gidip Madeline'e Isabella'yı korumalarıyla tanıştırmasını söyledi.

Ve bir anda, Isabella her şeyin tamamen dışında kaldı.

Sophia onu kucakladı. Alannis de dostça gülümsedi. Bir saniye sonra Isabella kendini ofisin dışında buldu.

Uyuşmuş bir hâlde Madeline'in masasına yöneldi. Madeline ona anlayışla baktı. Yanına gelerek "Benimle gel," dedi.

Isabella, Madeline'in onu aynı toplantı odasına götürmesine izin verdi. Kapıyı kapatıp Isabella'ya döndü.

"Fikrimi değiştirdim. Sana yardım edeceğim."

Isabella şaşırarak ona baktı. "Ne demek istiyorsun?"

Madeline içini çekti. "Alannis çok hoş bir kız."

"Sanki bir kanişmiş gibi söyledin." Birden Sadie'nin de aynı şeyi söylediğini hatırladı.

"Gerçekten çok hoş biri ama Theron'a uygun değil. Onunla ve zorba annesiyle tanıştığım anda bunu anladım. Alannis bir fare. Theron ise bir aslan."

"Belki de o bir fare istiyordur," diye mırıldandı Isabella.

"Pes mi ettin?" diye sordu Madeline ayaklarını yere vurarak.

Isabella mutsuz bir şekilde ona baktı.

Madeline kafasını salladı. "Bu evlilik bir felaket olur. Sen de biliyorsun, ben de biliyorum. Theron'ın bunu anlaması lazım."

"Patronunun özel hayatına karışmamak konusunda çok kararlı olduğumu sanıyordum," dedi Isabella.

Madeline öfkeyle soludu. "Ben karışmayacağım. Sen karışacaksın."

Isabella kaşlarını kaldırdı.

"Cuma gecesi operadan sonra evlenme teklif etmeyi planlıyor. Biletleri aldı, yüzüğü aldı. Tüm akşamı planladı. Bildiklerimi söyledim. Gerisi sana kalmış," dedi Madeline.

"Bu kadar çabuk mu?" diye fısıldadı Isabella.

"Evet, öyle. Bu da demektir ki çabuk harekete geçmen lazım."

Isabella başıyla onayladı. Kafası hızla çalışmaya başlamıştı.

“Sen düşünürken, seni korumalarınla tanıştırmak istiyorum,” dedi Madeline onu odadan çıkararak. “Nereye gidersen seninle birlikte gelmek için çok sıkı emir aldılar.”

Isabella talimatları ancak bir kısmını duydu. Bu üç iri adama bakmak için kafasını kaldırmak zorunda kalıyordu. Koruma olarak iyi görünüyorlardı ama pek zeki oldukları söylenemezdi.

Madeline son adamı tanıştıırken, Theron’ın kapısı açıldı ve o, Alannis ve annesi dışarı çıktılar. Alannis, Theron’ın koluna girmişti ve ona bir şeyler anlatıyordu.

Isabella mutsuz bir şekilde onları izlerken Madeline ona dirsek attı.

“Çok açık veriyorsun kızım,” diye fısıldadı Madeline. “Gülümse, anne ayının şüphelenmesini istemezsin değil mi? Kızı söz konusu olunca bu kadın bir canavara dönüşebilir.”

Üçü onlara doğru yaklaşırken Isabella zorlukla gülümsemeye çalıştı.

“Korumalarınla tanıştın herhalde,” dedi Theron kibarca.

Isabella başını salladı ve nazık bir şekilde gülümsedi. Sonra Alannis’e döndü. “Yolculuğunuz nasıl geçti? Umarım her şey yolunda gitmiştir.”

Alannis’in gülümsemesi tüm yüzünü aydınlattı. “Yolunda gitti,” dedi hafif bir İngiliz aksanıyla. “Burada olmaktan mutluyum.” Dönüp Theron’a baktı ve Isabella kızın yüzündeki hayranlık ifadesini gördü.

“Perşembe akşamı görüşmek üzere,” dedi Sophia.

“Perşembe mi?” diye tekrarladı ve şaşırarak Theron’a baktı.

“Kokteyl partisi,” dedi Theron yumuşak bir sesle. “Tabii ki onları da davet ettim.”

“Doğal olarak,” dedi Isabella güçsüz bir şekilde.

Kolunda müstakbel nişanlısı olan Theron’ın gözleri Isabella’dan ayrılmıyordu. Isabella, acaba Alannis’e âşık mı diye düşündü. Ona karşı bir düş-

künlüğü var mı? Isabella'dan birkaç yaş daha büyük görünüyordu ama kızın gözlerindeki masumiyet, Isabella'nın kendisini daha yaşlı hissetmesine sebep oldu.

Isabella yutkunarak Sophia'ya döndü. "Perşembe akşamı görüşmek üzere. Belki bana Yunanistan'ı anlatırsınız. Bu güzel ülke hakkında çok şey duydum. Belki balayımda oraya giderim."

Sophia gülerek ona baktı ama Theron'ın yüzü kararmıştı.

"Şimdi gitmemiz lazım," dedi Theron, Sophia'ya. "Çok uzun bir yolculuk yaptınız. Valizlerinizi otele yollatırım."

Yanından geçerken Isabella'yı başıyla selamladı. "Bir şeye ihtiyacın olursa haber ver, Bella."

~ YEDİNCİ BÖLÜM ~

Theron, Isabella'yı düşünmeden duramıyordu. Kızgınlıkla yüzünü ovaladı ve Alannis ve Sophia'nın konuşmalarına odaklanmaya çalıştı. Otele yerleştikten sonra onları öğle yemeğine çıkarmıştı. Fakat bu ona Isabella'yla yediği yemeği hatırlatmıştı. Bu masada yemek yemişler, sonra asansörde öpüşmüşlerdi.

Sophia oldukça neşeliydi. Theron her şeyi gizlice planlamıştı. Alannis'in en sevdiği operaya bilet almış ve sonra da otelde bir parti vermek üzere ayarlamaları yapmıştı.

Herkes mutluydu. Theron hariç.

Alannis çok heyecanlıydı. Theron, Sophia'ya bunun sürpriz olacağını söylemişti ama kadının ona bir şeyler fısıldadığından şüpheleniyordu.

Theron dışında hepsi heyecanlı görünüyordu.

"Isabella'ya uygun adaylar buldun mu?" diye sordu Sophia.

"Efendim?" Theron kendisini düşüncelerinden kurtarmaya çalışıyordu.

"Bir koca bulmaya çalıştığını söylemiştin," dedi Sophia sabırla. "Uygun birini buldun mu?"

"Ah, evet. Perşembe akşamı partide dikkatle seçilmiş birkaç kişiyle tanıştıracam onu."

Sophia başıyla onayladı. "Genç ve güzel bir kız. Pek de yalnız görünüyor. Ama bir koca bulacağına şüphem yok."

Theron kaşlarını çattı. Bu konuda bir sorun olacağını sanmıyordu. Erkekler onunla evlenmek için kuyruğa gireceklerdi.

Sophia ona doğru eğildi. "Biliyor musun Theron? Ben de ona yardımcı olmak isterim. Benimle Yunanistan'a gelebilir. Myron onu iyi ailelerin ço-

cuklarıyla tanıştırmaktan mutluluk duyar.”

“Bu çok güzel bir fikir anne,” dedi Alannis.

“Bir dahaki karşılaşmamızda bunu ona sorarım,” dedi Theron. Niye olduğundan emin değildi ama Isabella’nın buradan ayrılıp uzak yerlerde biriyle evlenmesi fikri ağzında acı bir tat bırakmıştı.

Gerçi yakınlarda bir yerde evlenmesi fikri de ona kendini iyi hissettirmiyordu.

Alannis’in yolculuk ve New York hakkındaki konuşmalarını dinlemeye çalıştı ama aklı başka yerdeydi. Heyecanlı, koyu renk saçlı, bir erkeği uzaktan eriten gülümsemesiyle bir yaratık düşüncelerini işgal ediyordu.

Başını kaldırdı ve salonun diğer tarafında onun yürüdüğünü gördü. Bir garson onu masaya götürüyordu.

Sophia’nın onun yalnız olduğunu söylediğini hatırladı. Ona dikkatle baktı. Evet, yalnızdı, hatta biraz da üzgün.

Kot pantolon ve düz bir tişört giymişti. Saçlarını atkuyruğu yapmıştı. Yüzünde, Theron’ın az önce gözünde canlandığı gülümsemeden eser yoktu.

Masaya oturdu ve garsona gülümsedi. Ama bu gülümseme gözlerine yansımıyordu.

Theron ilk defa onun durumunu düşündü. Yeni geldiği bu koca şehirde yalnız başınaydı. Arkadaşları varsa bile Theron onları henüz tanımamıştı. İçini bir suçluluk duygusu kapladı.

Şimdi, Perşembe akşamı parti düzenlediğine sevinmişti. Belki partiyi çatı katı yerine otelde Isabella için New York’a hoş geldin partisine dönüştürebilirdi. Madeline’in listesindeki adamları onunla tanıştırmalıydı. Onun yaşındaki bir kız daha çok eğlenmeliydi.

İçi biraz rahatladı ve dikkatini Alannis’e yöneltti. Birkaç gün sonra ona karısı olmasını teklif edecekti. Alannis onun sevgilisi ve çocuklarının

annesi olacaktı. Hayatının geri kalanını bu kadınla geçirecekti.

Soğuk bir panik içini kapladı ve alnı terlemeye başladı. Böyle bir bağılığın onu mutlu etmesi gerekirken içini korkuyla doldurmuştu.

Neden böyle tuhaf davranmaya başlamıştı? Bir hafta önce Alannis’le bir ömür geçirme fikri onu oldukça mutlu ediyordu.

Bakışları tekrar Isabella’nın oturduğu tarafa yöneldi. Isabella dışarıyı seyrediyordu. Yüzünde dalgın bir ifade vardı.

Theron cep telefonunu çıkarıp Madeline’e bir mesaj attı. Isabella’yla ne zaman alışverişe çıkacaklarını sordu. Sonuçta Alannis gelmişti ve programlarının çakışmasını istemiyordu.

Bir dakika sonra Madeline yanıt yazdı. Mesajı okurken Theron’ın kaşları çatıldı ve tekrar Isabella’nın oturduğu yöne baktı. Alışverişe yalnız mı gidecekti? Theron’dan ona eşlik etmesini istememiş miydi?

Kaşları hâlâ çatık bir hâlde Madeline’e cevap yazdı:

‘Ne zaman gittiğini öğren. O zamanki programımı boşalt.’

Isabella süitten çıkar çıkmaz yanında bir adam belirdi. Bu koruma işine daha alışamamıştı. Gittiği her yerde bu adamların olması sinirlerini bozuyordu.

Adam asansöre onunla bindi ve inerlerken yanında durdu. Lobiye gelince diğerleri de ona katıldı. Isabella dışarı çıkıp taksilerin beklediği yere gitti.

Daha iki adım atmamıştı ki adamlardan biri önüne geçerek yol açtı.

Isabella’nın sabrı taşmıştı.

“Bak... Adın neydi?” Dün onları tanıştırmışlardı ama Theron’ın nişanlanması haberi onu o kadar sarmıştı ki isimlerini hatırlayamadı. Ya da sizi

kısaca Huey, Louie ve Dewey diye çağırabilir miyim?”

Önündeki adam gülümsedi. “Bana Reynolds diyebilirsiniz. Solunuzdaki Davison, diğer arkadaşımız da Maxwell.”

“Peki, Reynolds,” dedi Isabella sabırla. Doğrudan ona konuştu çünkü yetkili oymuş gibi davranıyordu. “Taksiye binip alışverişe gitmek istiyorum. Bu kadın işinde beni takip etmenize gerek yok. Beni burada bekleyebilirsiniz.”

Adam yine gülümsedi. “Üzgünüm, Bayan Caplan. Bize verilen talimat size her yerde eşlik etmek.”

“Banyoya da gelecek misiniz?” diye sordu şirin bir şekilde.

“Gerekirse evet,” dedi ve yüzündeki gülümseme silindi.

“Pekâlâ, ama bir taksiye hepimizin sığmasına imkân yok.”

“Bize verilen kesin talimatlara göre, gittiğiniz her yere Bay Anetakis’in arabasıyla gideceksiniz. Zaten bu sabah Bay Anetakis’in gelmesini bekleyeceksiniz.”

“Bir yanlışlık olmalı,” dedi Reynolds’a. “Theron’la bugün buluşmaya-
cağım. Bugün evim için alışveriş yapacağım.”

Reynolds saatine baktı. Gümüş rengi bir araba, durdukları yerden birkaç adım ötede fren yaptı.

Theron’ın arabadan inmesi tam bir sürpriz oldu Isabella’ya. Yanına gelirken güneş gözlüğünü çıkardı ve polo gömleğinin cebine koydu.

Theron uzanıp Isabella’nın elini tuttu. Parmakları onunkileri sımsıkı kavradı. Sonra Reynolds’a döndü. “Bir sorun mu var?”

Reynolds başını çabucak salladı. “Bayan Caplan taksiyle gitmek istiyordu. Ben de ona bunu neden yapamayacağını açıklamaya çalışıyordum.” Theron onaylayarak başını salladı ve dönüp Isabella’ya baktı.

“Benim talimatlarıma uyman çok önemli, pethi mou. Tüm ayarlamaları senin iyiliğin ve güvenliğinin için yaptım.”

“Mutlaka öyledir,” diye mırıldandı Isabella. “Seni tutmayayım. Buraya Alannis’i görmeye geldin herhalde.” Reynolds’a baktı. “Madem taksiye binmeye izin yok, o zaman arabayı çağırır mısın?”

Theron bir kaşını kaldırdı. “Birkaç gün önce seninle gelmemi istemiştin. Fikrini mi değiştirdin?”

“Misafirlerin olduğu için buna zaman ayıramayacağımı düşündüm.”

“Evet, ama sen de benim misafirimsin.” Isabella’yı elinden çekerek arabaya götürdü ve arka koltuğa oturttu. Reynolds’a dönerek, “Biz dönene kadar izinlisiniz. Benim korumalarım güvenliği sağlayacak.”

Isabella arabanın arkasına yerleşti. Theron da yanına oturdu. Şoför arabayı çalıştırırken Isabella başını sallayarak gülümsedi.

“En son ne zaman bir istediğin yapılmadı?”

Theron ona şaşırarak baktı.

“Ve bu korumalar niye?” diye sordu Isabella. “Çok iddialı değil mi?”

Theron’ın bakışları karardı. “Evlenmeden önce Chrysander’ın karısı kaçırıldı ve fidye istendi. Marley o zaman hamileydi. Onu kaçıranlar asla yakalanamadı. Bir daha bu riski göze alamam.”

“Chrysander’la karısı nasıllar?” diye sordu Isabella.

“İyiler. Marley adada yaşamak istiyor. Chrysander ara sıra iş seyahatleri yapıyor ama karısını ve oğlunu pek yalnız bırakmıyor.”

“Chrysander’ın bu kadar âşık olduğuna inanamıyorum,” dedi gülerek Isabella. “Çok korkutucu birine benziyordu hep.”

“Benimleyken aynı şeyleri hissetmediğin açıkça belli oluyor.”

Isabella, Theron’ı baştan aşağı süzüp en son gözlerine baktı. “Sana karşı hissettiklerimle Chrysander’ın yanında hissettiklerim asla karşılaştıramaz.”

Theron bu esrarengiz cümleye cevap veremedi Isabella pencereye dönüp dışarı bakmaya başladı.

“Peki, bu sabah seni buraya getiren ne?” diye sordu Isabella neşeyle.

Ona bakmıyor olsa da, Theron’ın her hareketini hissediyordu.

“İşlerinle ve konuklarını ağırlamakla çok meşgul olduğumu sanıyordum,” diye devam etti Isabella.

“Verdiğim sözü unutacak kadar meşgul değilim,” dedi Theron. “Seninle alışverişe geleceğimi söyledim ve işte buradayım.”

Isabella ona döndü ve gülümsedi. “Geldiğine sevindim, sağ ol.”

Sabahı yeni eve gerekli eşyaları almakla geçirdiler. Theron, Isabella’nın alışveriş yaparken fazla vakit harcamamasından memnun olmuş gibiydi. İşin doğrusu Isabella eşyaları pek incelemiyordu. Zaten bu evde çok uzun kalmayacaktı. Her şey istediği gibi gitmezse New York’tan ayrılacaktı. Theron’ı başka bir kadınla görmeye dayanamazdı.

Saat iki civarında ikisi de aç ve yorgundular. Theron yine otelde yemek yemeyi önerdi. Alışveriş biter bitmez Alannis’in yanına gitmek istemesi Isabella’yı heyecanlandırdı.

Otele geri döndüklerinde Reynolds onları bekliyordu. Isabella, çevresinde sürekli insanlar olmasına alışmaya başlıyordu.

Theron yakınındaki insanları korumak için bu kadar özen gösteriyorsa, sevdiği kadını nasıl korurdu acaba?

Theron’ın masasına giderlerken gülümsedi. Theron onu severse tüm bu koruma tantanalarına katlanabilirdi.

“Kendinden hoşnut görünüyorsun, pethi mou?”

Theron’ın sözleri düşüncelerini böldü.

“Aldığın şeyleri beğendin mi?”

Isabella başını salladı ve gülümsedi. “Benimle geldiğin için teşekkür ederim.”

“Benim için zevkti. Tanımadığın bu şehirde yalnız olmamalısın.”

Siparişlerini verdikten sonra, Theron arkasına yaslandı. Elinde bir ka-

deh şarapla onu izlemeye başladı.

“Söyle bana, Bella. Neden New York? California’da yakın arkadaşların yok mu? Ve artık mezun olduğuna göre, ne yapmak istediğini düşündün mü?”

Isabella sabırla gülümsedi. “Benim kararsızlığım senin gibi bir insanı deliye çevirir. Ama geleceğimi çok iyi düşünerek planladım.”

“*Benim gibi bir insanı mı?*” diye sordu. “Bunun ne anlama geldiğini sormaya korkuyorum.”

“Hayatının her saniyesi planlı ve senin kadar organize olmayan insanlara karşı sabırsızsın. Haksız mıyım?”

Theron gülümseyerek sinirlendiğini belli etmemeye çalıştı. “Önceden plan yapmanın kötü bir tarafı yok.”

“Doğru, yok,” diye onayladı. “Ben de hayatımı oldukça iyi planladım. Yine de her şey plana göre gitmeyebilir. Gerçek sınav, eğer planların başarısız olursa nasıl davranacağın.”

“Senin kadar genç biri için oldukça bilge sözler bunlar.”

“Kendine durmadan benim yaşımı mı hatırlatıyorsun sen? Belki de bu şekilde, beni öpmek gibi bir aşırılıktan kaçınmaya çalışıyorsundur.”

Theron’ın ağzı açık kaldı. Sonra hemen çenesi sertleşti. “Bu konuyu unutmaya karar verdiğimizizi sanıyordum.”

“Ben böyle bir şeye karar vermedim. Ama sen nasıl istersen öyle yapabilirsin.”

Garsonun yemekleri getirmesi, Theron’ı cevap vermekten kurtardı. Yemek boyunca Isabella onu izledi. Birkaç defa Theron başını kaldırdı ve gözleri buluştu. Theron’ın bakışlarından alevler fışkırıyordu. Isabella’ya karşı koyamıyordu. Bu kız onu etkiliyordu.

Birilerinin Theron’ın adını çağırdığını duydu. Yakışıklı bir adam masaya yaklaştı. İyi giyimli ve bakımlıydı. Isabella’ya saklamadığı bir ilgiyle baktı.

Theron pek mutlu olmuşa benzemiyordu ama adam masalarına gelmişti bile.

Theron, seni gördüğüme sevindim. Perşembe günkü davetin için teşekkür ederim.”

Adam, Isabella ya baktı ve Isabella da ona. Acaba bu adam da müstakbel koca adaylarından biri miydi?

“Davete geliyor musun?” diye sordu adama parlak bir gülümsemeyle. “Tüm iyi niyetimle söylemek isterim ki, Theron bu partiyi bana bir koca bulmak için veriyor.”

Adamın şaşkınlığına gülümsedi. Sonra adam da gülümsedi. Theron f keden deliye dnmşti.

“Sen Isabella Caplan olmalısın. Ben Marcus Atwater. Ve evet, geleceğim. Bu durumda koşa koşa geleceğim. Hayatta kaçırmam.”

Isabella gülümseyerek elini uzattı. “Bana Bella de.”

Marcus elini tuttu, sıkmak yerine dudaklarına götürerek öptü.

“Pekâlâ, Bella. Güzel bir kadına yakışan güzel bir isim.”

“Bir şey mi istemiştin Marcus?” diye sordu Theron.

Bakışları buz gibiydi ama Marcus umursamadı.

Theron onun başka bir adamla flört ettiğini görürse kim bilir, belki...

“Hayır,” dedi Marcus sevimli bir şekilde. “Seni güzel bir kadınla gördüm ve onunla tanışmak istedim. şerefine parti verdiğın gizemli Isabella Caplan bu mu diye merak ettim. şimdi gelmek için sabırsızlanıyorum.” Tekrar Isabella’ya baktı. “Perşembe akşamı bana bir dans ayır lütfen.”

Isabella gülümseyerek başını salladı. “Tabii ki.”

Isabella onun gidişini izledi, sonra Theron’a döndü. “Pekâlâ, koca adaylarım içinde bu beyefendinin yeri neresi?”

Theron hoşnutsuz bir şekilde baktı. “ř sıralarda,” diye mırıldandı.

“İyi. Partide birlikte zaman geçirmemiz seni rahatsız etmez o zaman.”

“Hayır,” dedi dişlerini sıkarak. “Marcus iyi bir seçim olabilir. Başarılı, borcu yok, daha önce evlenmemiş ve sağlıklı.”

“Yüce Tanrım. Lütfen bana onun sağlık kayıtlarına baktığını söyleme.”

“Elbette baktım. Hasta veya çocuklarına geçebilecek özürleri olan biriyle evlenmeni istemem.”

Theron, Isabella’nın sorusuna şaşırmıştı.

Isabella gülmesini bastırdı. Ciddi ve takdir ediyormuş gibi davranmaya çalıştı. “Öyleyse partideki bütün adayların dikkatle incelendiğini ve senin onay mührünü taşıdığını söyleyebiliriz.”

Theron başıyla onayladı ama mutlu görünmüyordu.

“Tamam, o zaman, bu çok eğlenceli olacak,” dedi Isabella. “Bir oda dolusu zengin, yakışıklı adam. Sadece seçmem yeterli.” Ona doğru eğilerek fısıldadı. “Yatakta iyi olup olmadıklarını da öğrendin mi?”

Theron’ın içkisi boğazında kaldı. Kadehini bırakarak alçak bir sesle, “Hayır, cinsel performanslarını araştırmadım,” dedi.

“Yazık. Öyleyse birini seçmeden önce bunu kendim öğrenmem gerekecek.”

“Öyle bir şey yapmayacaksın,” diye gürledi Theron.

Isabella masumca gözlerini açıp ona baktı. Theron kriz geçirmek üzere gibiydi.

Theron’ın telefonu çaldı. Birkaç kısa cümle konuştu ve telefonu kapatarak ona baktı.

“Şimdi gitmem lazım. Önemli bir toplantım var.”

“Ben de süitime gidecektim zaten.”

Theron, Reynolds’ı eliyle işaret ederek çağırdı ve masadan kalktı.

“Korumaların seni süitime götürecektir. Ve Bella, onlar olmadan bir yere gitmeyeceksin.”

~ SEKİZİNCİ BÖLÜM ~

ERTESİ sabah, Theron'ın uyarıları hâlâ Isabella'nın kulağındaydı. Korumalarla alışverişe gitmekten rahatsız olmayacaktı. Hatta onlar hangi elbisenin ona daha fazla yakıştığını bile söyleyebilirlerdi. Fakat bugün onları atlatacaktı. Partide güzel görünmek istiyordu. Ama bunu Theron'ın davet ettiği erkekler için yapmıyordu.

Odasından çıkar çıkmaz, Reynolds hemen yanına geldi.

"Günaydın," dedi sevimli bir şekilde Isabella.

"Günaydın. Bu sabah nereye gitmeyi arzu ediyorsunuz?" Arabayı çağırmak için telefonunu çıkardı.

"Biraz çevreyi gezmek istiyorum. Şehri hiç bilmiyorum, bu konuda sana güveniyorum."

"İlginizi ne çekiyor?" diye sordu Reynolds kibarca.

Isabella düşünüyormuş gibi yaptı. "Müzeleri, galerileri gezmek ve Özgürlük Heykeli'ni görmek istiyorum."

Asansör lobiye indi. Davison ve Maxwell orada bekliyorlardı. Isabella onlara baktı ve kafasını salladı.

"Bir sorun mu var?" diye sordu Reynolds.

"Bak, sizler beni izleyecekseniz, mafya filmleri gibi olmasın bu. Ayrıca üç korumayla gezdiğimin duyulmasını da istemiyorum. Bu daha çok dikkat çeker."

"Öneriniz nedir?" diye sordu Maxwell.

"Gözlüklerinizi çıkarın. Bunlar sizi gizli servis özentileri gibi gösteriyor."

Maxwell ve Davison, gözlüklerini çıkardı.

"Şimdi de ceket ve kravatları çıkarın."

Üç adam da kafalarını sağa sola salladılar. “Ceketler kalacak.” Davison ilk defa konuşmuştu. Durumu anlatmak için ceketini hafif kaldırıp belindeki silahı gösterdi.

Isabella’nın ağzı açık kaldı. Çok şaşırmıştı. Aslında bunu tahmin etmesi gerekirdi. Ama Theron’ın onun güvenliğine bu kadar önem vermesinden çok mutlu olmuştu. Yine de bir mağazada üç dev adamla birlikte gezmek onu daha kolay fark edilebilir yapacaktı.

“Tamam, ceketler kalsın,” diye mırıldandı.

Dışarı çıktılar. Araba bekliyordu. Davison öne oturdu. Maxwell arabanın etrafında dolaşarak diğer taraftan bindi. Reynolds kapıyı açarak Isabella’nın binmesini bekledi.

Isabella birden eliyle alnına vurdu. “Bir dakika bekleyin. Cüzdanımı unuttum,” dedi.

“Siz binin arabaya, ben alıp getiririm,” dedi Reynolds.

Fakat Isabella otelin giriş kapısına varmıştı bile. Geri dönerek bir parmağını havaya kaldırdı. “Bir dakika sürmez.”

Reynolds arkasından baktı ama Isabella çabucak köşeyi dönüp doğrudan erkekler tuvaletine girdi. Onu kadınlar tuvaletinde arayacaklarından emindi ama erkekler tuvaletini akıl etmeyeceklerini umuyordu.

Kapıyı sadece dışarıyı görebileceği kadar aralık tuttu. Reynolds aceleyle içeri girdi ve gömleğindeki küçük mikrofona bir şeyler söyledi.

Saniyeler sonra, Maxwell ve Davison bayanlar tuvaletine girdiler. Isabella otelin kapısına koştu ve adamların geri dönüp bakmamaları için dua etti.

Hemen bir taksiye atlayarak, şoföre buradan hızla ayrılırlarsa iki katı fazla ödeyeceğini söyledi. Şoför mutlu bir şekilde gaza bastı ve arabaların arasına karıştı.

“Nereye gidiyorsunuz hanımefendi?”

Aynadan Isabella'ya bakıyordu.

“Emin değilim,” dedi Isabella. “Bir elbise almam lazım. Çok muhteşem bir elbise. Öyle ki bir erkeğin yüz metre öteden nefesini kesmeli.”

“Öyle bir yer biliyorum,” dedi adam başını sallayarak.

Güvenlik önlemlerini daha fazla ihlal etmemek için, elbise alırken kendisini beklemesini rica etti şoföre. Tabii taksimetre açık olarak.

Adam onu lüks bir mağazanın önünde bıraktı ve cep telefon numarasını verdi.

“İşiniz bitince beni arayın. Gelip sizi buradan alırım.”

“Teşekkür ederim,” dedi Isabella ve taksiden indi.

İnsanların arasına karışarak mağazaya girdi. O da güvelik konusunda hassastı. Köşelerden kaçınarak, kameraların doğrudan gördüğü alanlarda gezmeye özen gösterdi. Elbiseleri denemeye sıra geldiğinde tezgâhtar bayan çok yardımcı oldu. Onu deneme odalarına götürdü. Isabella'nın fikir belirtecek birine ihtiyacı vardı.

Altı elbise denedikten sonra, aradığını buldu. Vücudunu saran ve her kıvrımını ortaya koyan bir elbiseydi bu. Elbisenin güzelliği sadeliğindeydi. Bütün hatlarını ortaya seriyordu. Etek boyu, dizinden iki parmak yukarıdaydı. Bu elbiseyle ve yüksek topuklu bir ayakkabıyla, erkekleri deliye döndürecekti.

Aslında diğer erkekler umurunda değildi. O sadece Theron'ın ne tepki göstereceğini merak ediyordu.

Deneme odasından çıktı ve elbiseyi tezgâhtara gösterdi. Kadının yüzü parladı.

“Muhteşem, Bayan Caplan. Tek kelimeyle muhteşem. Doğru ayakkabılarla, baş döndürücü olacaksınız.”

Isabella gülümsedi. “Bu elbiseye uygun siyah, yüksek topuklu ayakkabılarınız var mı?”

Tezgâhtar gülümsedi. “Hemen geliyorum.”

Birkaç dakika sonra, Isabella ayaklarına bakıyordu. İnce topuklu bir ayakkabıydı ve bu elbiseyle çok iyi gitmişti.

Tezgâhtar ona çok pahalı bir elbise satmakla kalmamış, nerdeyse elbise kadar pahalı bir ayakkabı ve uygun bir çanta da satmıştı.

Korumaları atlattıktan iki saat sonra, Isabella aynı taksiye binerek otele doğru yola koyuldu. Taksi otelin önünde durdu. Isabella alışveriş torbalarını aldı ve şoföre parasını ödedi.

“Beni beklediğiniz için çok teşekkür ederim,” dedi.

“Bir şey değil hanımefendi. Partide iyi eğlenceler. Herkesin başını döndüreceksiniz.”

Isabella taksiden indi. Taksi uzaklaşırken el salladı. Yüzünde bir gülümsemeyle otele girdi ve asansöre doğru yürüdü. Korumalar ortalıkta görünmüyordu, içini bir suçluluk duygusu kapladı. Kendini alışverişe o kadar kaptırmıştı ki Reynolds’ı arayıp iyi olduğunu bile söylememişti. Adam onu arayamazdı çünkü telefon numarasını Reynolds’a ve Theron’a vermemişti.

İçini çekerek odanın kapısını açtı ve cep telefonunu çıkardı. Bir yandan Reynolds’ın numarasını tuşlayarak içeri girdi. O anda başını kaldırdı ve dört kızgın adamın ona baktığını gördü.

Theron oturduğu yerden kalktı. Gözleri ateş saçıyordu. Diğer adamlara, “Bizi yalnız bırakın,” dedi kısaca.

Üç adam çıkarken, Isabella’nın elindeki torbalar kayıp yere düştü. Reynolds onaylamayan bir bakışla ona baktı.

Adamlar çıkarken, Isabella yanına gelen Theron’a baktı. Theron’ın yüzünde fırtınalar dolaşıyordu.

“Onları kovmadın, değil mi?” diye sordu Isabella zayıf bir sesle.

“Sorunun kaynağı onlar değil,” diye gürledi Theron.

Isabella eğilerek çantalarını topladı ve Theron’ın etrafında dolaşarak

koltuğa gitti.

“Korumaları atlatman çok aptalcaydı, Bella. Ne kadar gerekli olduklarını yeterince anlatamadım mı sana? Aklın neredeydi senin?”

Isabella ona döndü ve düşünceli bir şekilde baktı. “Nedenlerim vardı,” dedi basitçe.

Theron kızgınlıkla ellerini kaldırdı. “Ne gibi nedenler?”

“Senin onaylayacağın şeyler değil. Fazla kalmadım ve önlem aldım. Çok nazik bir taksi şoförü bana göz kulak oldu ve tezgâhtar da ayakkabı getirmek hariç yanımdan hiç ayrılmadı.”

Theron’ın yüzü karardı. “Taksi şoförü mü? Güvenliğini bir taksi şoförü mü sağladı?”

“Sakin ol. Beni mağazaya götürdü ve alışverişim bitene kadar beni bekledi.”

Theron yutkundu, öfkesini kontrol altında tutmaya çalışıyordu.

“Neden korumaların olmadan gittin? Güvenliğini tehlikeye atacak kadar önemli olan neydi?”

Isabella elindeki çantayı kaldırdı. “Parti için elbiseye ihtiyacım vardı.”

Theron derin bir nefes aldı, gözlerini kapattı sonra tekrar açtı. Isabella’nın yanına giderek omuzlarından tutup onu sarsmaya başladı. “Bir elbise ha? Bana hayatımın korkusunu bir elbise için mi yaşattın?”

Konuştuğu sürece kızı sarsıyordu ve Isabella düşmemek için onun beline tutunmuştu.

“Sıradan bir elbise değil,” diye mırıldandı Isabella, gülümsemeye çalışarak. Aslında onu daha fazla kızdırmamalıydı ama Theron’ın kendini kaybettiğini görmek hoşuna gidiyordu. “Müstakbel kocamla sıradan bir elbise giyerek tanışamazdım.”

“Sen tanışmak şanssızlığını yaşadığım en rahatsız edici, en sinir bozucu kadınsın,” diye homurdandı.

Sonra birden onu kendine çekti, dudaklarını kızın dudaklarına bastır-
dı.

Isabella'nın nefesi kesildi. Theron'ın elleri sırtına doğru kayınca inle-
meye başladı.

Theron onu açlıkla öpüyordu, sanki hiç doyamayacakmış gibi. Isabella
belinde bir ürperti hissetti. Göğüsleri kabardı ve göğüs uçları sertleşti.

Ateşli ve nefes nefese öpüşmeleri odayı doldurdu. Theron'ın ellerin-
den biri pantolonun içine kaydı ve tişörtünü dışarı çıkardı. Ellerini çıplak
belinde, tam dövmesinin olduğu yerde gezdirmeye başladı.

Isabella istekle onu öpüyor, dilini dudaklarında gezdiriyordu. Ilık, er-
keksi ve güçlüydü. Kendini onun kollarında kaybetti. Dudakları onu eritti.
Nabızı hızlandı.

Theron'ın elleri belinden yukarılara çıktı. Sutyeninin kopçasına doku-
nunca birden durdu.

Küfür ederek kendini geri çekti. Nefesi düzensizdi. Gözleri alev alev
yanıyordu. Elleri yanlarına düştü.

Yunancayla karışık küfürler etti yeniden. Sonra parmaklarını saçları-
nın arasından geçirdi.

“Ulu Tanrım. Bunu... Yapmamalıyız. Bu olmamalı. Üzgünüm, Bella.”

Kapıya doğru gitmeye başladı, kapıda bir an durup ona baktı. Sanki
sarhoştı. Gözleri hâlâ arzuyla doluydu.

“Korumaların her yere seninle gelecek. Anlaşıldı mı? *Her yere*, gerekir-
se banyoya bile.”

Isabella sadece başını sallayabildi. Titriyordu. Theron odadan çıkınca
kollarını kendine sarıp titremesini durdurmaya çalıştı.

“İstediğin kadar inkâr et,” diye fısıldadı boş odada. “Sen de beni, be-
nim seni istediğim kadar istiyorsun.”

~ DOKUZUNCU BÖLÜM ~

Theron kendini sakinleştirmeye çalışıyordu. Isabella daha gelmemişti ve hem bir rahatlama hem de hayal kırıklığı hissediyordu.

Imperial Park Otelinin balo salonuna baktı. Konuklar etrafta dolaşıyor, konuşuyor ve gülüyorlardı. Bir caz orkestrası yumuşak parçalar çalıyordu.

Alannis, eli Theronın kolunda, yanında duruyordu. Sophia da Alannisın yanındaydı.

Theron, Alannisın anlattıklarını dinlemeye çalışıyor ve uygun bir şekilde başını sallayarak onaylıyordu. Bir an başını kaldırıp girişe baktı ve nefesi kesildi.

İşte oradaydı.

Isabella gergin bir şekilde salonu gözden geçiriyordu. Theron onun kıyafetine bakınca yutkundu. *Siyah mini elbise* ifadesi, tam da bunu tanımlıyordu herhalde.

Kumaş, her kıvrımını ortaya koymuştu ve dizinden birkaç parmak yukarıda bitiyordu. Saçlarını toplamıştı ve boynunun tüm güzelliği meydana çıkmıştı.

Theron gidip Isabellaın saçlarını açmak ve omuzlarına dökülmesini izlemek, ellerini bu ipek yumağına sokarak parmaklarında bu yumuşaklığı hissetmek istedi.

“Bak, Isabella geldi,” dedi Sophia.

Sanki odaya girdiği anda Theron onu fark etmemiş gibi!

“İzinle,” dedi Alannis’e.

Alannis bir gülümsemeyle gitmesine izin verdi. Theron, Isabellaın durduğu yere doğru yürümeye başladı.

Aralarındaki çekimi görmezden gelmek imkânsızdı. Theron bunu umursamadı, daha birkaç saat önce onu öpmüştü zaten.

“Bella,” diye selamladı onu önünde durarak.

Kocaman yeşil gözler ona baktı, ağzı hoş geldin der gibi gülümsüyordu.

“Üzgünüm, geciktim,” dedi nefes nefese. “Herhalde bana bir dans ayırmadın.”

Theron neredeyse inleyecekti. Onu bedenine bastırma düşüncesi işkence gibiydi.

“Dans henüz başlamadı,” dedi, dönüp orkestraya bakarak. “Belki biz başlatsak iyi olur. Sonra da seni herkesle tanıştıralım.”

Piyaniste işaret etti. Yavaş bir parça çalmaya başladı. Theron elini Isabella’ya uzattı. Isabella’nın elleri hafifçe titriyordu. Theron güven vermek için bu eli sıkı.

Pistin ortasına doğru yürüdüler. Theron ona döndü ve Isabella istekle kendini bu kollara bıraktı. Isabella, Theron’ın kollarında erirken, Theron sertleştiğini hissetti.

Kızın kokusu onu sardı ve dokunuşu bedenini kapladı. Vücudunun her parçası onu hissediyordu. Theron aşağıya doğru baktı. Isabella sutyen giymemişti. Elbisenin içinden göğüslerini gördü. Sımsıkı ona yaslanmıştı.

Onu hemen bu odadan çıkarmak istedi. Kimsenin onu görmesini istemiyordu.

Derin nefes alıp vererek kendini sakinleştirmeye çalıştı. Isabella ona ait değildi. Bu kadar sahiplenici olmaya hakkı yoktu.

Ama bu düşünceler, salondaki pek çok erkeğin ona istekle bakmasından rahatsız olmasını engelleyemedi. Bu geceden sonra Isabella’nın talipleri bol olacaktı. Rahatlaması gerekirdi ama rahatlayamıyordu.

Yapabildiği tek şey gerginliğini belli etmemeye çalışmaktı.

“Parti çok güzel,” dedi Isabella. “Teşekkür ederim.”

“Bir şey değil, pethi mou. Eğlenmeni istiyorum.”

“Konukların nasıllar?” diye sordu masum bir şekilde.

Theron’ın gözleri kısıldı. Alannis’le planlarını biliyor muydu Isabella? Bu kadar kısa sürede öğrenmiş olamazdı. Nedense ona söylemek içinden gelmiyordu. Ya da kendisi, evlenme teklif etmesine birkaç gün kala başka bir kadını öpen birinci sınıf bir sümsüktü.

“Çok iyiler,” diyerek onu diğer tarafa döndürdü.

İçini suçluluk duygusu kapladı. Ne çeşit bir adam bu durumdan çıkar sağlamaya çalışırdı? Bir kadınla evlenme planları yapmak, diğeriyle öpüşmek! Üstelik Isabella çok gençti. Hayatında bir sürü kadın olan Piers bile bunu onaylamaz, koruması altındaki bir kızı baştan çıkarmasını hoş görmezdi.

Chrysander, ellerini bu kızıdan çekmesi için ta Yunanistan gelip onu tekmelerdi.

“Hangileri benim koca adaylarım?”

Isabella’nın dudaklarında yaramaz bir gülümseme vardı.

“Dansımız biter bitmez seni onlarla tanıştıırım.”

Bu an onlara aitti. Isabella, Theron’ın kollarında onundu. Theron, bekleyen adaylarla onu tanıştırmak için hiç acele etmiyordu. Adaylar akbaba gibi dans pistini çevrelemiş, onlara bakıyorlardı.

İlk defa, Theron ona koca bulmak konusunda pişmanlık duydu. Isabella çok gençti. Hayatın tadını çıkarmalıydı. Ömür boyu bir bağlılık onun için erkendi.

Ve kendisi de aynı şeyi yapmak üzereydi. İçini panik kapladı. Paniğini dindirmeye çalıştı. Isabella hayatına girmeden önce evlilik fikri oldukça makul görünüyordu. Alannis’le evlenmek ve çocuk sahibi olmak... Isabella dikkatini biraz dağıtmıştı, o kadar. Alannis’le işleri yoluna koyduktan ve Isabella hayatını düzene soktukten sonra her şey normal akışında devam

edecekti.

Şarkı yavaşladı. Theron kollarını indirdi. “Gel, pethi mou. Partin seni bekliyor,” dedi.

Isabella ona en tatlı gülüşüyle baktı. Onun kendisini orkestranın yanında bekleyen insanlara doğru götürmesine izin verdi. Theron elini kaldırdı ve müzik sustu. Sonra konuklara döndü.

“Isabella Caplan’ın Şehrimize Hoş Geldin Partisi’ne geldiğiniz için hepinize çok teşekkür ederim,” dedi sıcak bir ses tonuyla.

Bir garson gelerek Isabella’ya bir kadeh şampanya uzattı. Bir kadeh de Theron’a verdi. Theron kadehi göğüs hizasında tutarak konuşmaya devam etti.

“Eğlenmek, dans etmek ve sohbet etmek için buradayız. İstedığınız kadar burada eğlenin. Veya içki bitene kadar,” diye ekledi bir gülümsemeyle.

Herkes güldü.

Isabella’ya döndü ve kadehini kaldırdı. “Hadi, Isabella’ya içelim.”

“Isabella’ya,” diye bağırdı konuklar.

Theron kadehini onunkine dokundurdu ve bakışları buluştu. Uzun bir süre sadece bakiştılar. Sonra Theron uzaklara baktı ve bir yudum içti.

Theron’ın isteği üzerine toplanmış erkeklerle tanışmak Isabella’nın içinden gelmiyordu. Kasaptan biftek seçmeye benziyordu bu. Ama üzerine düşeni yapmalıydı. Ayrıca bu, Theron’ı kıskandırması için tek şansıydı.

Kadeh kaldırma, partinin normale dönmesini sağladı. Orkestra hareketli bir parça çalmaya başladı ve herkes dans pistine fırladı.

“Benimle gel Bella, seni herkesle tanıştıralım.”

“Yani benim için topladığın erkeklerle tanışma zamanı mı?”

Soru sorar gibi baktı Theron. “Onlarla tanışmak istemiyor musun? İstemiyorsan böyle bir zorunluluğun yok.”

Sesinde umut ve istek vardı. Bu garipti çünkü bu erkekleri buraya toplamak için oldukça fazla gayret sarf etmişti.

“Hayır, hadi tanışalım. Geleceğim beni bekliyor.”

Elini Theron’ın koluna koydu ve Theron onu kalabalığa doğru götürdü. Tam olarak ne beklemesi gerektiğini bilmiyordu. Ama her şey çok medeni görünüyordu.

Theron onu gruptan gruba götürüp iş ve özel arkadaşlarıyla tanıştırdı. Theron ve kendisinin bir çift olduğunu düşünmek ne hoş bir fanteziydi. Isabella gerçeği henüz tam olarak kabullenmemişti. Theron’ın kolunda gülümsüyor, konuşmalara katılıyordu. Bir süre sonra gerçekten eğlenmeye başladığını fark etti.

Yakışıklı bir erkeğin, kararlı bir şekilde ona doğru geldiğini fark etti. Onu tanımıştı. Dün restoranda tanıştıkları adamdı. Marcus Atwater.

“Isabella, geciktiğim için özür dilerim,” dedi yanına gelince. Çekici bir gülümsemeye ona baktı. “Son anda bir müşteriyle uğraşmak zorunda kaldım.”

Isabella’nın elini tuttu, restoranda yaptığı gibi dudaklarına götürerek öptü. Sonra Theron’a doğru bir bakış attı. Theron orada durmuş, sanki başında kara bulutlar dolaşıyormuş gibi onları izliyordu.

“Isabella’yı ödünç almak istiyorum. Onu koruyacağıma söz veriyorum. Sen de kendi arkadaşına gidebilirsin. Alınmazsan söyleyeceğim, arkadaşın çok dans etmek istiyormuş gibi görünüyor.”

Theron sinirlendi. Isabella da dönüp Alannis’e baktı. Kız dans eden çiftleri seyrediyordu. Isabella ona acımak istemiyordu. Alannis’i sevmek istemiyordu. Eğer bir canavar olsaydı her şey daha kolay olacaktı. Fakat hem annesi hem de o, Isabella’ya çok iyi davranıyorlardı.

Elini Marcus’a uzatan Isabella, “Beni dans etmek için mi ödünç alıyorsun yoksa başka şeyler için mi?” diye sordu takılarak.

“Önce dans edip diğer şeyleri daha sonra tartışmaya ne dersin?” dedi Marcus aynı şekilde ona takılarak.

Theron’ın ifadesi buz gibiydi. Marcus’la gitmek için kolundan çıkan Isabella’nın serbest elini yakaladı ve sıkıca çekti. Isabella iki erkeğin arasında kalmıştı.

Isabella bir süre ona bakarak konuşmasını bekledi. Fakat Theron konuşma kabiliyetini yitirmiş gibi görünüyordu.

“Bir şey mi söyleyeceksin?” diye sordu Isabella, Theron’a.

Theron elini bırakıp kafasını sallayarak Alannis’in olduğu yöne baktı. “Hayır, git ve eğlen pethi mou. Bu senin gecen.”

Son bir kez ona bakan Isabella, Marcus’la dans pistine gitti. Şimdi yavaş bir parça çalıyordu. Marcus usta bir şekilde onu kollarına aldı. Gülen mavi gözler ona baktı, Isabella da ona gülümsedi.

“Hâlâ koca avında mısın? Beni dikkate alman için geç mi kaldım?”

“Evlilik söz konusu olduğunda, seçen tarafın erkek olması gerekmez mi?”

“Seçen kadın sensen, erkekler hiç umursamaz bu konuyu.”

“İnanılmaz kur yapıyorsun,” dedi gülerek Isabella. “Bu kadar eğlenceli bir adamı ciddiye alamam.”

Dans etmeye devam ettiler. Isabella her fırsatta Theron’ın olduğu tarafta bakıyordu.

Theron ve Alannis diğer tarafta dans ediyorlardı. Alannis gülerek Theron’ın gözlerine bakıyordu. Theron’ın yanında nasıl ışıldadığını görmek için dâhi olmaya gerek yoktu. Isabella bu duyguyu iyi biliyordu.

“Evet,” dedi Marcus onu etrafında döndürürken. “Onun senden uzaklaşmasına izin verecek misin?”

Isabella suçlu bir şekilde bakışlarını Theron’dan alıp, Marcus’a baktı. Aptal numarası yapmanın bir faydası yoktu. İçini çekti.

“Bu kadar mı açık veriyorum?” diye itiraf etti.

“Bunu sadece aynı yarıştaki diğer erkek anlar.”

Isabella’nın omuzları düştü. “Bu saçmalığı kabul etmemeliydim. Tahmin etmediysen söyleyeyim, Theron’ın fikriydi bu. Beni acilen evlendirmeyi görevi olarak görüyor.”

Marcus nazik bir şekilde çenesine tutup kaldırdı ve gözlerinin içine baktı. “Ona duygularını açtın mı?”

Isabella, Theron’a doğru baktı ve kafasını salladı. “Bu biraz karışık.”

“Bak ne diyeceğim. Hadi şu köşeye gidelim. Ben içki alırım ve sen de bana neler olduğunu anlatırsın.”

Theron kibarca Alannis ve Sophia’yı dinlerken yine Isabella’ya baktı. Marcus, Isabella’ya doğru eğildi ve Theron dişlerini gıcırdattı. Bir şeyler anlatırken dudakları kızın kulağına değiyordu.

Isabella güldü ve baştan çıkarıcı gülüşü, onca konuşma sesinin arasından Theron’a kadar geldi. Marcus’un parmakları kızın çıplak omuzlarına dokundu ve Theron’ın kabul edeceğinden daha uzun bir süre orada kaldı.

Marcus bir parmağını kızın yanağında, sonra aşağıda, boynunda ve boğazının etrafında dolaştırdı. Theron öfkeden deliye dönmek üzereydi.

Isabella, Marcus’a doğru uzandı. Sanki daha fazlasını istiyordu. Marcus dudaklarını hemen kulağının üstüne bastırdı.

“Yüce Tanrım,” diye gürledi Theron. “Bu kadarı yeter.”

“Theron, bir şey mi oldu?” diye sordu Alannis.

Alannis, Theron’ın koluna dokundu. Theron ona baktı.

“Hayır,” dedi kısaca.

Alannis Isabella’ya baktı ve sonra Theron’a döndü. “Eğleniyormuş gibi görünüyor.”

“Evet. Bana biraz izin verir misin, Alannis?”

Başıyla Sophia’yı selamladı ve olabildiğince sakin olmaya çalışarak Marcus ve Isabella’ya doğru yürüdü.

Tam Theron konuşmaya başlayacaktı ki, Marcus başını Isabella’nın boynuna doğru eğdi. Theron’ın öfkesi patladı. Marcus’un omzundan tutarak onu Isabella’dan uzaklaştırdı.

“Ne...” diye başladı Marcus, fakat cümlesi yarım kaldı. “Theron, bir sorun mu var?”

“Buraya gel Isabella,” dedi Theron. Eline ona uzattı. Isabella ağzı açık ona bakakaldı.

“Neler oluyor?” dedi Isabella elini ona uzatırken.

Theron onu yanına çekti ve sonra dik dik Marcus’a bakmaya başladı.

“Ellerini ondan uzak tut,” diye gürledi. “Ona dokunamazsın. Onu düşünemezsin bile. Anladın mı?”

Marcus sırtarak elleri havada geriye çekilip onu şaşırttı. “Sen nasıl istersen.” Sonra Isabella’ya göz kırptı. “Sanırım gitsem iyi olur. Artık burada hoş karşılanmıyorum.”

“Hayır, Marcus. Kal.” Isabella yüzünde karışık bir ifadeyle Theron’a baktı. “Eminim, Theron’ın itirazı olmaz.”

“Dünya kadar itirazım var. Bir oda dolusu insanın önünde seni hırpalıyordu.” Sonra Isabella’yı daha yakınına çekerek Marcus’a döndü. “Bir daha seni onun yakınında görürsem seni parçalara ayırırım. Anlaştık mı?”

Marcus gülümsedi ve çıkışa doğru giderken “Görüşürüz, Bella,” dedi.

“Güle güle,” diye cevapladı Isabella.

“Hadi,” dedi Theron, onu neredeyse yanında sürükleyerek. “Gece boyunca yanımdan ayrılmayacaksın.”

Isabella’nın itiraz etmemesine şaşırdı. Alannis ve Sophia’nın yanına gelmek üzereydiler ki, Isabella tökezledi.

“Yavaş, bu topuklarla hızlı yürüyemiyorum.”

“Affedersin,” dedi onu doğrulturken. “İyi misin?”

Isabella onayladı ve yürümeye devam ettiler.

“Isabella, iyi misin?” diye sordu Sophia ilgiyle.

Isabella gülümsedi. “Evet, Bayan Gianopolous. İyiyim. Sorduğunuz için teşekkür ederim.”

“Lütfen bana Sophia de.” Uzanıp Isabella’nın elini Theron’dan aldı. “Sana içecek bir şeyler getirebilir miyim? Buraya geldiğinden beri bir şey yedin mi?” Alannis’e döndü. “Bize biraz müsaade edin canım. Siz burada Theron’la kalın. Ben Isabella’yı bir şeyler yemeye götürüyorum.”

Theron elini kaldırdı ve bu konuşma trafiğini kesti. Başı zonkluyordu ve yapmak istediği tek şey, dudaklarını Isabella’ya değdirdiği için gidip Marcus’u tartaklamaktı.

“Burada kalın. Garson buraya bir tepsi getirir. Isabella’nın gece boyunca yanımda kalmasını tercih ederim,” dedi kaba bir tavırla.

Yaşlı kadının gözleri şaşkınlıkla açıldı. Alannis, Isabella’ya yaklaşp koluna dokundu. “İyi olduğuna emin inisin, Isabella?” diye sordu yumuşak bir sesle.

Isabella gülümseyerek Alannis’e baktı. “Çok iyiyim, Theron aşırı tepki gösterdi.” Meydan okurcasına Theron’a baktı. “Bana her ilgi gösteren erkeğe böyle davranırsa nasıl koca bulurum, bilemiyorum.”

Theron derin bir nefes aldı. “Yaptığı şeyin ilgi göstermek olduğu söylenemez. Tanrım, adam herkesin gözü önünde seninle sevişiyordu.”

Isabella kaşını kaldırdı ve gülümsedi. “Bugünlerde öpüşmeye böyle mi diyorsunuz?”

Öpüşmelerini hatırlayınca Theron hırsla burnundan soludu. Kendi kurduğu tuzağa düşmüştü.

“Davranışları uygunsuzdu. Sen benim korumam altındasın. Benim ta-

limatlarıma uyacaksın.”

Sevimli bir şekilde Alannis ve Sophia’ya döndü Isabella. “Sanırım Theron şimdi koca adaylarından birini listeden sildi.” Sonra dramatik bir şekilde içini çekti. “Tekrar dans bile edemedim.”

“Theron seninle dans eder,” dedi Alannis. “Fark etmişsindir, harika dans ediyor.”

“Evet, siz dans edin,” dedi Sophia da. “Geldiğinde yemeğin hazır olur.”

Theron’ın ağzı kurudu. Isabella’nın yumuşak teninin kendisine yaslanmasına bir kez daha katlanamazdı. Gecede bir işkence yeterliydi.

Fakat bunun alternatifi, onun başkalarıyla dans etmesiydi. Theron’ın kendi seçtiği erkeklerle.

Buna asla izin veremezdi.

Bir şey söylemeden, elini tuttu ve onu dans pistine sürükledi.

Marcus geldiğinden beri ilk defa rahatladı Theron. Isabella bedenini ona yasladı. Bu o kadar doğru geliyordu ki... Ona dokunmayı seviyordu. Ellerini onun yumuşak kıvrımlarında gezdirmekten kendini alamıyordu.

“Sen de hissediyorsun,” dedi Isabella yavaşça ona bakarak. “İstemiyorsun. Savaşıyorsun ama benim kadar sen de her zerrende hissediyorsun. Bu yüzden beni öptün.” Yumuşak bir şekilde güldü. “Beni öpmeye karşı koyamıyorsun. Ben de sana karşı koyamıyorum. Karşı koymak istemiyorum.” Theron başını iki yana salladı ama bedeni onaylıyordu.

Isabella gülümsedi, Theron’ın arkasını Alannis’e döndürdü. Ellerini göğsünde gezdirmeye başladı. Gözleri kısıldı ve dudaklarını aklıkla araladı.

“Yapamayız Bella. Beni çılgına çeviriyorsun. Buna son ver.”

“Neden son verecekmişim?”

Theron ellerini tutup onu kendinden uzaklaştırdı. “Onu görüyor musun? Alannis. Ona evlenme teklif edeceğim, Isabella.”

Isabella sessiz kaldı. Biliyor muydu?

“Aramızda olanlar sona ermeli. Biz farklı insanlarla evleneceğiz.”

“Ama sen beni öpmeye devam ediyorsun,” dedi Isabella.

“Tekrarlanmayacak,” diye söz verdi Theron.

“Bir şey söylemem gerekiyorsa, bu senin tercihin.”

Theron cevap vermeden, kendini geri çekti. “Açlıktan ölüyorum.” Sonra aniden eğilerek Theron’ın kulağına fısıldadı. “Beni istemediğini söylüyorsun. Başka erkeklerin benimle ilgilenmelerini de istemiyorsun. Oldukça garip bir durum, değil mi?”

Döndü ve Sophia’nın bir tabak dolusu yiyeceklerle onu beklediği yere doğru yürüdü.

P21&Fılık24&Emme

~ ONUNCU BÖLÜM ~

“HALA bu gece evlenme teklif etmeyi planlıyor mu?” diye sordu Isabella umutsuzca. Madeline’i dinlerken telefonu kulağına yapıştırmıştı.

Her nasılsa, dün gecedен sonra Theron’ın ona karşı bir şeyler hissettiğini anlayacağını ummuştu. Belki aşk değil. Henüz değil. Fakat aralarındaki çekimi fark ettiğini sanmıştı.

Tamam, belki tamamen bilmiyor değildi. Ama umursamıyordu.

Gözlerini kapattı ve Madeline’in teklifin hâlâ yapılacağını anlatmasını dinledi.

“Sağ ol Madeline,” dedi yavaşça.

Telefonu kapattı ve kendini yatağına attı. Theron ve Alannis. Bunu düşünemiyordu. Theron’ın ihtiyacı olan şey... Onu sarsacak biriydi, çok ciddi ve çok planlı olmasına izin vermeyecek biri.

Onun Isabella gibi birine ihtiyacı vardı.

Alannis ona karşı koyamazdı. Aralarında bir çekim yoktu.

Belki Theron rahat ve sıkıcı bir evlilik istiyordu.

Başını salladı. Hayır, buna inanmıyordu. Eğer inanırsa her şeyden vazgeçmesi gerekirdi. Ve o vazgeçmek istemiyordu.

Telefonuna uzanıp, Marcus’un gece ona verdiği numarayı çevirdi.

“Marcus, merhaba. Ben Isabella,”

“Isabella, nasılsın?”

Isabella içini çekti. “Evlenme teklifi hâlâ yapılacak.”

“Duyduğuma üzıldüm. Dün geceki gösterimizden sonra beni dövme-ye hazırды.”

“Beni şaşırtıyor. Tam olarak ne yapacağını kestiremiyorum. Her zaman çok kontrollü, benim yanımda olduğu zamanlar hariç.”

Marcus güldü. “Adamı suçladığımı söyleyemem. Sen bir azizin sabrını zorlar ve bir papaza yeminini bozdurursun.”

“Bu gece operaya bilet bulabilir misin? Sormaktan nefret ediyorum ama çok umutsuz durumdayım. Theron ve Alannis operaya gidecekler. Sonra otelde bir parti var. Teklifi bu partide yapmayı planlıyor.”

“Sanırım bulabilirim. Ama evlenme teklifine nasıl engel olmayı planlıyorsun?”

Isabella derin bir nefes aldı. “Bilmiyorum, ama bir şeyler düşüneceğim,” dedi.

“Operadan nefret ettiğimi söylemek için doğru bir zaman değil herhalde,” dedi Marcus gülerek.

Isabella da güldü. “Ben de sevdiğimi pek söyleyemem, fakat görünen o ki Alannis’in en sevdiği gösteri.”

“Belki sana alternatif bir plan sunabilirim.”

Isabella kalkıp oturdu. “Aklından neler geçiyor?”

“Bir randevuya ne dersin? Korumalarına bu akşam benimle çıkacağını söyle. Eminim onlar düzenli olarak Theron’a rapor veriyorlardır,” dedi Marcus muzip bir sesle. “Bu onu deli edecek. Operada Alannis’le olmak zorunda ve bizim ne yaptığımızı bilemeyecek. Ama hepimiz operada olursak, bizi orada görecek.”

“Peki ya parti ve evlenme teklifi planları?”

“Ben seni partiye Theron gelmeden götürürüm. Belki o zamana kadar sen de bir plan yapmış olursun.”

“Bilmiyorum,” dedi Isabella yavaşça.

“Hadi ama. Güzel bir yemek yeriz. Bu da Theron’ı çıldırtır. Sonra sen partiye gidersin. Tam kucağına düşer.”

“Pekâlâ,” diye kabul etti Isabella.

“Çok güzel. Seni saat yedide alırım. Gelmeden hemen önce ararım, sen

de aşığı inersin.”

Telefonu kapattılar. Isabella bacaklarını yataktan aşığı sarkıttı. Bir kez daha mükemmel bir elbiseye ihtiyacı vardı. Evlilik teklifini engellemek için özel bir elbise satılıp satılmadığını merak etti.

Birden ani bir düşünce onu sarstı. Bu olay onu “öteki kadın” mı yapıyordu? Bir ilişkiyi bozan kötü kadın? Bu iyi bir düşünce değildi ve onu rahatsız etti. Diğer yandan, Theron ve kendisinin birbirleri için doğru kişiler olduğunu biliyordu. Theron henüz bilmiyor olsa bile.

Ayrıca, daha ortada bir şey yoktu. Alannis henüz yüzük takmamıştı ve herhangi bir söz verilmemişti. Bunlar olana kadar aşkta ve savaşta her şey mubahtı.

Bu klişe söze neredeyse gülecekti. Açıkçası daha elle tutulur bir plana acilen ihtiyacı vardı.

Kendini zorlayarak duşa girdi. Theron’ın büyük bir hata yapmasını önlemek için sadece akşama kadar vakti vardı. Ve kendi kalbinin kırılmasını önlemek için de.

Theron telefonu kaldırdı. Madeline, Reynolds’ın rapor vermek için aradığını bildiriyordu. Isabella’nın korumasını dinledi. Sabah aktiviteleri, alışveriş ve tek başına öğlen yemeğı.

Reynolds akşamki planları açıklarken yumruklarını sıktı. Marcus Atwater ile akşam yemeğı.

Yunanca küfretti ama çabucak kendini topladı. Isabella ne düşünüyordu? Marcus gibi bir adamdan etkilenmiş olamazdı. Adam partide neredeyse üzerine atlayacaktı.

Zaten adamın kolunda her hafta başka bir kadın oluyordu.

“Isabella’yı sıkı takibe alın,” diye emretti Theron. “Bu adama güvenmi-

yorum. Hiçbir şekilde ikisi yalnız kalmamalı.”

“Peki, efendim,” diye cevapladı Reynolds.

Theron telefonu kapattı. Dudakları düz bir çizgi hâlini almıştı. Bu kız onu delirtmeye mi çalışıyordu? Dün gece olanlardan sonra, Marcus’la zaman geçirmesini onaylamayacağını biliyordu.

Belki de Isabella onun onayına aldırılmıyordu. Zaten hiçbir konuda onu dikkate aldığı söylenemezdi.

Koltuğunda geriye doğru yaslandı. Çekmecesini açtı. İçinden küçük bir kutu çıkardı. Parmaklarıyla kutuya dokundu. Kutuyu eline aldı ve açtı.

Pırlanta yüzük parladı. Bu gece bu yüzüğü Alannis’in parmağına takacaktı. Peki, neden heyecanlı değildi?

Gelecek yıl bu zamanlar bir çocuğu olabilirdi. Bir aile, yerleşik bir düzen. Ama yine de hiçbir şeyden tam emin değildi.

Telefon çaldı ve Madeline çok önemli bir arama olduğunu söyledi. Kim olduğunu soramadan, Madeline telefonu bağladı.

“Sen aklını mı kaybettin?” Piers’in sesi telefonda yankılandı.

“Ona bir şans ver,” dedi Chrysander kuru bir sesle. “Sonra delirip delirmediğini anlarız.”

“Madeline’e arayanın siz olduğunuzu söylememesini tembih ettiniz, değil mi?” diye sordu Theron.

“Lanet olsun, evet,” dedi Piers. “Biz olduğumuzu bilseydin cevap vermezdin, seni korkak.”

“Söyleyecek bir şey yoksa telefonu açmam,” dedi Theron.

“Yengen evleneceğini neden ona söylemediğini merak ediyor,” dedi Chrysander.

“Bana duygu sömürüsü yapmak için Marley’yi kullanman doğru değil.”

“Ne yapıyorsun?” diye sordu sabırsızca Piers. “Aklın nerede senin?”

“Kardeşimiz çok şaşırdığımızı söylemeye çalışıyor. Neden son anda haberimiz olduğunu öğrenir öğrenmez, seni tebrik etmek istiyoruz,” dedi diplomatça Chrysander.

Piers kaba bir ses çıkardı. “Ben tebrik etmek istemiyorum. Eğer bunu gerçekten yapacaksa, ona başsağlığı dileklerimi sunarım sadece.”

“Evlenmek istememin nesi yanlış?” diye sordu Theron, Piers’in tepkisine şaşırarak.

“Gönüllü olarak evlenmek isteyen herkesin kafasında birkaç tahtanın eksik olduğu gerçeğinin yanında, sen Alannis Gianopolous’la evleniyorsun. O senin için yanlış insan,” dedi Piers.

Theron kaşlarını çattı. “Alannis uygun bir seçim.”

Uzun bir sessizlik oldu. Sonra Chrysander boğazını temizledi. “Uygun seçim. Tanımlamak için garip bir tabir.”

“Ben daha çok sizin bunu neden yanlış bulduğunuzu öğrenmek istiyorum,” dedi Theron.

“Lanet olsun Theron. Babası yıllardır onu bizden biriyle evlendirmeye çalışıyor. Ayrıca o... O...”

“O ne?” diye sordu Theron.

“Neden aniden evlenmeye karar verdin?” diye sordu sakın bir sesle Chrysander. “Ve bu haberi neden e-postayla verme gereği duydun?”

“Muhtemelen şu anda almakta olduğum tepki yüzünden.”

“Ne zamandan beri bizim düşüncemizi dikkate alıyorsun?” diye sordu Piers.

“Bir süre önce aynı konuşmayı ben ve Piers, Chrysander’la Marley hakkında yapıyorduk. Ne kadar ironik bir durum, değil mi? Biz yanılmıştık. Siz de Alannis hakkında yanıliyorsunuz.”

Chrysander içini çekti. Theron onu kazandığını anlamıştı. Gerçeğe ne demeli? Theron ve Piers, Marley için aynı şeyleri söylemişlerdi ve söyledik-

leri doğru çıkmamıştı.

“Sadece istediğinin gerçekten bu olduğuna emin ol,” dedi Chrysander kabullenerek. “Ve bizi planlarından haberdar et. Marley düğüne hazırlık yapmak istiyor.”

Piers havlu atmayı o kadar kolay kabullenmedi. “Ne yaptığını iyi düşün, Theron. Burada söz konusu olan bundan sonraki hayatın.”

“İlginize minnettarım,” dedi Theron. “Kararlarımı tek başıma alabiliyim.”

“Isabella’yla işler nasıl gidiyor?” diye sordu Chrysander konuyu değiştirmek için. “Onu Avrupa’ya yolladın mı?”

Tekrar, uzun bir sessizlik oldu.

“Avrupa’ya gitmedi,” dedi Theron.

“Isabella kim?” diye sordu Piers. “Küçük Isabella Caplan’dan mı bahsediyoruz?”

“Sana sonra anlatırım,” dedi Chrysander. “Neden gitmedi Avrupa’ya? Şimdi nerede?”

“Burada. New York’ta kalmaya karar verdi. Ve artık küçük değil,” dedi Theron. Neden bu noktayı açıklama gereği duyduğundan emin olamadı.

Chrysander kıkırdadı. “Zavallı Theron. Etrafın kadınlarla sarılmış. Bana lanet okuduğunu duyar gibiyim.”

“Isabella’nın ihtiyaçlarını karşıladım ve onu yerleştirdim. Her şey yolunda. Ben iyiyim. Şimdi artık tepemden inin.”

“Biraz korumacı davranıyor, değil mi?” dedi Piers. “Bir şeylerin kokusunu alır gibiyim. Kötü koku. Keşke New York’ta olup kendim görebilseydim.”

“Olduğun yerde kal,” dedi Theron. “Orada bir otel inşa etmen lazım.”

Piers’in kahkahaları telefonda yankılandı.

“Şimdi kapatıyorum,” dedi Theron.

Piers ve kendisi, Marley için Chrysander'a baskı yaparken Chrysander'ın neler hissettiğini anlamıştı. İyi niyetli akrabalar kadar kötü bir şey yoktu.

P21&Fılık24&Emma

~ ON BİRİNCİ BÖLÜM ~

MASADAN şarap kadehini alıp dudaklarına götüren Marcus, “Ne söyleyeceğine karar verdin mi?” diye sordu.

Isabella başını salladı ve neredeyse hiç dokunmadığı tabağına baktı. “Kendimi aptal durumuna düşürmek istemiyorum. Aynı zamanda onunla dalga geçmediğimi de göstermek istiyorum. Oyun oynamıyorum ve o benim için geçici bir heves değil.”

Başını kaldırdı ve Marcus’un gözlerindeki anlayışı gördü.

“Kendini onun yerine koy,” diye mırıldandı Isabella. “Bir kadına evlenme teklif etmek üzeresin. Başka bir kadını iki kere öptün ve bu çekime karşı koymak istiyorsun. O kadın sana ne söylerse evlenmekten vazgeçersin?”

Marcus kadehini masaya bıraktı, arkasına yaslandı ve nefes aldı. “Çok zor sorular soruyorsun. Sanırım bu evlenmek üzere olduğum kadını gerçekten sevip sevmediğime bağlı. Gerçekten sevmezsem evlenme teklif etmem. Eğer seviyorsam ve evlenme teklif etmeye karar verdiğem, hiçbir şey beni vazgeçiremez.”

“Bunu söyleyeceğinden korkuyordum.”

“Tek yapacağın şey denemek,” dedi Marcus nazikçe. “Risk yoksa kazanç da yok.”

“Sen ve ben, bütün klişeleri biliyoruz.”

Marcus uzandı ve Isabella’nın elini tuttu. “Gerçekten istediğin bu mu Bella? Kırıldığını görmek istemem.”

“Sen çok tatlısın.”

“Tanrım, bir erkek bir kadından bu sözleri duymaktan nefret eder. Bu en az kardeşim gibisin demek kadar kötü.”

Isabella gülümsedi. Gerginlikten bütün kasları kaskatı olmuştu.

Marcus bir konuda haklıydı: Tek yapacağı şey denemektir. Bundan sonra ne olacağı onun kontrolü dışındaydı.

“Bu gece muhteşem görünüyorsun,” dedi Marcus.

“Teşekkür ederim. Sen gerçekten çok tatlısın.”

Isabella koyu mavi gece elbisesine baktı. Bugün korumalarıyla alışverişe çıktığında almıştı. Bu onun savaş elbisesiydi. Alçak gönüllülük etmeden, çok güzel görüldüğünü söyleyebilirdi.

Şık ve havalıydı, giymeyi tercih ettiği kot pantolonlar ve tişörtlerden farklıydı. Bu gece Theron’ın dünyasına uyum sağlamıştı. Gerçi bu kendi dünyasıydı aynı zamanda. Kökeni ve parası bu dünyaya girmesi için yeterliydi. Tek sorun şuydu, o bu dünyaya girmek istemiyordu.

“Saat kaçta gitmeliyiz?”

Partiye geç kalmak istemiyordu. Gecikme korkusu onu soğuk soğuk terletiyordu. Oraya vardığında nişanlı ve mutlu bir çift görmek istemiyordu.

Marcus gülümsedi. “Opera yeni başladı. Daha zamanımız var. Endişelenme. Seni oraya zamanında götüreceğim. Şimdi yemeğinin tadını çıkar. Partiye gidip açlıktan Theron’ın ayaklarının dibinde bayılırsan bu korkunç bir şey olur.”

“Belki bu evlenme teklifini engelleyen şey olur.”

Marcus gülerken başını salladı. “Sana yardım etmeyi kabul ettiğime neredeyse pişman olacağım Bella. Keşke seni kendime saklasaydım.”

“Kalbimi Theron’a vermemiş olsaydım, ben de bunu mutlulukla kabul ederdim.”

“Konu dağılmadan şunu söylemek istiyorum. İşler umduğun gibi gitmezse, ben buradayım, unutma.”

Isabella uzanıp elini tuttu. “Teşekkür ederim, Marcus. Tanışalı kısa süre oldu ama sen çok iyi bir arkadaş oldun. Ne olursa olsun, umarım hep arkadaşım olarak kalırsın. Kimseyi tanıımıyorsan burası çok yalnız bir şehir.”

“Onur duyarım. Şimdi ye. Israr ediyorum. Buranın tatlıları çok güzel.”

Gösteri devam ederken, Theron derin düşüncelere dalmıştı. Yanında Alannis, yüzünde bir mutluluk ifadesiyle sahneyi seyrediyordu. Sophia gösteriyle pek ilgilenmiyordu ama odaklanmaya çalışıyordu.

Gösteri başlamadan hemen önce Reynolds aramış ve Isabella’nın Marcus’la buluştuğunu bildirmişti. Theron’ın yapabileceği pek fazla şey yoktu. Uzun zamandır bu akşamı planlamıştı. Sonunda, Reynolds’a Isabella’nın hep yakınında olmasını ve Atwater’in ondan yararlanmasına engel olmasını söylemişti.

Telefonundan Reynolds’a bir mesaj yollamayı düşündü. Fakat Alannis bunu fark edebilirdi. Hiçbir şey bu geceyi bozmamalıydı.

Korumalardan periyodik raporlar istemişti. Bu mesajları okumanın bir yolunu bulacaktı. Belki tuvalete gidip okumak iyi bir fikirdi.

Bir sonraki saat, yerinde duramıyordu. En rahat olması gereken akşam, oturmuş Isabella’nın iyi olup olmadığını düşünüyordu. Isabella, Theron’ın hayatına çok rahatsız edici bir biçimde girmişti. Yoksa neden müstakbel karısıyla iyi vakit geçirmek yerine onu düşünüyordu ki?

Alannis koluna dokundu ve Theron düşüncelerinden uyandı.

“Theron, gösteri bitti,” diye fısıldadı Alannis.

Çabucak sahneye baktı ve perdenin kapanmış olduğunu gördü. Tüm gösteriyi kaçırmış mıydı? Alannis’in hafifçe dürtmesiyle ayağa kalktı. Kolu nu ona uzattı ve yürümeye başladılar. Sophia ve iki koruma onları takip ediyordu.

Onları bekleyen limuzine giderlerken, “Gösteriyi beğendin mi?” dedi.

“Muhteşemdi,” dedi coşkuyla Alannis. “Operayı çok seviyorum. Bir zamanlar...”

Susarak başını eğdi. Theron onun yanaklarının kızardığını gördü.

“Bir zamanlar, ne?” diye ısrar etti.

“Bir zamanlar opera sanatçısı olmak istiyordum.”

“Peki, neden olmadın?”

Alannis gülümseyip başını salladı. “Yeterince iyi değildim. Ayrıca babam da karşı çıkıyordu. Bunu çok sıradan bir kariyer olarak görüyordu.”

Theron kaşını kaldırdı. “Böyle bir yeteneğin sıradan olduğunu hiç sanmıyorum.”

“Babam, her türlü sahne kariyerinin genç bir kıza uygun olmadığını düşünüyor. Benim evlenip ona torunlar vermemi istiyor.”

Kızın gözlerinde bir şeyler yanıp söndü.

“Peki, sen ne istiyorsun?” diye sordu Theron merakla.

“Çocukları severim,” dedi ve annesine döndü.

Theron onları arabaya bindirdi ve sonra kendisi bindi. Otele doğru yola koyuldular. Elleri terlemişti ve geriliyordu. Kendini sakin olmaya zorladı. Böyle bir zamanda sinirli olmanın gereği yoktu. Geleceğini planlamıştı ve her şey plana göre yürüyordu.

Kendine bunları hatırlattıktan sonra rahatladı. Cebindeki yüzüğü kontrol etti. Oradaydı.

Trafik hızla akıyordu. Yarım saat sonra otele vardılar. Theron, Alannis’in arabadan inmesine yardım etti.

Elini tutarak gülümsedi. “Umarım parti için yorgun değilsindir.”

“Ne partisi?” diye sordu şaşkınlıkla Alannis.

Sophia gülümsedi ve elini kızının koluna koydu. “Theron senin şerefine bir parti düzenledi, canım. Çok özel bir gece.” Alannis’in arkasından Theron’a göz kırptı. Theron’ın tedirginliği giderek arttı.

“Benim için bir parti mi? Ne kadar heyecan verici,” dedi Alannis. Gözleri ışıldıyordu.

Alannis çok hoştu, sakin ve gösterişsiz bir şekilde hoştu. Ama nedense Theron aklından başka bir kadının görüntüsünü çıkaramıyordu.

Theron karşıya baktı. Lobiden balo salonuna doğru giderlerken göğsünün sıkıştığını hissediyordu. Salona girdiklerinde orkestra çalmaya başladı ve tavandan konfeti yağdı.

Alannis ona baktı, mest olmuştu. Elleriyle konfetileri yakalamaya çalışırken ışık gösterisi başladı.

“Theron... Bu harikulade,” dedi nefes nefese.

Theron onu ileriye doğru götürdü. Attığı her adımda kalbi daha hızlı çarpıyordu. Salonun ortasına geldiklerinde elini cebine soktu. Cebindeki kutuya dokunarak açtı.

Evlenme teklif ettiğinde, Alannis karısı olmak için heyecan duyacak mıydı? Peki ya kendisi? Acaba hayatının en büyük hatasını mı yapıyordu?

“Alannis...” diye başladı, sesinin titremesine lanet ederek.

Alannis dönüp ona baktı, gözleri parlıyordu ve dudaklarında bir gülümseme vardı. Theron bu dudakları öpmek için hiçbir istek duymadı.

“Evet, Theron?”

Isabella arabada oturmuş, n camdan dışarı bakmaya çalışıyordu.

“Neden durduk?” diye sordu umutsuzca. “Niye hareket etmiyoruz?”

Marcus omzunu tuttu. “Bir kaza var, Bella. Sakin ol. Zamanında orada olacağız. Parti başlar başlamaz evlenme teklif etmez.”

Isabella pencereden dışarı, yürümeyen trafiğe baktı. Vaktinde orada olamayacaklardı.

Hayal kırıklığıyla, arabanın kapısını açtı ve kendini dışarı attı.

“Bella, ne yapıyorsun? Arabaya bin. New York sokaklarında koşarak gidemezsin.”

Isabella döndü ve eğilip ona baktı. “Gitmek zorundayım, Marcus. Zamanında yetişemeyeceğiz ve sen de bunu biliyorsun. Evlenme teklif etmeden orada olmam lazım. Ben...” Yutkundu ve bir an uzağa baktı. Tekrar ona baktığında gözleri yaşla dolmuştu. “Gitmem lazım. Her şey için çok teşekkür ederim.”

Arabanın kapısını kapattı, uzun eteklerini topladı ve koşturaya başladı. Arabaların arasından geçerken kornalar çalıyordu. Reynolds’ın bağırışlarını duydu. Dönüp baktığında onun da arkasından koştuğunu gördü. Tekrar dönüp koşturaya devam etti. Durup açıklama yapacak zamanı yoktu.

Nereye gittiğinden emin olamadan, kaldırıma çıktı ve trafikle aynı yöne koştu. Boş bir taksi görünce, camını tıklattı.

Taksi şoförü camı açıp ona baktı. “Bakın hanımefendi, kimse bu karmaşada bir yere gidemez.”

“Lütfen, Imperial Park Otel’e nasıl giderim? Ne kadar uzakta?”

Adam gözlerini kısarak ona baktı. “Çok uzakta sayılmaz,” diyerek yolu tarif etti.

Isabella teşekkür ederek elbisesini topladı ve ayakkabılarını çıkararak olabildiğince hızlı koşturaya başladı.

“Hanımefendi! Ayakkabılarınızı unuttunuz,” diye bağırdı şoför.

Isabella üç sokak koşmuştu ki, yağmur yağmaya başladı. Son sokaktan köşeyi dönünce gök boşaldı. Sırılsıklam olan Isabella, otele doğru koştu. Su birikintilerine basmamaya özen gösteriyordu.

Lütfen, lütfen geç kalmamış olayım.

Bir tentenin altına geldiğinde, saçları ıslanıp yüzüne yapışmıştı. Vücudunda sular damlıyordu ve elbisesi mahvolmuştu. Ayakları ağrıyordu ve sağ ayağını bir şey kesmişti.

Bunların hiçbirine aldırılmayarak, kendisi gibi ıslanmış insanlarla birlikte otele daldı. Cilalı zeminde kayıyordu. Hızlı koşturaya çalışıyor, ancak ısı-

lak elbisesi bacaklarına dolanarak buna engel oluyordu.

Balo salonuna yaklaşınca, içerideki bağırışları ve çılgın alkışları duydu. *Hayır*. Geç kalmış olamazdı, olamazdı.

Kapıdan içeri girdi. Gözleri deli gibi kalabalığı tarıyordu. Orada, ortada Alannis ve Theron duruyorlardı. Alannis baştan aşağı ışıl ışıldı. Gözlerinde sevgiyle Theron'a bakıyordu. Theron da ona gülümsüyordu. Etrafındakiler onları alkışlıyorlardı. Sonra hep birlikte kadeh kaldırdılar.

Isabella hiçbir şey duymuyordu. Sadece kulaklarında bir uğultu vardı. Tek gördüğü şey, Alannis'in parıltısıydı. Onun aksine, Isabella tam bir ölü gibi görünüyordu.

Her tarafı ağrılar içinde yavaşça dönerek salondan ıktı. Gözlerinden yaşlar akıyordu. Neredeyse Reynolds'la arpışıyordu. Başını ne eğerek yürümeye devam etti. Reynolds'ın iyi olup olmadığını sormasını duymazdan geldi.

İyi mi? Bundan sonra hiçbir zaman iyi olmayacaktı.

Gülme ve mutluluk sesleri arkasında kaldı. Artık sadece lobideki insanların sesleri duyuluyordu.

Yanağından bir damla yaş daha szld. Silmeye kalkışmadı. Kimin umurundaydı ki? Tam anlamıyla bir yağmura tutulmuştu. Girişe yaklaştığında, Marcus koşarak içeri girdi ve tam onun önünde durdu.

“Isabella, iyi misin? Yaptığın pek akıllıca değildi?”

Onu omuzlarından tutarak yüzüne bakmaya zorladı. Gözlerindeki umutsuzluğu görmüş olmalıydı ki, Isabella'ya anlayışla baktı.

“Geç mi kaldın?” diye sordu Marcus.

Isabella başını salladı ve gözyaşlarını dindirmek için gözlerini sıkıca yumdu.

Marcus ona sarıldı. “zr dilerim, Bella. Seni zamanında getireceğime söz vermiştim.”

“Senin hatan değildi,” diye fısıldadı.

“Hadi, seni odana götüreyim.” Onu asansöre doğru götürdü. “Sırılsıklamsın.” Arkalarından gelen Reynolds’a, “Onu yukarı götüreceğim,” dedi.

Isabella kendini bilmez bir hâlde Marcus’un onu götürmesine izin verdi. Alannis ve Theron’ın görüntüleri kafasından silinmiyordu. Çok mutlu görünüyorlardı.

Mutlu.

Neredeyse... Birbirlerine âşık gibiydiler.

Isabella gözlerini kapadı. Theron neden kendisini sevmemişti?

Marcus, Isabella’nın titreyen ellerinden anahtarı aldı ve kapıyı açtı.

“Sen de ıslanmışsın,” dedi Isabella, Marcus’un ıslak gömleğini ve pantolonunu fark ederek.

Marcus gülümseyerek ona baktı. “Senin arkandan koştum ve sağanağa yakalandım.”

Isabella gülmeye çalıştı ama beceremedi. “Üzüldüm.”

Marcus içini çekti. “Neden sıcak bir banyo yapmıyorsun? Ben de oda servisini arayacağım. Belki butikten kuru giysiler getirebilirler benim için.”

Isabella başını salladı ve ayaklarını sürterek banyoya gitti.

Theron elini cebine attı ve telefonunu çıkardı. Son mesajına cevap verilmediğini görünce kaşlarını çattı.

Bir gülümsemeyle Alannis’in yanından ayrıldı ve balo salonundan çıktı. Erkekler tuvaletine gitti. Tam girmek üzereydi ki, Reynolds ve diğer korumaları gördü. Hepsi ıslanmıştı.

Theron korumalara doğru yürüdü. Başını kaldıran Reynolds onun geldiğini gördü.

“Isabella nerede?” diye sordu Theron.

“Odasında, Atwater’la birlikte,” diye cevapladı Reynolds.

Yanlış mı duymuştu? “Kiminle?”

“Birkaç dakika önce Atwater’la birlikte odasına çıktı,” dedi sakın bir sesle Reynolds. “İkisi de sırlıslıkla ıslanmışlardı.”

Theron’ın nabızı hızlandı. Hemen odaya çıkıp Marcus’u dışarı sürüklemek ve dövmek istedi.

Bir küfür savurarak döndü ve asansöre gitti. Damarlarında öfke, lav gibi akıyordu. Lanet olası Marcus ne yapmak istiyordu? Theron onun ne yapmak istediğini çok iyi biliyordu.

Sonunda Isabella’nın oda kapısına geldiğinde, kapıya sertçe vurdu. Bornoz giymiş ve gülümseyen Marcus kapıyı açtı.

Theron’ı kapıda gören Marcus şaşırmıştı. Gözlerini kısarak, “Pardon, oda servisi geldi sandım,” dedi. Sonra başını banyoya doğru döndürerek içeriye seslendi. “Küvette biraz daha kalabilirsin, tatlım. Yemek daha gelmedi.”

Tekrar Theron’a döndü. Onu baştan aşağı inceledi ve sıkılmış bir sesle sordu. “Evet, senin için ne yapabilirim?”

“Seni ukala...” dedi Theron tehditkâr bir ses tonuyla.

“Nişan partinden ayrılıp buraya geliyorsun ve bana hakaret mi ediyorsun?” diye sordu Marcus alay ederek.

Theron koridordan gelen bir ses duydu ve dönüp baktı. Oda servisi geliyordu. Marcus da aynı yöne baktı.

“Ah, yemek geldi. Şimdi izin verir misin? Yoksa başka bir şey daha var mı?” diye sordu.

Theron geri çekildi. Sanki bir raunt boks yapmış gibiydi. Tek kelime etmeden döndü ve gitti. Ellerini yumruk yapmıştı.

Asansöre binince düşünmeye başladı. Bunu neden yapmıştı? Isabella’yı Marcus’la o tanıştırmıştı. Isabella’nın onu seçmiş olduğu düşüncesi şimdi neden onu hasta ediyordu?

~ ON İKİNCİ BÖLÜM ~

ISABELLA kapının hafifçe vurulmasıyla uyandı. Gözlerini açtı. Kendi ni yaralı hissediyordu. Elleriyle göz kapaklarını sildi. Sonra gece boyunca ağladığını hatırladı.

Theron, Alannis'e evlenme teklif etmişti. O çok geç kalmıştı ve onlar çok mutlu görünüyorlardı.

Bu kadar umutsuz olmasının nedenleri bunlardı.

Kapı tekrar çalındı. Bacaklarını yataktan sarkıtarak zorlukla ayağa kalktı. Sandalyenin üzerindeki sabahlığını alıp giydi ve kapıya doğru yürüdü.

Kapı deliğinden bakınca, Sadie'nin dışarıda beklediğini gördü. Ya da en azından Sadie'ye benzeyen birinin. Kapıyı açtı. Sadie hızla konuşarak içeri daldı.

"Tanrı'ya şükür, buradasın," dedi Sadie. "Bu akşamı unuttun sandım."

Isabella kapıyı kapattı ve Sadie'ye döndü.

"Her şey çantamda ve hazırlanmak için bol vaktimiz var," dedi Sadie.

Isabella'ya bakınca birden sustu. Kaşları kalktı ve ağzı açık kaldı.

"Bella, ne oldu? Ağlıyor muydun?"

Isabella karşı koymaya çalıştı ama yaşlar yine akmaya başladı. Elleriyle bu yaşları sildi.

Sadie hemen yanına geldi ve ona sarıldı. Onu koltuğa götürerek oturttu. Kendisi de yanına oturdu.

"Ne oldu?" diye sordu. "Theron mı?"

Isabella gözlerini kapattı ve başını salladı.

"Ah, canım. Çok üzüldüm. Alannis'e evlenme teklif etti, değil mi? Sorun bu mu?"

Isabella yine başını salladı.

“Tamam, bu akşamı iptal ediyoruz. Şimdi bol kalorili yemekler ve tatlılar sipariş edelim.”

Isabella gülümsedi. “Bu partiyi kaçırmamalısın, Sadie. Çok önemli. Benim hayatım bir savaş alanına döndü diye senin Broadway şansını kaybetmeni istemem.”

Sadie şüpheyile ona baktı. “Bunu yapabileceğini sanmıyorum, Bella.”

Isabella gülümsemeye çalıştı. “Ne kadar kötü olabilir ki? Senin kılığına gireceğim. Dans edip erkeklerin dikkatini çekeceğim. Uzun sürmeyecek ve sen işini kaybetmeyeceksin.”

“Emin misin?”

Isabella onayladı. “Hadi bir şeyler ısmarlayalım. Açlıktan ölüyorum. Sonra bana yapmam gereken hareketleri öğretirsin.” Sadie’nin taktığı parlak peruğa baktı. “Bu akşam bunu mu takacağım?”

Sadie sırtıttı. Korumalarını atlatmanın en iyi yolu bu. Beni iyice görmelerini sağladım. Zaten Tanrı aşkına, bunu kim fark etmez ki?” Elleriyle vücudunun kıvrımlarını gösterdi.

“Çok alçak gönüllüsün.”

Sadie ona göz kırptı. “Seni benim kılığıma sokacağız ve sen buradan tüyeceksin. Kimse burada olduğumu bilmeyecek. Sonra partiye hazırlanacağım ve gideceğim. Buraya gelen sarışın bombayla hiçbir benzerliğim olmayacak.”

“Pekâlâ, en kötü ne olabilir?” diye sordu Isabella omzunu silkerek. “Yakalanırsınız ve Reynolds bir kriz daha yaşar. Eminim Theron yeni nişanlısıyla çok meşguldür ve benim ne yaptığımı umursamaz.”

“İşte cesaret bu,” dedi Sadie. “Hadi başlayalım.”

Bunu kabul ettiği için gerçekten deli olmalıydı. Asansör lobide du-

runca Isabella derin bir nefes aldı. Uzun sarı saçlar omuzlarından dökülüyordu. Kapının açılmasını bekledi.

Upuzun çizmelerinin topuklarının sesi mermer zeminde yankılandı ve Isabella aceleyle dışarı çıktı. Giydiği şort yok denecek kadar kısaydı ve neredeyse her şeyi gözler önüne seriyordu.

Ve bluzu... Bir amigo kız bile daha kapalı giyinirdi.

Fakat Sadie'nin söylediği gibi, kimse yüzüne bakmaya zahmet etmeyecekti. Diğer taraflarında bakılacak daha fazla şey olduğu sürece.

Kapının önünde bekleyen taksilerden birine bindi. Taksi hareket edince, Sadie'nin verdiği adresi söyledi. Taksi şoförü giyimine en ufak bir tepki göstermemişti. Isabella, adamın belki "iş" nedeniyle otelde olduğunu düşündüğünü anladı.

Trafiğe karışırken, Isabella gerginlikten midesine kramp girdiğini fark etti. Taksi, kulübün arka kapısına yanaşınca da ter bastı.

Bir süre pencereden dışarısını seyrederek oturdu. Şoför hafifçe öksürdü.

"Kusura bakmayın," dedi Isabella ve adama parayı uzattı. Arabadan indi. "İşte, geldik," dedi kendi kendine ve kapıya doğru yürüdü.

Giriş loştu. Bu iyi bir şeydi. Sadie onları kimsenin ayırt edemeyeceğini garanti etmişti ama bu maskaralık Isabella'yı çok germişti.

O kadar çok makyaj yapmıştı ki, korumaları bile onu tanımamışlardı.

Üzerinde "kızlar" yazılı tabela olan bir odayı görünce içeri girdi. İçeride bir curcuna vardı ve kimse ona bakmadı.

"Hey, Sadie," diye bağırdı kızlardan biri. "Gelmeyeceğini düşünmeye başlamıştık. Angel'dan sonra sen çıkıyorsun. Hadi acele et ve hazırlan."

Isabella paniğini bastırmak için yutkundu. Bunu yapabiliyordu. Kimse o olduğunu anlamayacaktı. Sadie kadar olmasa bile iyi dans edebilirdi. Sadie tüm öğleden sonrayı ona hareketleri öğreterek geçirmişti.

Kıza doğru bakarak gülümsedi ve başıyla onayladı. Sadie'nin makyaj masasında bir an durarak kendine baktı ve peruğunun iyi durup durmadığını kontrol etti.

Bakışları aynadaki görüntüsüne takıldı. Ne kadar da üzgün görünüyordu. Yüzünde ne kadar makyaj olsa da gözleri başka bir hikâye anlatıyordu. Bu hikâye de hayatını beraber geçirmek istediği adamı kaybetme hikâyesiydi.

Makyajına ilave yapmasına gerek yoktu. Sadece rujunu tazeledi. Dudakları kan kırmızısı olmuştu.

Fakat yeşil gözleri hâlâ cansız bakıyordu.

“Sadie, beş dakika sonra sıra sende,” diye bağırdı kapıdan bir erkek sesi. “Hazır ol.”

Isabella kendini kalkmaya zorladı ve aynaya son bir göz attı. Çok korkmuş bir hâli vardı.

Derin bir nefes alarak kıyafetini düzeltti, göğüslerini kaldırdı ve kapıya gitti.

Theron, Chrysander'ın çatı katında dışarıyı seyrediyordu. İçkisini elinde unutmuştu. Gece çöküyordu ve şehrin ışıkları yanmaya başlamıştı.

Hâlâ kararının doğru olup olmadığından emin değildi. Gün boyunca kendini sorgulamıştı. Ama yaptığığın yanlış olduğunu gösterecek bir şey yoktu.

Fakat şimdi Isabella'yla ne yapacağını bilmiyordu.

Telefonu çalınca rahatsız bir şekilde baktı. Birkaç adım ötede, sehpa da duruyordu. İçini çekerek kalktı ve telefonu aldı.

Reynolds'ın adını görünce hemen kendini toparladı ve telefonu açtı.

“Anetakis,” dedi kısaca.

“Bay Anetakis, ben Reynolds. Burada bir sorun var, efendim.”

“Ne sorunu?”

“Bayan Caplan bu akşam yine bizi atlattı.”

“Ne? Siz de buna izin mi verdiniz?”

“Korkarım durum daha kötü efendim. Size detayları daha sonra anlattım, fakat biz şu anda yoldayız ve Les Belles Femmes kulübüne gidiyoruz.” Bir an sustu. “Bu kulüp size tanıdık geldi mi, efendim?”

Aldığı bilgileri özümsemeye çalışan Theron,” Erkeklerin gittiği bir yer değil mi orası? Siz neden oraya gidiyorsunuz?” diye sordu.

“Çünkü Bayan Caplan da oraya gitti,” dedi Reynolds sakın bir sesle. “Öğrenmek istersiniz diye düşündüm.”

“Lanet olsun, tabii ki öğrenmek istiyorum!” diye patladı Theron. “Hemen geliyorum ve bunun nasıl olduğunu bana bütün detaylarıyla anlatacaksın.”

Kapıya doğru giderken şoförünü aradı. Lobiye geldiğinde, araba onu kapının önünde bekliyordu.

Tanrı aşkına, Isabella bir erkekler kulübünde ne yapıyordu? Marcus bundan herhangi bir şekilde sorumlu muydu? Theron onu öldürecekti.

Araba, kulübün önünde durduğunda Theron dışarı fırladı. Reynolds ve diğer korumalar ona doğru geldiler.

“O burada mı?” diye sordu Theron.

“Biz şimdi geldik,” diye açıkladı Reynolds. “İçeri girmek üzereydik.”

Theron kapıya yürüdü. İri yarı, güneş gözlüklü bir adam onu durdurdu.

“Adınız, efendim?” diye sordu kibarca.

“Theron Anetakis,” dedi sabırsızca Theron. “Tanıdığım biri içeride. Orada olmaması gereken biri.”

“Üye değilseniz giremezsiniz.”

Theron, Reynolds a döndü. “Bununla ilgilen. Üyelik için gereken parayı öde. Ben içeri, Isabella’yı bulmaya gidiyorum.”

“Fakat efendim, üyelik hemen...”

Theron dinlemedi. Adamı iterek içeri girdi. Reynolds ve adamları bir şekilde işleri hallederlerdi.

Kulüp, Theron’ın beklediğinden farklıydı. “Erkekler Kulübü” ifadesi geçtiğinden beri, Theron’ın kafasında baştan çıkarıcı, fahişelik ve uyuşturucunun kol gezdiği bir ortamın görüntüleri vardı. Ama burası daha yüksek sınıf müşterilere hizmet sunmak için kurulmuş gibi görünüyordu.

İçerisi temizdi, Theron’a lüks kumarhaneleri hatırlattı. Garsonlar oldukça düzgün giyinmişlerdi. Müşteriler de oldukça iyi giyimli, pahalı puro-lar ve brendiler içen kişilerdi.

Isabella’nın var olduğunu bile bilmesine gerek olmayan bir yer.

Theron masalara baktı, keskin bakışlarıyla her kadını taradı. Salonun ön tarafında bir sahne vardı ve etrafında bir sürü erkek toplanmıştı. Lanet olası Isabella nerdeydi? Ya Reynolds yanlış bilgi aldıysa ne olacaktı?

Theron girişe doğru baktı. Reynolds ve diğer iki koruma aceleyle içeri giriyorlardı. Reynolds masaların arasından ona doğru geldi.

“Neden Isabella’nın burada olduğunu düşünüyorsun?” diye sordu.

“Doğru kaynaktan bilgi aldım, efendim,” dedi Reynolds. “Siz yanlış tara-
fa bakıyorsunuz.”

Müzik başlayınca cümlesini tamamlayamadı. Perde açıldı ve sisler arasında bir çift uzun kadın bacağı belirdi. Sırtı seyircilere dönüktü.

Kadın uzun, dar çizmeler giymişti ve ince bacaklarının güzelliği mey-dandaydı. Müziğe uyarak dans etmeye başladı.

Sahnedeki sis dağılınca, kadın kollarını kaldırdı. Theron’ın gözleri kı-zın belindeki dövmeyle takıldı.

Bu dövmeyle tanıyordu. Çok iyi tanıyordu. Tanımalıydı, çünkü onu dü-

şünerek sayısız fantezi kurmuştu.

Sonra kadın yüzünü döndü. Karışık sarı saçlar içinde bir yüz. Sahte sarı saçlar. Isabella onu daha görmemişti ama Theron onu hemen tanıdı. Isabella'nın gözlerinde büyük bir korku vardı. Bir salon dolusu adamın onu seyrediyor olmasının korkusu.

Theron'ın kanı beynine sıçradı.

Isabella başını kaldırdı ve Theron'ın bakışlarıyla karşılaştı. Şimdi gözlerindeki korku bir şoka dönüşmüştü.

P21&Fılık24&Emma

~ ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ~

ISABELLA, Theron'ı salondaki erkeklerin arasında görünce rengi bembeyaz oldu. Theron sinirden titriyor ve gözlerinden alevler fışkırıyordu.

Isabella içgüdüsel olarak kollarını göğsünde kavuşturup kendini kapatmak istedi.

Daha bunu yapıyordu ki, Theron ileri fırladı. Önünde bir perde gibi dikildi.

Ona bağırmadı, gelmesini söylemedi. Sadece sahneye atlayıp Isabella'yı tuttu ve yerden kaldırıp omzuna atarak sahneden indirdi.

Müzik sustu ve ortalık karıştı. Isabella korkudan ağlamaya başlamıştı.

Müşteriler masalarından kalkmışlar ve ağızları açık, olanları seyrediyorlardı. Fakat medeni bir şekilde olaya karışmıyorlardı. Zaten karıştırlarsa muhtemelen binlerce dolarlık takımları perişan olacaktı.

Theron, Isabella omzunda, çıkışa doğru yürüdü. Isabella, onun birilerine, "Geri çekil, o benim," dediğini duydu.

Kapıdan çıktı ve gecenin karanlığına daldı.

Hâlâ donmuş bir hâlde olan Isabella, kurtulmak için hiç mücadele etmedi. Durum zaten bundan daha kötü olamazdı. Theron'ın kolları vücudunun etrafına çelik teller gibi sarılmıştı ve hiç zorlanmadan yürüyordu. Sanki kızın ağırlığı yokmuş gibi.

Arabasının yanında durdu, kapıyı açarak Isabella'yı içeri attı. Kendisi de hemen yanına oturdu.

"Imperial Park," dedi şoförüne.

Garip bir açıyla koltuğa atılan Isabella, doğrulmaya çalıştı. Fakat bacakları Theron'a çarptı. Hemen bacaklarını geri çekti. Şimdi daha rahatsız bir pozisyondaydı.

Lanet çizmeler. Kendini biçimsiz ve sakar hissediyordu.

Konuşmak için ağzını açtı fakat Theron sert bir bakışla onu susturdu.

“Tek kelime etme, Bella. Lanet olası tek bir kelime bile etme,” dedi tehditkâr bir ifadeyle. Kızgınlığı gözle görülür bir hâldeydi. “Otele gidince detaylı bir açıklama istiyorum. O zamana kadar ağzını açmanı istemiyorum.”

Isabella yutkunarak onu izledi. Onu hiç bu kadar... Kızgın görmemişti. Genellikle mesafeliydi. Sakin ve aklı başındaydı. Düzen ve sükûnet simgesi gibiydi.

Onun tanıdığı Theron, kimseyi omzuna atarak halka açık bir yerden taşımaz ya da kendisinin iki katı iriliğindeki korumalarla dalaşmazdı.

“Giy bunu,” dedi Theron ceketini çıkartarak.

Bir eliyle onu kaldırdı, diğeriyle de ceketini omzuna koydu. Isabella ceketin yakasından tutarak kendini örtmeye çalıştı.

Uzun dakikalar sonra otele vardılar. Theron ona olduğu yerde kalmasını tavsiye eden bir bakışla baktı ve Isabella da buna uydu. Arabadan indi ve onun tarafına gelerek kapıyı açtı.

Isabella’yı şaşırtarak, içeri eğildi ve ceketini onu sımsıkı örttü. Sonra da sürüklercesine arabadan dışarı çıkardı.

“Theron, yürüyebilirim,” diye itiraz etti Isabella.

“Sessiz ol,” dedi Theron.

Asansöre doğru gittiler ve binince Theron onun katının düğmesine bastı. Tamam, Isabella onu çıldırtmıştı. Hatta endişelendirmişti. Fakat bu ilgisini kişisel olarak almasına gerek yoktu. Theron neden yeni nişanlısıyla birlikte değildi acaba?

Yüreğine bir acı saplandı Isabella’nın. Sevdği adamın ona ait olmadığı gerçeğini unutmuştu. O başkasıyla nişanlıydı.

“Bella?”

Theron sesi değişmişti, daha yumuşak ve kararsızdı. Isabella gözlerini açtı ve Theron'ın onu ilgiyle süzdüğü gördü.

“İyi misin? Bir şey oldu mu?” diye sordu Theron. “Birileri seni incitti mi veya sana kötü davrandı mı?”

Isabella başını iki yana salladı. Boğazına sanki bir şey takılmıştı. Konuşamıyordu. Bir an kendini fantezilerine kaptırdı. Theron ona aitti. Onu bir vasiden daha farklı bir şekilde koruyordu.

Fakat bu bir yalandı. Sadece bir yalan.

“Öyleyse neden?” diye mırıldandı Theron.

Asansörün kapısı açıldı ve indiler. İkisinde de oda anahtarı yoktu. Fakat Theron anahtar arama zahmetine katlanmadı. Doğrudan kapıyı çaldı. Fakat kapıyı kim açacaktı? İçeride kimse yoktu.

Sürpriz bir şekilde ki bu akşam epey sürpriz vardı, kapı açıldı. Koruma olduğu her hâlimden belli olan bir adam kapıyı açmış ve onları içeri almıştı.

Sürprizler burada bitmedi. Theron içeri girer girmez odanın diğer tarafından bir çığlık duyuldu.

“Bella, iyi misin?”

Bella o tarafa bakınca Sadie'nin kendisine doğru koşmakta olduğunu gördü.

“Burada ne yapıyorsun?” diye fısıldadı Isabella. “Partin, Sadie. Bu partiyi kaçırmaman gerekiyordu.”

Sadie suçlu bir şekilde kızardı. “Parti önemli değil. Bunu benim için yapmana asla izin vermemeliydim, Bella.”

“İşte bu konuda seninle aynı fikirdeyim,” dedi Theron. “Sorumsuz ve tehlikeli bir davranıştı. İkiniz de öyle bir yerin kapısından bile geçmemeliydiniz.”

“Fakat bu fırsatı kaçırdın,” dedi Isabella, Theron'ı umursamadan.

Sadie üzgün bir şekilde gülümsedi. “Başka fırsatlar çıkar. Ayrıca aldığı riske değmezdi. Özür dilerim.”

“Ne oldu?” diye sordu Isabella şaşkınlıkla. “Neden hâlâ buradasın ve Theron beni nerede bulacağını nasıl öğrendi?”

“Korumaların beni aradı. Zaten yapmaları gereken de buydu,” dedi Theron.

Isabella, Sadie’ye baktı. “Onlar nasıl öğrendi?”

Sadie yere baktı ve içini çekti. “Partiye gitmek için odandan ayrılınca, korumalarından biri hemen beni durdurdu. Senin benim kılığında odadan çıktığını görmüşlerdi. Ama benim odaya girdiğimi görmemişler. Bu nedenle şüphelenmişler. Onlara her şeyi anlatmak zorunda kaldım. Seni getirene kadar beni burada tuttular.” Kapının yanında duran korumayı işaret etti. “Bütün gece bana nasihat edip durdu.”

“Birinin sana akıllıca bir şeyler söylemiş olması çok iyi,” dedi Theron. Başıyla korumaya işaret ederek, “Bu hanımı güven içinde evine götür ve kulübe gitmemesi için onu göz hapsinde tut,” dedi.

“Fakat ben orada çalışıyorum,” diye bağırdı Sadie.

“Artık çalışmıyorsun,” dedi Theron gürleyerek. “Bella’nın striptiz kulübünde çalışan arkadaşı olamaz.”

“Ama...” diye başladı Sadie ama koruma onu kolundan tutup odadan çıkardı.

Kapı onların arkasından kapanırken, Theron dönüp Isabella’ya bakmaya başladı. Ona doğru yürüdü ama Isabella gayriihtiyarî geri çekildi.

“Evet, Bella. Şimdi sıra sende,” dedi Theron yumuşak ve tehlikeli bir sesle.

Theron’ın elleri, omuzlarından tutarak Isabella’yı kendine çekti. Kızın üstündeki ceket kayarak yere düştü.

Isabella onunla göz göze gelmemeye çalışıyordu. Gelirse, Theron anla-

yacaktı. Saklamak istediği her şey gözlerinden okunacaktı.

“Git ve temizlen,” dedi Theron aksi bir sesle. “Seni burada bekliyorum.”

Kaçabildiği için minnettar olan Isabella döndü ve banyoya gitti. Aynada kendine bakınca yüzünü buruşturdu. Söylenecek tek söz bayağı göründüğüydü. Cafcaflı.

Üzgün.

Ağır makyajını temizledi. Peruğu kafasından çıkardı. Saçlarını düzeltti. Uzun bir banyo yapma fikri oldukça çekici geliyordu fakat Theron dışarıda onu bekliyordu. Her saniye daha da sabırsızlanarak.

Çizmeleri ve kıyafetini çıkardı. Onları bir kenara attı. Birden üzerine giymek için bir şey getirmediğini hatırladı. Banyodaki bornozu alarak giydi ve önünü sıkıca kapadı.

Elleri bornozun ceplerinde, çıplak ayakla banyodan çıktı. Pencereden dışarıyı seyreden Theron onu bekliyordu.

“Neden buradasın, Theron?” diye sordu Isabella.

Theron hızla yanına geldi. Omuzlarından tutarak onu sarsmaya başladı. “Bunu yapmaya hakkım olup olmadığını mı soruyorsun? Sanki çok aptalca bir şey yapmamışsın gibi! Nereye gittiğini duyunca neler düşündüğüm hakkında bir fikrin var mı? Ne kadar korktuğumu tahmin edebilir misin? Ya da seni sahnede yarı çıplak, o adamların gözleri üzerinde gördüğümde yaşadığım şoku? Söyle bana Bella, ya o sahneye çıkan ben değil de başka bir erkek olsaydı ne yapardın? Ya sana dokunsaydı? Onunla gitmeye zorlasaydı?”

Isabella, onun bu gaddarlığını ve sinirden kaskatı hâle gelmiş olmasını görmezden gelmeye çalıştı. Aklından birkaç açıklama geçti. Ama Theron’ın bunlara aldırmayacağını düşündü. Bu nedenle sessiz kaldı.

Theron öfkeyle ellerini saçlarının arasından geçirdi. Sonra tekrar gözlerini ona dikti.

“Marcus bu yaptığını biliyor mu?”

Isabella şaşırarak başını arkaya attı. “Marcus mı? Neden benim ne yaptığımı bilsin?”

“Onun daha koruyucu bir tavır takınacağını umuyordum,” diye gürledi.

“Anlamsız şeyler söylüyorsun. Marcus’un bununla bir ilgisi yok. O arkadaşım. Nereye gidip gitmeyeceğimi ona söylememe gerek yok.”

Theron burnundan soludu. “Arkadaşın mı? Bugünlerde bunlara böyle mi deniyor?”

“Ne ima ediyorsun, Theron?” diyerek ellerini göğsünde kavuşturdu.

“Geldim, Bella. Dün gece. Seni... Görmeye geldim.”

“Ve?”

“Marcus kapıyı açtı ve üzerinde sadece bir bornoz vardı.”

Isabella’nın ağzı açık kaldı. “Ve bundan, onunla yattığımı çıkardın.”

“Yatmadın mı?” diye meydan okudu Theron.

“Senin üzerine vazife değil,” dedi kızgınlıkla.

Birbirlerini süzerken uzun bir sessizlik oldu. Theron’a Marcus’la yattığını büyük bir mutlulukla söyleyebilirdi. Ama ne faydası olurdu bunun? O zaten Alannis’le nişanlanmıştı. Kendisini önüne gelen herkesle yatan biri durumuna düşürmemeliydi. Theron hâlâ onun vasisiydi. Isabella evlenene kadar da öyle kalacaktı.

“Onunla yatmadım,” dedi sert bir sesle. “Yağmura yakalandık. Giysileri kuruyana kadar bir bornoz giydi. O arada ben de banyo yaptım. Oda servisinden bir şeyler ısmarlayıp yedik. Sonra da gitti.”

Theron’ın gözlerinde bir rahatlama ifadesi belirdi. Neden? Bu onu niye ilgilendiriyordu? Sonra Theron kafasını salladı.

“Neden sürekli beni çıldırtmaya uğraşıyorsun?” diye mırıldandı. “Tüm zamanımı seni düşünerek geçirmem yeterli değil mi? Sürekli dudaklarının

dudaklarımda olduğu zamanları düşünmem yeterli değil mi?”

Theron ona daha fazla yaklaştı. Sıcak nefesi, Isabella’nın yüzünü yakıyordu. Isabella sinirli bir şekilde dudaklarını yaladı. Theron başını onun dudaklarına yaklaştırdı.

“Beni... Öpmemelisin,” diye mırıldandı Isabella.

“Daha önce itiraz etmiyordun,” dedi Theron ve ateşli bir şekilde dudaklarını onunkilere bastırdı.

P21&Fılık24&Emma

~ ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM ~

ISABELLA’NIN dizleri titremeye başladı. Düşmemek için Theron’ın omuzlarına tutundu. Theron onu sıkıca kendisine bastırdı.

Öpüşü... Farklıydı. Isabella teslim olurcasına inledi. Artık pek umursamıyordu. Buna ihtiyacı vardı, bunu istiyordu.

Theron ona sahipti. Bunu açıklayacak başka kelime yoktu. Dudaklarının sahibi oydu. Bu dudakları öpmeye bir tek onun hakkı vardı ve bunu kimseyle paylaşmak istemiyordu. Hiçbir zaman.

Bedeni, Theron’ın bedeninde eriyordu. Onun sert göğsünü, sert kalçalarını seviyordu. Bedeninde dolaşan ellerini seviyordu. Kaçmaması için Theron onu ensesinden sıkıca tutmuştu. Isabella kaçmak istemiyordu.

O gönüllü bir tutsaktı. Bu uzun zamandır hayalini kurduğu şeydi. Çok istediği, umutsuzca istediği şeydi.

“Seninle sevişmek istiyorum, Bella,” dedi nefes nefese, dudaklarını onunkilerden ayırmadan. “Bu duyguyla çok savaştım. Tanrım, çok mücadele ettim ama sana sahip olmazsam aklımı kaçıracığım.”

“Evet,” diye fısıldadı Isabella. “Seni çok istiyorum, Theron.”

Theron’ın elleri bornozun kuşağını çözerken, dudakları Isabella’nın dudaklarındaydı. Sanki onu öpmeye doyamıyormuş gibiydi. Bornozu çıkarıp yere attı.

Sonra elleri kızın çıplak bedenine dokundu. Isabella inledi ve titremeye başladı. Ona karşı çok zayıftı.

“Yumuşak, öyle yumuşak ve güzel ki... İpek gibi,” diye mırıldanıyordu Theron. Ellerini vücudunda dolaştırdı ve kızın göğüslerini avuçladı.

Dudaklarını Isabella’nın çenesinde ve kulaklarında gezdirmeye başladı. Sonra aşağıya, boynuna indi. Narin tenini öpücüklere boğdu.

Theron daha aşağılara inmeye devam etti. Dizlerinin üstüne çökerken Isabella nefesini tuttu. Kalçalarından tutarak onu diz üstü çökmeye zorladı.

Dudakları şimdi göğüslerine çok yakındı. Göğüs uçlarından birini yaladı ve öpmeye başladı.

Isabella, Theron'ın kollarında çıplaktı. Theron göğüslerini emiyordu. Esmer başı bedenine eğilmişti. Ne kadar erotik görünüyordu... Bu gururlu ve güçlü erkek, dizleri üstünde, kolları gitmesine hiç izin vermeyecekmiş gibi sımsıkı ona sarılmıştı.

Isabella kendini tam bu fanteziye kaptırmıştı ki, Theron göğüs ucunu bıraktı. Isabella protesto eder gibi inledi.

Theron ona baktı, lambanın ışığında gözleri parlıyordu. "Çok güzelsin, Bella," dedi arzulu bir sesle.

Isabella, Theron'ın gömleğine uzanıp düğmelerini açmaya başladı. Onun çıplak tenini hissetmek istiyordu.

Fakat Theron onun ellerini sıkıca tuttu. "Hayır, Bella. Ben baştan çıkaracağım seni. Ve şimdi yapmaya başlıyorum bunu."

Isabella'yı kollarına aldı ve yatak odasına doğru yürümeye başladı. Bakışlarını ondan ayırmıyordu. Isabella konuşmaya korkuyordu. Konuşursa büyü bozulacaktı.

Theron onu yatağa yatırdı ve tüm ağırlığıyla kendisi de onun üzerine uzandı. O anda Isabella utandığını hissetti.

Bir an kendisini korumak ister gibi ellerini uzattı.

"Bu güzelliği benden saklama," diye fısıldadı kulağına Theron.

Hipnotize olmuş gibi ellerini çekti Isabella. Yüzünde arzu dolu bir ifadeyle gömleğinin düğmelerini açmaya başladı Theron. Tam yarısını açmıştı ki sabırsızlandı. Gömleği çıkarıp attı. Sonra aceleyle pantolonunu çıkardı.

Onu pantolonsuz gören Isabella nefesini tuttu.

Theron tekrar üzerine uzandı. Bedeni ile onunkini örttü. Vücudu sı-

cak, ipeksi ama bir o kadar sertti.

Tekrar öpüşmeye başladılar. Isabella kollarını onun boynuna doladı. Yumuşak ve ıslak bir hâlde bedenleri dans etmeye başladı.

“Kendimi hiç bu kadar kaybetmedim,” dedi Theron. “Beni çılgına çeviriyorsun, Bella. Sana sahip olmalıyım.”

“Evet...”

Bu yumuşak fısıltı döküldü Isabella’nın dudaklarından. Theron boynunu ve omuzlarını öpüyordu.

Theron aşağılara indi ve göğüslerini öpmeye başladı. Isabella tavana baktı ve arzusun kendini sarmasına izin verdi. Uzun saniyeler boyunca Theron göğüs uçlarını öptü. Sonra diliyle göbeğine dokundu.

Daha aşağılara inmeden önce bir süre göbeğindeki piercingle oynadı.

Theron diliyle hassas yerlerine dokununca, Isabella’nın vücudu yay gibi gerildi. Umutsuzca kıvranarak daha fazlasını istedi.

“Lütfen Theron,” diye yalvardı. “Al beni.”

“Hazır olmanı istiyorum, Bella’m,” dedi Theron, tek parmağıyla ona dokunmaya devam ederken.

“Al beni,” dedi tekrar Isabella. “Seninim.”

Sözleri, Theron’ı kontrolden çıkarmış gibiydi. Kızın bacaklarını aralayarak kendini içeri itti. Bir saniye sonra Isabella’nın içindeydi.

Isabella ani bir acıyla kasıldı. Gözlerini açtı, elleri kendiliğinden Theron’ın omuzlarını yakaladı ve onu itmeye başladı.

Theron’ın kalçaları hareket ederken şaşkınlıkla ona baktı. O anda Isabella rahatlardı. Elleri, Theron’ın omuzlarını okşamaya başladı. Haz, tatlı ve özlem dolu bir şekilde rüzgârda yanan bir ateş gibi patladı.

Theron’ın dudakları onu yeniden öpmeye başladı. Bu dudaklar şimdi nazik ve sevecendi.

“Benimle hareket et, aşkım,” dedi Theron. “Bacaklarını belime dola.

Evet, iŖte böyle.”

Isabella’nın teni canlandı. İstekle dolmuŖtu. Theron ağırlığını onun üzerine vermemek için ellerini baŖının iki yanına koymuŖtu ve kalçalarını hareket ettirmeye devam ediyordu.

Nefes almak zorlaŖmıŖtı. Dudakları tekrar buluŖtu.

“Benimle beraber gel,” diye fısıldadı Theron.

Isabella ona uymaktan baŖka bir Ŗey yapamadı. Theron üzerinde hızlanırken, Isabella küçük bir çığlık attı. Theron yavaŖa onu kendine çekti. Kulağına bir Ŗeyler mırıldanıyordu. Isabella çoğunu anlamadı bu sözlerin.

Sonra Theron kasıldı, sıcak bedenini onunkine bastırdı. Uzun saniyeler sonra, odada duyulan tek ses nefesleriydi.

Sonra Theron baŖını kaldırarak onu hafifçe öptü. “Hemen geliyorum.”

Theron ıplak bir hâlde banyoya giderken, Isabella yatakta onu izledi. Theron elinde küçük bir havluyla geri geldi.

“Canını yaktım mı?” diye sordu alçak bir sesle.

Isabella kalktı. Theron havluyla onu silmeye baŖladı.

“Hayır, yakmadın,” dedi sessizce.

“Neden bana söylemedin?”

Sesinde suçlama yoktu.

“Bana inanacağından pek emin değildim.”

“Ve bu nedenle seni hırpalamama izin verdin. Sana daha nazik davranmalıydım. Daha Ŗefkatli.”

Yüzünde açık bir piŖmanlık vardı. Onunla seviŖtiėi için değil, daha dŖnceli davranmadığı için.

Isabella uzanarak, onun yüzüne dokundu. “Canımı yakmadın, Theron. Mkemmeldi.”

Theron havluyu yere attı ve Isabella’nın yüzünü avuçlarının arasına aldı. “Hayır, değildi. Ama Ŗimdi mkemmek olacak.”

Theron başını eğerek onu öpmeye başladı. Öpüşü o kadar nazikti ki Isabella'nın içi sızladı.

Theron bütün vücudunu narin öpücüklere boğarken hiç acele etmedi. Kulağına sevgi sözcükleri fısıldadı.

Isabella her dokunuşla titredi. Her sözcüğü çok susamış gibi kana kana içti.

Theron yavaşça içine girerken, Isabella onu hiç bu anki kadar fazla sevmemiş olduğunu anladı. Onu çok fazla beklemişti. Ona bakmasını, ona dokunmasını ve onu aynı tutkuyla sevmesini çok istemişti.

Bu defa, Theron önce onun tatmin olmasını bekledi. Isabella titrerken o da son bir hareketle doruğa ulaştı.

Theron alnını onunkine yasladı. Derin nefesler alıyordu. Sonra dudakları yumuşak bir öpücükle birleşti. Isabella bunu tüm bedeninde hissetti.

“Daha iyi mi?” diye mırıldandı Theron.

Isabella gülümsedi. “Daha iyi.”

Theron uyandı. Yumuşak bir kadın bedeni ona sımsıkı sarılmıştı. Gözlerini açtı. Isabella'nın onu sarmaladığını fark etti.

Birden gerçeği hatırladı. Ne yaptığının farkına vardı. Kendini suçlu hissetmeye başladı. Yaptığı şeyin günahını şehvete yüklemek doğru olmazdı.

Isabella'yı istemişti ve onu almıştı. En arzu dolu olduğu anda bile bunu biliyordu. Otuz iki yıllık yaşamı boyunca kendini bu kadar kaybetmemişti.

Prezervatif bile kullanmamıştı. Bundan daha büyük bir aptallık olmazdı. Üstelik cüzdanında her zaman iki tane olurdu.

Yine de bunları kullanmamıştı. Isabella'yı korumamıştı. Daha kötüsü,

bunu bilinçli yapmıştı. Kendinden başka suçlanacak kimse yoktu.

Dikkatli bir şekilde, Isabella'nın bedenini kendisinden ayırdı. Isabella yavaşça iç çekerek döndü ve örtünün altına gömüldü.

Banyoda düşün altına girdi. Vermesi gereken kararlar olduğunu biliyordu. Kafasında planlar yapmaya başladı. Şimdi içinde pişmanlık yerine huzur vardı.

Yine de yapmak ve söylemek zorunda olduğu şeyler onu korkutuyordu.

Beline bir havlu sararak banyodan çıktı. Dün giydiği kıyafetleri giydi. Neyse ki ofisinde daima yedek kıyafet bulunurdu. Önce oraya gidecekti.

Pantolonunu giyerken, Isabella döndü ve onu ararmış gibi ellerini yatağın diğer tarafına uzattı. Theron gerildi, damarlarında yine bir istek kabardı.

Isabella uykulu bir hâlde gözlerini açtı. Theron'a baktı. Theron ona doğru uzandı ve yanağına dokundu.

"İlgilenmem gereken şeyler var, Bella. Önemli şeyler."

Eğildi ve onu saçlarından öptü. Başka bir şey söylemeden döndü ve odadan çıktı.

Isabella yatağın kenarına oturdu. Çarşafa sarındı. Yerdeki küçük havluyu gördü. Bekâretini kaybettiğinin kanıtıydı bu. Kalbinde garip bir heyecan duymaya başladı.

Theron nereye gitmişti? Geri gelecek miydi? Yoksa çok mu baştan çıkarıcı davranmıştı? Theron da yaptığını telafi etmek için Alannis'e mi koşmuştu?

Gözlerini kapattı. Öteki kadın olmak istemiyordu. Başka bir insanın mutsuzluğunun sebebi olmak istemiyordu.

Yüreği mutsuzlukla dolu, banyoya gitti. Uzun ve sıcak bir banyo yapmak istiyordu. Gözlerini kapadığında, Theron'ın her dokunuşunu, her öpüşünü hatırlıyordu.

Su soğuyana kadar küvette kaldı. Sonunda üşümeye başlayınca çıktı ve bir havluya sarındı.

Alışık olmadığı bir umarsızlık vardı üzerinde. Çok fazla bilinmeyen, çözülmemiş şeyler vardı ama bunları sonraya bırakabilirdi.

Bu uyuşukluktan rahatsız olarak, kendini giyinmek için zorladı. Kara-sevdalı bir aptal gibi otel odasında oturup belki de hiç gelmeyecek bir erkeği beklemek istemiyordu.

Önce yemek yiyecek, sonra kendi evine gidecekti. Yeni mobilyaları gelmişti. Theron gerekli her şeyin yollanmasını sağlamıştı. Isabella bunları gözden geçirip, eksiklerin listesini yapacaktı. Belki sonra oturup bundan sonra ne yapacağım düşünmeye başlardı.

Kapıyı açar açmaz, somurtan bir ifadeyle ona bakan Reynolds'la karşılaştı. Isabella gülümsemeye çalıştı ama başaramadı. Sonra içini çekti. "En iyisi içeri gel. Senden doğru dürüst bir şekilde özür dilemeliyim. Sonra restorana ve evime gitmek için bana eşlik edersin."

Reynolds bu defa gülümsedi ve içeri girdi. "İşte şimdi işlerin nasıl yapılması gerektiğini anladınız, Bayan Caplan. Nereye gittiğinizi bilirim işim çok kolaylaşacak."

"Gerçekten özür dilerim. Başına çok dert açtım. Bundan sonra nerede olduğumu her zaman bileceksin."

Reynolds endişeyle ona baktı. "Umarım sizi üzecek bir şey olmamıştır," dedi.

Bir an Isabella bir şey söylemedi. Sonra zoraki bir gülümsemeyle, kapıya doğru yürüdü. "Hadi gidip bir şeyler yiyelim. Acıktım."

Theron masasındaki koltuğa yerleşti ve telefonu eline aldı. Yunanistan'da saat gece yarısı olmalıydı. Fakat Chrysander'la bu konuşmayı yapmalıydı. Sonra diğer planlarını uygulamaya koyacaktı.

"Alo?" diye homurdandı Chrysander, uykulu bir sesle.

"Korkunç bir şey yaptım," dedi Theron.

"Theron?" dedi Chrysander endişeli bir sesle. "Gecenin bu saatinde neden arıyorsun? Ve korkunç olan şey ne? Hapiste misin?"

Theron güldü. "Hayır, hapiste değilim."

"Öyleyse sorun nedir?"

Theron yüzünü ovaladı. "Isabella'yı baştan çıkardım."

Uzun bir sessizlik oldu. "Doğru mu duydum?" dedi sonunda Chrysander. Sonra Theron onun Marley ile konuştuğunu duydu. "Hayır aşkım. Sorun yok. Uyumaya devam et. Theron arıyor." Yine Theron'a döndü. "Bana bir saniye izin ver. Telefonu ofisime aktarıyorum. Marley bütün gece çocuğa baktı."

Theron sabırla bekledi. Birkaç dakika sonra hatta Chrysander'ın sesi duyuldu.

"Şimdi seni yanlış anladığımı söyle. Yaptığını söylediğin şeyi yapmamış olduğunu söyle."

"Bunu söyleyemem. Ayrıca durum daha da kötü."

"Koruman altındaki bir kızı baştan çıkarmaktan daha kötü ne olabilir?"

"O bakireydi ve ben korunmadım."

Theron kendini on altı yaşında babasına itirafta bulunan bir ergen gibi hissetti.

Chrysander bir küfür savurdu. "Lanet olsun, Theron. Aklın neredeydi? Aklın olmadığı belli gerçi. Ama ya Alannis? Bana ve Piers'a onunla evlenece-

ğini söylemiyor muydun? Isabella'yla yatakta ne yapıyordun? Yüce Tanrım, hem de korunmadan. Aptal mısın sen?"

"Sanki sen Marley ile korunmuştun," dedi Theron kendini savunarak.

"Marley ile benim bir ilişkimiz vardı," diye gürlledi Chrysander. "Ben başka bir kadınla nişanlı değildim. Baştan çıkardığım kadının vasisi de değildim. Theron, bu yaptığın aptallıktan da öte bir şey."

"Ben başka bir kadınla nişanlı değilim," dedi sakın bir sesle Theron. "Ona evlenme teklif etmedim."

Yeniden bir sessizlik oldu.

"En iyisi bu hikâyeyi baştan anlat bana," dedi Chrysander. "Görülen o ki, her şeyi karmaşık bir hâle getirmişsin. Alannis'e evlenme teklif etmediğin zamandan başla."

"Yapamadım," dedi Theron içini çekerek. "Bütün geceyi planladım, partiyi, yüzüğü, konfeti..."

"Konfeti mi? Lanet olsun, kim evlenme teklif ederken konfeti atar ki?"

"Biraz bayram havası katmak istedim. Her şey tamamı. Ama ben yapamadım. Yüzük cebimdeydi. Kadın bana bakıyordu ve ben yüzüğü kutusuna geri koydum. Bunun yerine benimle dans etmesini istedim. Geceyi onun New York'a gelişini kutlayarak geçirdik."

"Bu da seni Isabella'nın bekâretini almaya yöneltti. Hem de korunmadan, öyle mi?"

"Yaptığım aptallığı kabul ediyorum. Bunu yüzüme vurmana gerek yok. Aslında bu olay, onu bir striptiz kulübünden zorla çıkardıktan sonra oldu."

"Ne?" diye bağırdı Chrysander gülmeye başlayarak. "Theron, bu duyduğum en saçma şey. Senin gibi birinin böyle bir kulüpte ne yaptığını bile öğrenmek istemiyorum."

"Önemli değil. Önemli olan ondan sonrası. Isabella'yı baştan çıkardım. Beraber olduk. Korunmadan. O bakireydi. Bu kadarını bilmen yeterli."

“Evet, bence de yeterli,” dedi Chrysander.

Tekrar uzun bir sessizlik oldu. Sonunda Chrysander konuşmaya başladı. “O bizim korumamız altındaydı. Babalarımız bu konuda anlaşmıştı. Şimdi onunla evlenmek zorundasın Theron.”

“Evlenmek zorunda değilim, Chrysander. Onunla *evleneceğim*.”

P21&Fılık24&Emma

~ ON BEŞİNCİ BÖLÜM ~

ISABELLA, caddeye bakan pencerelerdeki perdeleri açtı. Evi en üst kattaydı. Alttaki dairelerden daha büyüktü. Parka bakan çok güzel bir manzarası vardı.

Parkta koşu yapan, köpeklerini gezdiren insanlar ve dadıları veya anneleriyle gezmeye çıkmış bebekler vardı. Kalabalık şehirde nefes alınacak bir yerdi.

Burada, sevdiği adamın başka biriyle evlendiğini bilerek yaşayabilir miydi? Dışarıdan bakınca saçma görünüyordu. Bu koca şehirde, Theron'la karşılaşmadan bir ömür geçirebilirdi. Tek sorun... Mirası onun kontrolü altındaydı ve görüşmeleri zorunlu olabilirdi.

İçini çekti. Yeni evini gerçekten sevmiştii ama burada kalabileceğinden emin değildi.

Kapı açılınca dönüp bakmadı. Reynolds'ı bekliyordu. Bir dakika sonra geleceğini söylemişti.

Ayak sesleri yaklaştı. Kuvvetli eller onu omuzlarından tuttu.

"Bella, pethi mou, iyi misin? Burada ne yapıyorsun?"

Şaşırarak döndü ve Theron'ın endişeli gözlerine baktı.

"Süütine gittim ama sen yoktun. Sanıyorum hayatım seni aramakla geçecek."

Sesinde neşe vardı. Fakat sözleri Isabella'yı şaşırtmıştı.

"Reynolds'ı aradım, burada olduğunu söyledi. Ben de doğrudan buraya geldim. Ama Bella, artık bu eve ihtiyacın yok," dedi Theron sakinçe.

Isabella elini onun göğsüne doğru kaldırdı. Dokumaya korkuyor gibiydi. Başı dönüyor ve Theron'ın söylediklerini anlamaya çalışıyordu.

"Taşınmaya hazır olup olmadığına bakmaya geldim."

Theron onun elini yakalayıp kalbinin üzerine koydu. “Bu eve ihtiyacın olmayacak, pethi mou.”

Diğer elini cebine soktu ve küçük kare bir kutu çıkardı. Isabella kutuya şüpheyle baktı. Theron tek eliyle kutuyu açtı ve parlak, ısıldayan bir pırlanta yüzük çıkardı.

Isabella donmuş bir hâlde ona bakıyordu. Theron elini eline aldı ve yüzüğü parmağına taktı.

“Biz en kısa sürede evleneceğiz.”

Isabella başını salladı. Herhalde hâlâ yataktaydı ve rüya görüyordu. “Anlamıyorum,” diye kekeledi.

“Evlenmemiz lazım,” dedi Theron yine. Bu defa lazım kelimesini vurgulayarak söylemişti. “Sen bakireydin... Ve hamile olabilirsin,” diye tamamladı yumuşak bir sesle. “Bunu... Düşünemedim ve korunmadım. Üzgünüm.”

Hayır, rüya görmüyordu. Rüyalarındaki evlenme teklifi daha romantikti. Fakat yine de elde etmek istediği şeyi elde etmişti. Bunu tartışmaya gerek yoktu. Arkasındaki niyet ne olursa olsun.

“Tamam,” dedi sessizce.

Theron’ın gözlerinde bir rahatlama belirdi. Fakat onu öpmek yerine ona sıkıca sarıldı. “Süitine geri dönelim. Bir sürü ayarlama yapmamız lazım. Ya da istersen benim çatı katına gidelim. Korkarım en az senin kadar yeniyim bu şehirde. Fakat bunun çaresine bakarız. Bir ev satın alırız. Nerede istersen orada.”

Isabella bir adım geriye çekildi. “Peki ya Alannis?”

Aralarında bir sessizlik oldu ve Theron ciddi bir ifadeyle ona baktı. “Alannis ve Sophia yarın Yunanistan’a geri dönüyorlar.”

Isabella kendisini mutsuz hissetti. Alannis’in kalbini kırmak ya da anesini hayal kırıklığına uğratmak istememişti. Her ikisi de ona çok iyi davranmıştı. Evet, şimdi kötü kadın olmuştu. Bu hiç hoş bir duygu değildi.

Isabella başını salladı. Şimdi Alannis'i düşünmenin pek sırası değildi.

Parmağındaki pırlanta yüzüğün ışıltısı gözlerini aldı. Bir süre bunun tadını çıkardı.

Belli belirsiz bir gülümsemeyle dönüp Theron'a baktı. "Gerçekten benimle evlenmek istiyor musun? Tamam, kötü bir soruydu. Şöyle diyeyim: Benimle evlenmek istemediğine eminim. Bunu yapmak zorunda değilsin. Sen de biliyorsun. Parmağıma bir yüzük takmanın tek nedeni benim bakire olmam. Ve biz korunmadık. Bu çok çağ dışı. Bunu artık kimse yapmıyor. Yani ben hamile olsam bile evlenmek zorunda değiliz."

Theron dudaklarıyla onu susturdu. Dudaklarını onunkilerle birleştirerek tutkuyla, uzun uzun öptü. Isabella'nın dizleri titremeye başladı.

Bir süre sonra Theron geri çekildi. Gözleri parlıyordu. Belki onunla evlenmek istemiyordu ama gözleri yalan söylemiyordu. Onu istiyordu. Onu arzuluyordu. Bu da bir başlangıçtı.

"Şimdi bu saçma sapan konuşmayı bitirdiysek, otele geri dönelim."

Isabella süitinin oturma odasında telefonla konuşan Theron'ı izliyordu. Önce evi kiraladıkları emlakçıyı aramıştı. Sonra birkaç iş görüşmesi yapmıştı. Şimdi de Tanrı bilir kiminle uçuşlar ve seyahatler hakkında konuşuyordu. Isabella'nın başı dönmüştü bu trafikten.

Theron'ın daha iyi görünmesini isterdi. Daha mutlu. Sonuçta yeni nişanlanmışlardı. Fakat birden onun birkaç gün önce de başka biriyle nişanlandığını hatırladı.

Kapının çalınmasıyla Theron hakkındaki düşünceleri bölündü. Theron'la birlikte planlar yapan Reynolds kapıyı açıp içeri girdi.

"Sadie Tilton sizi görmek istiyor."

Isabella hemen eliyle gelmesini işaret etti. Sadie içeri daldı. Gözleri

endişe doluydu. Isabella'yı görür görmez rahatladı. Ona doğru gitti.

“Neler oluyor? Telefonda sesin çok garip geliyordu.”

Isabella konuşmadı, sadece elini kaldırdı. Sadie yüzüğü gördü. Theron onlara bakmıyordu, hâlâ telefonda konuşmakla meşguldü.

“Aman Tanrım,” diye bağırdı Sadie, Isabella'nın elini yakalayarak. “Sana evlenme mi teklif etti?”

“Yavaş ol,” diye mırıldandı Isabella. “Ve evet, öyle de denebilir. Tam olarak teklif etmedi. Daha çok evleneceğimizi bildirdi diyebilirim.”

Sadie kaşlarını çattı. “Mutlu musun?”

Isabella gülümsedi. “Olacağım. Ben daima onu istedim.”

“Ne söyledi? Alannis'e ne oldu?”

“Çok şey değil. Sadece bekâretimi aldığını, hamile olabileceğimi ve evlenmemiz gerektiğini söyledi.”

“Bir erkekle bu nedenlerden dolayı evlenmek istediğine emin misin? Yani... Aşktan ne haber? Veya bu çağda daha geçerli bir neden bulamaz mıydınız?”

Isabella arkadaşına baktı ve içini çekti. “Bir arada olmazsak onu kendime âşık edemem, Sadie. Evet, ideal olanı bana şimdi âşık olması ve benimle bu nedenle evlenmesi. Fakat önüme çıkan fırsatı değerlendirmeliyim. Bana karşı bir şeyler hissediyor. Sadece basit bir arzu değil. Biraz zamana ihtiyacı var. Ama ben onunla evlenmezsem, Alannis'le evlenecek. O zaman elim ne geçecek?”

“Haklısın, haklısın,” dedi Sadie alçak bir sesle. “Sadece daha fazlasını umuyordum. Bunu çok uzun süredir bekliyorsun. Her şeyin mükemmel olmasını istedim.”

Isabella, Sadie'nin elini sıktı. “Mükemmel olacak. Belki hemen değil ama olacak. Bana seni seviyorum dediği gün bütün bunlara değecek.”

Sadie gülümsedi. “Artık her şey yoluna girdi. Sana teşekkür etmeliyim.

Bunları yapmak zorunda değildin. Sana minnettarım.”

Isabella şaşırarak ona baktı. “Neden bahsediyorsun, Tanrı aşkına?”

“Ev, kira, hesap... Artık o kulüpte çalışmak zorunda değilim.”

Isabella başını salladı.

Sadie kaşlarını çattı. “Evimin bir yıllık kirasını peşin ödemedin mi?”

“Hayır...”

İkisi de dönüp aynı anda Theron’a baktı.

“Öyleyse, Howard’la toplantımı da sen ayarlamadın,” diye mırıldandı Sadie.

“Hayır, hiçbir fikrim yok bu konuda,” dedi Isabella.

“Çok iyi bir adam bulmuşsun kendine, Bella. Bütün bunları sadece o yere tekrar gitmemen için yaptı.”

“Evet, o iyi bir adam,” dedi Isabella, Theron’a bakarak.

Sanki hissetmiş gibi, Theron tam o anda başını kaldırdı ve bakışları karşılaştı. Aniden Isabella herkesin odadan gitmesini ve ikisinin yalnız kalmalarını diledi. Onun kollarında her şeyi unutuyordu. Eş olarak seçtiğinin kendisi olmadığını bile bile.

“Reynolds’a seni eve bırakmasını söyleyeyim,” diye mırıldandı Isabella.

Sadie bir an şaşırdı, sonra Isabella’nın bakışlarını izleyerek Theron’a baktı. Sırtarak kalktı ve onu kucakladı.

“Neler olduğunu bana anlatmadan şehirden ayrılma. Olur mu?”

Isabella da onu kucakladı. “Olur.”

Isabella, Reynolds’ın yanına yürüdü. “Onu eve bırakır mısın?” diye sordu.

Reynolds çabucak Theron’a baktı. Theron, Isabella’yı duymuştu çünkü eliyle olur diye işaret etti.

Isabella kapıyı kapattı. Nişanlandıklarından beri ilk defa yalnız kal-

mışlardı. Neredeyse yalnız. Telefon hâlâ oradaydı.

Yavaşça Theron'ın oturduğu, pencerenin yanındaki koltuğa doğru yürüdü. Theron ona baktı, gözleri kararmıştı. Isabella ellerini onun dizlerine koydu ve göğsüne doğru okşamaya başladı.

Theron gerildi. Hâlâ telefonda rakamlar, finansman, otel planları ve bu tip şeyler hakkında konuşuyordu. Bunların hiçbirini Theron'ı çıplak görmek kadar ilgilendirmiyordu Isabella'yı.

Theron'ın elini alarak göğsüne koydu ve tişörtünün yakasından içeri itti. Theron elini yumruk yaptı.

Isabella gülümsedi ve en üst düğmeden başlayarak gömleğini çözme-ye başladı. Theron'ın sesi boğuklaşmaya başlamıştı ve düşüncelerini toparlayamıyor gibiydi.

İyi bir nişanlı olsaydı, onu yalnız bırakır ve işini yapmasına engel olmazdı. Fakat Isabella kendi isteklerini bastırmak konusunda pek başarılı sayılmazdı. Theron söz konusu olduğuunda bunu yapamıyordu.

Düğmelerin tamamını açınca, dudaklarını onun çıplak göğsüne değdirdi. Theron'ın nefesinin hızlanmaya başladığını ve telefonda kiminle konuşuyorsa ona kısa cevaplar verdiğini fark etti.

Isabella ona iki dakika süre tanıdı. Eğer bu sürede dayanırsa gerçekten çok iradeli olduğunu kabul edecekti.

Theron'ın onaylamayan bakışları arasında ellerini daha aşağılara indirdi ve pantolonunun düğmelerini açmaya başladı. Theron'ın vücudundaki bütün kaslar gerilmişti ve Isabella ona dokununca sertleşti.

Bir dakika kalmıştı.

Isabella başını eğerek onun sınırlarını zorladı. Dudakları, Theron'a değince onun telefonda kısaca veda kelimeleri söyleyerek telefonu duvara fırlattığını duydu.

Theron onu kollarının altından tutarak kucağına alınca, gülümsedi.

Isabella'yı yatak odasına taşıırken dudaklarından Yunanca kelimeler dökölmeye başladı.

"İngilizce söyle, Theron," dedi gülererek.

"Tanrım, bana neler yapıyorsun?" dedi ve onu yatağa bıraktı. "İş yaparken beni böyle engellersen, ofisime gelmeni yasaklarım."

Theron gömleğini ve pantolonunu çıkarıp fırlattı.

"Soyun," dedi Isabella'ya, baştan çıkarıcı bir sesle.

Theron uzanıp ellerini tuttu ve başının üzerinde birleştirdi. İki bileğini birleştirerek tek eliyle tuttu. Diğer eli serbest kalmıştı.

Serbest eliyle tişörtünü çıkardı, hareketleri sabırsızdı.

Isabella çıplak kalınca ellerini serbest bıraktı. "Arkanı dön," dedi Theron.

Isabella şaşırarak ona baktı.

Theron ellerini onun çıplak teninde gezdirerek, "Sana söylediğimi yap, pethi mou," dedi.

Isabella titredi, belki her şeyi o başlatmıştı ama Theron bitirecekti.

Dikkatli bir şekilde arkasını döndü. Theron'ın sırtına dokunduğunu hissetti. Parmakları onu okşuyordu. Isabella birden onun dövmeye dokunduğunu fark etti ve gülümsedi.

"Sevdin mi?" diye mırıldandı.

"Ofise ilk geldiğin günden beri aklımdan çıkmıyor. Seni hemen yatırıp dilimle dokunmak istemişim."

"Seni durduran yok," dedi Isabella tembelce.

"Evet, yok."

Theron'ın dili dövmeye dokununca, Isabella yerinden sıçradı ve gözlerini kapatarak bu anın tadını çıkardı.

"Peri yanlış bir imaj. Sende bir şeytan dövmesi olmalıydı."

Isabella tekrar gülümsedi. "Nereme yaptırmamı istersin?"

Theron'ın dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı ve bacaklarının birleştiği noktayı öptü. "Buraya," diye mırıldandı.

"Benimle alay etme Theron," diye fısıldadı Isabella. "Seni istiyorum."

"Öyleyse al beni, Bella." Isabella'nın bacaklarını açarak onu vücuduyla örttü. Ve birden onun içindeydi. "Her şeyimi al," dedi boğuk bir sesle.

Vücutlarının birleştiği anda Theron onu tamamlıyordu. Daha sonra yüz yüze döndüler ve dudakları buluştu.

Bu defa birlikte geldiler. Isabella içinde bir patlama hissetti.

Bir süre sonra Theron kenara doğru yuvarlandı ve kollarıyla onu sardı.

"Bütün bunları nereden öğrendin, Bella'm?" diye sordu Theron. Isabella'nın başı onun göğsüne yaslamıştı ve Theron da parmaklarıyla omzunu okşuyordu.

Isabella kalktı. Başını dirseğine yaslayarak ona baktı. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

"Sen bakireydin ama çok tecrübeli biri gibi beni baştan çıkardın."

Isabella güldü. "Theron, lütfen bana sekste aktif tarafın sadece erkek olması gerektiğine inananlardan olduğunu söyleme."

Sonra onun onur ve şeref konusunda ne kadar eski kafalı olduğunu ve sadece bu nedenle onunla evleneceğini hatırladı.

Theron rahatsız olmuşa benziyordu. "Sanırım, tecrübesiz birinin bu kadar, bu kadar..."

"İyi mi?" diye sordu Isabella.

Bu konuyla alay etmesini onaylamayan bir bakışla baktı Theron.

"Ben tecrübesiz olduğumu söylemedim," dedi Isabella.

Theron sinirlenerek dönüp ona baktı. "Ne demek istedin? Kiminle tecrübe kazandın?"

Isabella elini onun göğsüne koydu. "Bak Theron, testosteronuna hâ-

kim ol. Senden başka kimseyle sevişmedim. Deneyim kendi başına da kazanılabilir, biliyorsun.”

“Başka bir erkeği karıştırmayı asla düşünme. Bilmen gereken her şeyi sana ben öğreteceğim.”

Isabella sırtıttı. “Ve belki, daha önce konuştuğumuz gibi, benim de sana öğreteceğim şeyler olabilir.”

“Öyle mi? Pekâlâ, Bella’m. Öğret bana. Ben çok hevesli bir öğrenci olacağım.”

P21&Fılık24&Emma

~ ON ALTINCI BÖLÜM ~

THERON uzanarak, Isabella'nın kemerini bağladı. Isabella uykulu ve soru sorar gibi baktı ona.

"Birazdan ineceğiz," dedi Theron. "Sonra da bir helikopter bizi adaya götürecekt."

Isabella gerindi ve kafasını salladı. Ayılmaya çalışıyordu. "Piers'la resmi olarak tanışmayı dört gözle bekliyorum. Onu sadece bir kez gördüm ama konuşmadık," dedi koltuğunda doğrularak. "Gerçi Chrysander'ı da görmeyeli uzun zaman oldu. Kime benziyor?"

Theron kaşını kaldırdı. "Kim kime benziyor, pethi mou?"

"Piers," dedi Isabella homurdanarak. "Tanışmadığım kardeşin."

Theron gülümsedi. "Uykudan uyanınca pek akıcı konuşamıyorsun." Isabella tekrar gerindi.

"Sorunun cevabı, Piers... Şey, o Piers'a benziyor. Hepimizden fazla seyahat ediyor. Chrysander artık adaya yerleşti. Piers şimdi Rio de Janerio'dan geliyor. Orada bir otel inşa ediyoruz."

"Evli mi ya da çıktığı biri var mı?"

Theron güldü. "Hayır, değil. Bir kadınla asla uzun süreli bir ilişkiye girmez."

"Annen ona kötü mü davrandı?"

Theron başını salladı. "Bella'm, oldukça ince bir espri anlayışın var. Galiba senin ağzını kapalı tutmanın yollarını aramalıyım."

"Ya Marley?" diye sordu Isabella uçak alçalırken. "O nasıl biri? Kabul etmeliyim ki, bir kadının Chrysander'la yaşaması kolay değildir. O hep çok... Sert görünüyordu."

"Kolay olmadı," dedi Theron, ifadesi ciddileşmeye başlamıştı. "Birlikte

zor günler geçirdiler. Chrysander hayatında Marley olduğu için çok şanlı.”

“Yani onu seviyorsun.”

Theron başıyla onayladı. “Evet, onu çok seviyorum. Chrysander’a iyi bakıyor ve onu yumuşatıyor.”

“Hoş biri galiba.”

“Endişelenme. Onları seveceksin, onlar da seni sevecekler.”

Isabella gülümsemeye çalıştı. Aslında onların Alannis’i sevip sevmediklerini sormak istiyordu. Theron’ın şimdi başka biriyle evlenecek olmasına ne tepki göstermişlerdi? Theron’ın ailesinde işlerin nasıl yürüdüğünü pek bilmiyordu. Acaba iş bağlantılarını güçlendirmek için Alannis’le evlenmesini mi tercih ederlerdi?

Uçak yere inmeden, Theron elini tuttu. Terminale yanaşana kadar da bırakmadı. Birkaç dakika sonra uçaktan inmişlerdi. Theron onu bir helikoptere doğru götürüyordu.

“Daha önce aklıma gelseydi, burada bir gece kalmak için gerekli ayarlamayı yapardım. Böylece adanın güzelliğini gün işığında görmüş olurdun,” dedi Theron.

“Dönüşte görürüm, olur mu?” dedi bir gülümsemeyle Isabella.

Motorlar çalıştı ve helikopter havalandı.

Koyu karanlıkta uçmak biraz rahatsız ediciydi. Bir süre sonra Theron uzakta görünen bir işığı işaret etti.

Kısa bir süre sonra helikopter piste indi. Pilot onları selamladı.

Theron kapıyı açarak aşağı atladı. Sonra da Isabella’nın inmesine yardım etti.

Çıkışa yaklaştıklarında, bir adam yanlarına yaklaştı. Isabella onun Chrysander olduğunu fark etti. Adam glmseyine, Isabella rahatladı ve o da ona gülümsedi.

“Isabella, ne kadar bymşsn,” diyerek ona sarıldı Chrysander.

“Kendimi küçük bir kız gibi hissettirdiğin için teşekkür ederim.”

Chrysander gülmeye başladı. “Özürlerimi kabul et. Theron’ın da çok iyi bildiği gibi, sen artık küçük bir kız değilsin.”

Isabella gülmesine engel olamadı.

“Konuşmak yerine neden bizi götürmüyorsun?” dedi Theron.

“Marley salonda sizi bekliyor. Seninle tanışmak için can atıyor, Isabella.”

Chrysander, Isabella’yı götürdü. Theron da valizleri alan adama Yunanca bir şeyler söyledi.

Theron yanına geldi ve kolunu tuttu. Birlikte içeri girdiler. Ev çok güzeldi. Isabella gün ışığında görmek için sabırsızlandı. Ve sahil... Havadaki tuzun kokusunu alıyordu, hatta uzaktan gelen dalgaların sesini bile duydu. Isabella gidip ayaklarını kuma sokmak istedi.

Ufak tefek, esmer bir kadın, kucığında battaniyeye sarılmış bir bebekle oturma odasında onları bekliyordu. Isabella gergin bir gülümseyişle ona baktı.

“Theron!” diye bağırdı kadın onlara doğru yürürken.

Theron ona gülümsedi ve ikisine birden sarıldı. “En sevdiğim yengem ve yeğenim nasıllar?” diye sordu.

“Ben senin tek yengeni,” dedi Marley.

“Marley, nişanlım Isabella’yla tanışmanı istiyorum,” dedi ve Isabella’ya döndü.

Marley gülümsedi, mavi gözleri hoş geldin dercesine parlıyordu. “Seninle tanıştığıma çok sevindim, Isabella.”

“Lütfen bana Bella de, ben de seninle tanıştığıma çok sevindim.”

“Piers geldi mi?” diye sordu Theron odaya göz gezdirerek.

“Şimdi geliyor,” dedi Marley. “Odaya, kıyafetlerini değiştirmeye gitti. Sen ve Isabella için bir geç akşam yemeği hazırladık.”

Tam o anda odaya uzun boylu, esmer bir adam girdi. Üç kardeşin en uzunuydu. Chrysander'la hemen hemen aynı boydaydı. Omuzları da Theron'dan daha genişti. Chrysander ve Theron'ın gözleri elaydı ama onunkiler siyaha yakın bir renkti. Teni de daha koyuydu. Güneşte çok vakit geçirmişe benziyordu.

Theron'a bakarken yüzünde kibar bir ifade vardı. "İşte buradasın." Sonra bakışlarını Isabella'ya çevirdi. "Bu da müstakbel gelinimiz olmalı."

"Görünen o ki, pek çok adaydan biriyim," dedi Isabella, söylediğine pişman olarak.

Piers bu ifade karşısında gözlerini kıstı. Neredeyse gülmek üzereydi. "Onu sevdim, Theron. Mizah duygusu var," dedi.

Chrysander karısının yanına giderek kolunu omzuna koydu. "Bebeği yatırmamı ister misin? Sonra da yemek yeriz."

"Eğer uyursa," dedi Marley bebeği Chrysander'a uzatarak. "İki haftadır gecelerce uyumadık. Umarım siz uyurken huysuzluk etmez."

Chrysander karısının alnını öptü. "Merak etme, aşkım. Uyuyana kadar onu beklerim. Sen yemeğini ye, sonra da biraz dinlen."

Isabella, Chrysander'ın gözlerindeki sevgiyi görünce yüreği eridi. O da bunu istiyordu. Çok istiyordu. Marley ona gülümserken içini çekmemeye çalıştı. Marley'nin gözleri parlıyordu. Bu, sevilen bir kadının görüntüsüydü.

Marley dönüp Isabella'ya baktı ve onu incelemeye başladı. Isabella hemen bakışlarını çevirdi. Sanki Marley gerçeği anlamış gibi bakıyordu. Nişanlılığın hangi şartlarda gerçekleştiğini bilmek yeterince kötüydü. Başkalarının Theron'ın hayatına girmek için dolap çevirdiğini düşünmesini istemiyordu.

"Gel, yemek odasına gidelim," dedi Marley.

Yemek, günlük konuşmalarla rahatlatıcı bir ortamda geçti. Marley, Isabella'ya genel sorular sormakla yetindi. Sevdği şeyler, hobileri gibi. Piers

konuşmaları dinleyerek sessizce yemeğini yedi. Isabella ara sıra onun kendisini izlediğini fark etmişti.

Sonunda Chrysander yemeğe katıldı ve sohbet iş konularına döndü. Hatta Piers bile bu konuşmalara katılmaya başladı.

Marley, Isabella'ya bakarak masadan kalkmalarını işaret etti. Erkekler onların gittiğini fark etmemişlerdi bile.

“Sahile kadar yürümek ister misin?” diye sordu Marley. “Ay ışığında o kadar güzel ki. Bir süredir Dimitri gecenin ikisinden önce uyumadı.”

Isabella gülümsedi. “Çok isterim. Gündüz görmek için sabırsızlanıyorum. Gördüğüm kadarıyla çok güzel.”

Kapıdan çıktılar ve Marley onu taş bir yola doğru götürdü. Denizin sesi daha yakından gelmeye başladı. Sonra yol kumla birleşti. Marley durdu ve ayakkabılarını çıkardı. Isabella'ya da aynısını yapmasını söyledi. “Muhteşem,” dedi Isabella suya daha da yaklaştıklarında.

Gökyüzü açıldı ve yıldızlar etrafı aydınlatıyordu. Tepelerinde ay yükseliyordu. Işıkları karanlık sulara parlıyordu.

“Burası benim dünyada en çok sevdiğim yer,” dedi Marley yumuşak bir sesle. “Mükemmel, sanki kendi cennetimin bir köşesi.”

“Bu kadar güzel bir yer gördüğümü hiç hatırlamıyorum.”

Isabella denizin kenarına yürüdü ve bir dalganın gelmesini bekledi. Sonra köpüklü suyun içine girdi ve ayaklarında suyun serinliğini hissetti.

“Sana onları burada bulacağımızı söylemiştim,” dedi Chrysander neşeli bir sesle. “Karım daima buraya kaçar.”

Isabella döndü ve Theron ve Chrysander'ın elleri ceplerinde onları izlediklerini gördü. Karanlıkta yüzündeki ifadeyi seçememişti.

“Gel, Bella,” dedi Theron. “Hadi bu iki kumruyu yalnız bırakalım. Uzun yolculuk seni yormuş olmalı.”

Isabella, Theron'a doğru yürürken Marley gülümsedi. Yakınına gelince

Theron elini uzatıp onunkini tuttu.

Bu eli dudaklarına götürüp bir öpücük kondurdu. Isabella ilk defa rahatladığını hissetti. Theron onunla gerçekten evlenmek istiyormuş gibi davranırsa her şey daha kolay olacaktı. Ona karşı arzu ve şehvet dışında başka şeyler de hissetse. Belki de hissediyordu. Kim bilir... Belki onu sevecekti. Theron, onu taş yoldan eve götürdü.

Kapıdan girerlerken, “Birbirlerine o kadar âşık görünüyorlar ki,” dedi Theron’a.

Theron başıyla onayladı. “Evet, oldukça uzun bir hikâyeleri var. Başka zaman sana anlatırım. Fakat şimdi tek isteğim bir yatak ve yumuşak bir yastık.”

Isabella güldü ve ellerini Theron’ın kollarında gezdirmeye başladı. “Vücudumda yastık olmaya müsait yerler var.”

Theron bir an çenesini sıktı ve ona baktı. “Sanırım, ayrı odalarda kalmamız daha iyi olacak.”

“Anlamıyorum. Neden aynı odada kalamıyoruz? Biz nişanlıyız.”

Theron onu kollarına aldı. “Evet, pethi mou. Biz nişanlıyız. Bu nedenle ağabeyimin ve karısının evinde seninle seks yaparak sana saygısızlık etmek istemiyorum. Senin bekâretini aldığımı biliyor olması yeterli. Üzerine daha fazla dikkat çekmek istemiyorum.”

Isabella kendini aynı anda hem incinmiş hem de aşağılanmış hissetti. “Biliyor mu? Ona söyledin mi?”

Theron şaşkınlıkla ona baktı. “Bu benim ayıbım, Isabella. Senin değil.” Isabella gözlerini kapattı. Demek ki Chrysander ve tabii ki Marley, Theron’ın onunla sadece modası geçmiş bir onur davası sebebiyle evlendiğini biliyorlardı.

“Ben odama gidiyorum,” dedi sessiz bir şekilde. “Sanırım eşyalarım orada. Yolu kendim bulurum.”

“Bella,” diye çağırdı onu Theron, merdivenleri çıkarken.

Isabella döndü ve cesur bir şekilde baktı. Hislerini belli etmeyecekti.

“Seni kırmak istemedim.”

Gülümsedi. “Biliyorum, Theron. Biliyorum.”

Sonra döndü ve merdivenleri çıkmaya devam etti.

P21&Fılık24&Emma

~ ON YEDİNCİ BÖLÜM ~

ISABELLA tavana baktı, elleri başının altındaydı. Uykusu yoktu. Uçuşun çoğunu uyuyarak geçirmişti. Yatmadan önce pencereyi açmıştı. Dalgaların sesi odaya doluyordu.

Yatağın yanındaki saate baktı ve saatlerdir uyanık olduğunu anladı, içini çekerek örtüleri attı ve yataktan kalktı. Sahile yürüyüp güneşin doğuşunu seyredebilirdi. Sanki bir daha hiç uyuyamayacakmış gibi hissediyordu kendini. Çok yaralanmıştı. Çok huzursuzdu.

Pencereden ılık hava geliyordu. Şortunu ve tişörtünü giydi. Çıplak ayakla odadan çıktı ve merdivenleri inmeye başladı.

Ev sessiz ve loştu. Oturma odasından geçerek dışarı çıktı. Ilık ve tuzlu havayı içine çekti. Gözlerini kapatarak, esintinin saçlarını dağıtmasına izin verdi. Taş yola girdi ve sahile doğru yürümeye başladı.

Hava doğudan hafifçe aydınlanmaya başlamıştı. Sabahyıldızı parlar-ken ufuk solmaya başlıyordu. Pırlanta ve kadife gibiydiler.

Su sakindi, yavaşça kıyıya vuruyordu. Sahil boyunca yürüdü. Dünya altın rengine boyanırken dalgaların ayaklarına vurmasını izledi.

Kıyıda bir ağaç kütüğü gördü. Marley'nin sandalyesi, demişti Chrysander gülerek. Bu yaşlı ağacın üzerine oturup muhteşem manzarayı izlemeye başladı. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı.

Ne kadar oturduğunun farkında değildi. Kalktı ve eve doğru yürümeye başladı. Kumlar ayaklarına doldu. İçeri girmeden önce ayaklarını temizledi.

İçeriden gelen sesleri duyunca gülümsedi. Theron kalkmıştı. Onun yumuşak gülüşünü duyabiliyordu. Marley ve Chrysander da ayaktaydılar.

Adının söylendiğini duyunca heyecanlandı. Düğünü mü konuşuyorlar-

dı acaba? Bir adım daha attı. Theron'ın sözlerini duyunca sendeledi.

Theron'ın sesi... Pişmanlık doluydu. Isabella kendini gizleyerek, konuşmaları dinlemeye karar verdi.

Theron ağabeyine ve Marley'ye tüm hikâyeyi anlatıyordu. Isabella'nın tüm flört ve baştan çıkarma çabalarını, kendisinin ona duyduğu arzudan pişmanlığını, Alannis'in karısı olmasını istediğini...

Isabella başını elleri arasına aldı. Kulaklarını kapatmak istedi ama yapamadı. Anlattıkları doğrudu. Theron'ın söylediği her şeyi yapmıştı. Tek tesellisi, Theron, Isabella'nın bunları kötü niyetle yaptığına inanmıyordu ve Isabella'nın onu planlayarak baştan çıkardığını düşünmüyordu. Theron bunun için kendini suçluyordu.

Bir sonraki duyduğu cümle onu tam kalbinden vurdu.

"Ben... Ben, sen ve Marley'nin bulduğu şeyi bulmak isterdim," dedi Theron, Chrysander'a. "Ben bir eş, çocuklar ve aile istedim. Sevdığım kadınla bir hayat istedim. Hepsini planlamıştım. Alannis'le evlilik, rahat bir hayat... Şimdi hepsi uçup gitti. Bu o kadar hızlı oldu ki hâlâ başım dönüyor."

Isabella bu acı dolu sözleri daha fazla dinleyemedi. Tam bulunduğu yerden çıktığı anda Piers'la burun buruna geldi.

Piers onu kollarından yakalayarak gözlerine baktı.

"Kulak misafirlerinin nadiren kendi haklarında iyi şeyler duydukları söylenmişti bana," dedi Piers.

"Doğru, belli ki iyi şeyler duymuyorlar," diye cevapladı Isabella.

Sesindeki bir şey onu yumuşatmış olmalıydı. Isabella kendini savunurcasına ona baktı. "Ona bunları duyduğumu söyleme. Sen zaten biliyorsun. Herkes biliyor. Theron'ın kendini daha da kötü hissetmesine gerek yok."

"Peki, sen?" diye sordu Piers. "Sen kendini nasıl hissediyorsun, Bella?"

"Sanırım düzeltmem gereken çok şey var," dedi sessizce.

Kendini Piers'ın ellerinden kurtardı. Bahçeden geçerek arka girişe gitti. Kapıda durup helikopter pistine baktı. Sonra içeri girdi. Merdivenleri çıkarken, kimsenin onu görmemesine özen gösterdi.

Odasına girip kapıyı kapattı. Kapıya yaslandı ve bir damla yaş yanğından aşağıya süzöldü.

Theron onu sevmemişti. Sevmeyecekti. Çünkü Alannis'i seviyordu. Ve Isabella yüzünden, yakalamak istediğı mutluluk şansı yerle bir olmuştu. Bencilliğı ve dar kafalılığı yüzünden, kendi istekleri ve kendi ihtiyaçları yüzünden Theron'ın mutlu olma şansını yok etmişti.

Dönüp aynada kendine baktı ve gördüğü şeyden hoşlanmadı.

Birini sevmek bu kadar acı verici ve bu kadar yıkıcı olmamalıydı. O sadece tüm istediklerini elde etmeye alışmış şımarık ve zengin bir kızdı.

Birden düşünceleri berraklık kazandı. Theron'ın gitmesine izin vermeliydi. Theron'ın istediğı o değildi. O, Alannis'i istiyordu. Isabella, Alannis'in yaşadığı acı ve hayal kırıklığını hayal bile edemiyordu. Acaba Theron ona ne söylemişti? Ona ihanet ettiğini mi?

Theron, Isabella'nın yaptıklarının cezasını çekiyordu. Hâlbuki bütün kabahat onundu.

O sana ait değil.

Bu cümle kafasında yankılandı. Ve bunun doğru olduğunu biliyordu Isabella. Ne kadar incitse de, ne kadar kalbini açıtsa da.

Kafasını eğdi ve gözyaşlarının akmasına izin verdi. Bir süre ağladı. Sonra başını kaldırdı ve kendini toparlamaya çalıştı. Bu karmaşayı düzeltmenin bir yolunu bulmalıydı.

Öncelikle, Theron bu konuşmayı duyduğunu bilmemeliydi. Bilirse yine kendini suçlu hissedecekti. O, bir şeyleri kendine göre doğru şekilde yapmaya çalışıyordu.

Fakat bu defa... Bu defa Isabella doğru bir şey yapacaktı.

Elinin tersiyle yüzünü sildi. Valizlerinin yanına giderek, el çantasında bir kart aradı. Sophia telefon numarası ve adresinin yazılı olduğu bir kart vermişti ona. Avrupa'ya ne zaman gelirse, Yunanistan'a gelip onları ziyaret etmesini istemişti.

Şimdi bir helikopter bulmalıydı. Chrysander'ın parasını ödemediği bir tane. Dilini bilmediği bir adada bu pek kolay olmayacaktı.

Chrysander'ın ofisinde internet, rehber gibi bir şeyler olacağını umdu.

Sonra Theron'la konuşmalıydı.

Bunun en kötü tarafı, konuşmayı duymamış gibi davranmaya çalışmak olacaktı. Gülümseyip bir şey olmamış gibi davranmalıydı. Ve kalbi kırılmamış gibi.

Verandada yedikleri hafif öğlen yemeğinden sonra Marley bulaşıkla-
rı toparlıyordu. Isabella saatine baktı. Ona bir Oscar ödülü vermeleri gere-
kirdi. Çünkü içi kan ağlasa da, yemek boyunca gülümsemiş, konuşmalara
katılıp uygun cevaplar vermişti.

Piers sık sık ona bakmıştı. Yemek nihayet bitmişti. Isabella derin derin
iç geçirmemek için zor tuttu kendini. Şimdi, helikopter onu almaya gelme-
den önce Theron'la konuşmak için çok az zamanı vardı.

“Theron,” dedi masadan kalkarken. “Seninle konuşabilir miyim? Özel
olarak.” diğerlerine özür diler gibi baktı.

“Tabii, pethi mou. Hadi sahile yürüyüşe gidelim,” diye önerdi Theron.
Theron elini uzatınca tutmadı. Onun yanından geçerek yürüyüş yoluna gitti.
Isabella ve Theron suya doğru yürüdüler.

Isabella durduğunda ayakları kuma gömülmüştü. Theron'ın elleri
omuzlarını yakaladı.

“Sorun nedir, Bella'm?” diye sordu derinden gelen sesiyle. “Bugün üz-

gün görünüyorsun.”

Isabella, sonunda onunla yüzleşecek cesareti bulduğunda ona doğru döndü. “Sana söylemek istediğim şeyler var, Theron.”

Theron ifadesi ciddileşti. “Ne gibi şeyler?”

Isabella onun kollarından kurtulup kıyıya doğru bir adım attı. “Bu yaz Londra’ya gitmek istememin tek sebebi, senin orada olduğunu sanmamdı.” Theron şaşırdı ve bir şeyler söylemek için ağzını açtı. Isabella onu çabucak susturdu. “Lütfen bir şey söyleme. Bitirmeme izin ver. Söylemem gereken çok şey var. Soru sormaya başlarsan bunları söyleyemem.”

Theron başıyla onayladı.

“New York’a geldiğim zaman, senin oraya taşındığını öğrendim. Planlarımı değiştirerek orada bir ev kiraladım ve seni görmek için bir sürü baha-ne icat ettim.”

“Senin Alannis’e evlenme teklif edeceğini biliyordum. Senin hayatını başka bir kadınla geçirmeyi planladığını biliyordum. Ama seni baştan çıkarıp o kadından uzaklaştırmaya kararlıyım.”

Theron’ın ağzı açık kalmıştı.

“Amansızca seni takip ediyordum. Hatta nişan partini basmayı bile planlamıştım ama geç kaldım. Marcus’un odamda olmasının nedeni buydu. Yolda bir kaza olmuştu ve trafik durmuştu. Ben arabadan inip yaya olarak seni durdurmaya çalışırken Marcus o yağmurda beni takip etmişti.”

Theron’ın dudakları çizgi hâlini aldı. Dönüp denizi seyretmeye başladı. “Seni kaybettiğimi sanmıştım. Fakat sonra sen kulübe geldin ve süitimde seviştik. Ertesi gün evlenmemiz gerektiğini söyledin. Onurumu korumak için bunu yaptığını biliyordum. Beni sevmediğini biliyordum. Fakat kendimi sana sevdirme şansını kaçırmak istemiyordum. Bu nedenle evet dedim. Bütün o şeyleri söylemene izin verdim. Çünkü sonuçta en çok istediğim şeyi elde etmiştim. Seni.”

Isabella'nın gözlerinden yaşlar akıyordu. "İşte Theron, görüyorsun. Küçüklüğümden beri sana âşığım ben. Bunun geçici olduğunu sandım. Ama seni her gördüğümde aşkım daha da büyüdü. Sonunda harekete geçmeye karar verdim. Dışarıdan bakıp hiçbir şey yapmamayı kabullenemezdim. Şansımı denemek zorundaydım."

Isabella derin bir nefes aldı. "Ama hata ettim. Ve bunun için senden özür dilerim. Alannis'le arandaki her şeyi mahvettim."

Aralarında bir sessizlik oldu. Theron şoke olmuş bir şekilde, elleri ceplerinde ayakta duruyordu.

"Sen beni sevmiyorsun," dedi Isabella.

Bu bir soru değildi. Bir saptamaydı. Theron ona doğru döndü ve Isabella'nın tüm umutları söndü. Bu ela gözlerde çok fazla şey vardı. Karmaşa ve kızgınlık vardı, fakat aşk yoktu. Zaten hiç olmamıştı.

Theron hareket etmeden, Isabella hızlıca uzanıp onu yanağından öptü. "Umarım bir gün beni affedersin."

Parmağındaki yüzüğü çıkararak Theron'ın avucuna koydu. Başka bir şey söylemeden eve doğru koşmaya başladı.

"Bella! Bella!" diye bağırdı arkasından Theron. Isabella yolun başındaki Chrysander'ın yanından hızla geçti.

"Isabella," diye onu çağırdı Chrysander.

Isabella yutkundü ve içeri koştu. Helikopter her an gelebilirdi. Çantası bıraktığı yerdeydi, evin arka kapısında. Havuzu geçerek helikopter pistine gitti.

Arkasına dönüp eve son kez baktı ve helikopteri beklemeye başladı.

~ ON SEKİZİNCİ BÖLÜM ~

Theron avucundaki yüzüğe baktı. Isabella'nın söylediklerini tam olarak kavrayamamıştı.

Onu gerçekten bu kadar uzun süredir mi seviyordu? Bu pek mümkün görünmüyordu.

Yürüyüş yolundan Chrysander'ın ona doğru geldiğini gördü.

“Bir sorun mu var?” diye sordu.

“Öyle denebilir,” diye mırıldandı Theron. Hâlâ Isabella'nın söylediklerini anlamaya çalışıyordu.

“Isabella oldukça üzgün görünüyordu.”

Theron avucunu açtı. “Yüzüğü bana geri verdi.”

“Neden olduğunu söyledi mi? Kızın sana delice tutkun olduğu çok belli.”

Theron başını salladı. “Bana çılgınca hikâyeler anlattı. Anlattıklarını anlayıp anlamadığımdan bile emin değilim.”

“Paylaşmak ister misin?”

Theron tekrar yüzüğe baktı. Her şey yanlış görünüyordu. Bu yüzük Isabella'nın parmağında olmalıydı. Isabella, mutlulukla ışıltıyor olmalıydı. Yaşlı gözlerle ona bakıyor olmamalıydı.

“Küçüklüğünden beri bana âşık olduğunu söyledi,” dedi Theron yavaşça. “New York'a gelme sebebi benmişim. Londra'ya gitmeyi benim orada olduğumu düşündüğü için istemiş.”

Chrysander gülümsedi. “Kararlı bir kızmış.”

Theron onayladı. “Dahası da var. Beni bilerek baştan çıkarmış.”

Bu defa Chrysander gülmeye başladı. “İşte bunu duymam lazım.”

Theron çabucak Isabella'nın ofisine girdiği günden başlayarak bütün

hikâyeyi anlattı. Şimdi kızın ne yapmak istediğini anlamıştı. Her şey şimdi daha açık görünüyordu. Kışkırtıcı hareketler, ev aramalar, alışveriş...

Chrysander bir süre sessiz kaldı. “Pekâlâ, kızgın mısın?” diye sordu

Theron ona garip bir şekilde baktı. “Kızgın mı?”

“Sen Alannis’le evlenmek istedin. Isabella buna engel oldu.”

Theron başını salladı. “Isabella buna engel olmadı, ben oldum. Ona evlenme teklif etmedim. Ve Isabella o zaman yakınımda bile değildi ”

“Tamam, ne hissediyorsun öyleyse?”

“Pohpohlanmış? Mahcup? Pestili çıkarılmış?”

Chrysander sırttı. “Evet, bunlar her şeyi açıklıyor.”

“Tanrım Chrysander. O muhteşem bir kız. O içeri girdiğinde her yer aydınlanıyor. Beni çılgına çeviriyor. İsteddiği her erkeği elde edebilir. Ama o *beni* istiyor.”

“Sanırım bunlar dizlerinin üzerine çökmen için yeterli, değil mi? İyi bir kadının sevgisine sahip olmak. Bu insanı sınıksız bağlıyor.”

“Onu seviyorum,” diye fısıldadı Theron. “Bütün bu zaman boyunca sadece eş ve çocuk istemeye odaklanmıştım ama mükemmellik hemen yanı başımdaymış.”

Chrysander gülümsedi. “Bunları bana anlatma. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, senin için iyi olanı yapmaya kararlı, oldukça üzgün bir genç kadın var. Bence ona anlatmalısın.”

Theron kaşlarını çatıp yine avucundaki yüzüğe baktı. “Aptal, inatçı...” Kafasını sallayarak yürüyüş yoluna girdi. Chrysander arkasından onu takip ediyordu.

Yarı yola gelmişlerdi ki, Chrysander birden durdu.

“Sesi duydun mu?” diye sordu.

Theron dikkat kesildi. Uzaktan bir helikopter sesi geliyordu. “Helikopter çağırdın mı?”

Chrysander başını salladı. “Piers’in yarınki uçuşuna kadar planlanmış bir şey yoktu.”

İkisi de acele ederek yürüyüş yolunu geçtiler. Helikopter pistine giden bahçedeki kestirme yoldan geçtiler.

“Bizimkilerden biri değil,” dedi Chrysander

Chrysander koşmaya başladı. Theron da onu izledi Chrysander endişelendiye Theron daha fazla endişelenmeliydi. Köşeyi dönünce Isabella’nın helikopterin kapısında olduğunu gördü. Theron’ın kanı dondu.

“Isabella!” diye bağırdı.

Fakat Isabella dönüp bakmadı. Muhtemelen motorların gürültüsünden onu duymamıştı.

Chrysander deli gibi pilota el sallamaya başladı. Theron da aynı şeyi yapıyor ve Isabella’ya yetişmeye çalışıyordu. Theron umutsuzca kapının Isabella’nın ardından kapanmasını izledi ve helikopter havalandı.

Hava akımı saçlarını ve kıyafetini dalgalandırdı. Fakat Theron hâlâ el sallıyor ve Isabella’nın dikkatini çekeceğini umuyordu.

“Nereye gittiğini öğrenmemiz lazım,” dedi Theron.

İleride, Marley ve Piers arka kapıdan çıkmış geliyorlardı.

“Neler oluyor?” diye bağırdı Piers.

Chrysander geride kalırken Theron, Marley ve Piers’ı geçti. Merdivenlerden çıktı. Isabella’nın odasına girdi. Eşyaları yoktu. Not yoktu. Nereye gittiğine dair hiçbir ipucu yoktu.

Tekrar aşağıya koştu. Diğerleri onu oturma odasında bekliyorlardı. Chrysander telefonda, pilot servisiyle konuşuyor ve Isabella indiğinde onu bir şekilde orada tutmalarını sağlamaya çalışıyordu.

Piers, Theron’a yaklaştı.

“Öğrenmen gereken bir şey var.”

Theron keskin bir bakışla ona baktı. “Ne?”

“Bu sabah, Isabella erkenden sahile inmişti. Onu verandanın yanında buldum ve duyduğu bir şeylerden dolayı çok üzölmüş görünüyordu. Galiba senin Chrysander ve Marley ile yaptığın konuşmayı duydu. Sana söylemem için yalvardı. Senin kendini daha da kötü hissetmeni istemediğini söyledi.”

Theron gözlerini kapattı ve ne istediğı hakkında yaptığı konuşmayı hatırladı. Hâlbuki istediğı her şey hemen burnunun uçundaydı.

“Ben tam bir aptalım,” diye söylendi.

“Bunu tartışmanın sırası değil,” dedi Piers kuru bir gülümsemeyle. “Şimdi onu geri getirmenin bir yolunu bulmalıyız.”

Isabella zengin bir Yunan ailesinin evine girmenin bu denli zor olacağını tahmin etmemişti. Etrafı bir düzine korumayla çevrilmişti ve hepsi de silahlıydı.

Belki de bu iyi bir fikir değildi.

Kapı açıldı ve silahlı bir adam ona baktı. Adam, Yunanca bir şeyler söyledi. Isabella umutsuzca ona baktı.

“Sadece İngilizce biliyorum,” dedi.

“Ne istiyorsunuz? Neden buradasınız?” diye sordu adam İngilizce olarak.

“Buraya Alannis Gianopolous’u görmeye geldim. Konu önemli.”

“Adınız?”

“Isabella Caplan.”

Adam yakasındaki küçük mikrofonta Yunanca konuşmaya başladı.

“Bu taraftan lütfen, Bayan Caplan,” dedi onay geldikten sonra.

Adam onu şahane bir odaya aldı.

“Isabella, canım!” diye bağırdı Sophia. Onu tuttu ve yanağından öptü.

“Burada ne yapıyorsun? Theron nerede?”

Isabella gözlerini indirdi, sonra tekrar başını kaldırıp orta yaşlı kadına baktı. “Alannis’le konuşmam gerekiyor. Çok önemli,” dedi.

Sophia ilgiyle ona baktı. “Tabii. Her şey yolunda mı?”

Isabella gülümsedi. “Değil, ama olacak.”

“Burada bekle, Alannis’i çağırıyorum.”

Isabella pencereye doğru gidip beklemeye başladı.

“Isabella?” Alannis’in yumuşak sesini duyunca döndü. “Annem beni görmek istediğini söyledi,” diye devam etti Alannis.

“Özür dilemeye ve bir yanlış düzeltmeye geldim,” dedi Isabella.

Alannis kaşlarını çatı. “Anlamadım.”

Isabella derin bir nefes aldı. “Ben Theron’la sizin aranızı bozdim. Onun seninle evlenmek istediğini biliyordum ama ben ona hep âşıktım. Onu istedim. Onun ne istediğini ya da diğer iki insanı incittiğimi hiç düşünmedim. Seni ve onu.”

“Fakat...” diye başladı Alannis.

“O seninle evlenmek istiyor. Onun istediği sensin. Git ona, Alannis. Seni gördüğüne çok sevinecek. Ben onunla ilişkiimi bitirdim. Yüzüğünü geri verdim. Sana farklı bir yüzük almasını sağla. Yeni bir başlangıca ihtiyacınız var. Benim bozmadığım bir başlangıca. Bunu doğru bir şekilde yapmasını sağla. Sen iyi şeyleri hak ediyorsun.”

Isabella’nın gözlerine yaşlar doldu. “Sizi üzdüm, özür dilerim.”

“Isabella, bekle,” diye çağırdı onu Alannis. “Anlamıyorsun.”

Isabella dinlemedi ve kapıya giderek onu içeri alan korumaya, “Bana yolu göster,” dedi.

Koruma, “Dışarıda bir taksi sizi bekliyor,” diyerek kapıyı açtı.

Dışarı çıkınca taksiyi gördü. Binerek, “Havaalanına,” dedi.

“Buradan gitmek lanet pilotun ne kadar zamanını alır?” diye sordu Theron bir saat içinde onuncu defa.

Bu adada kısılp kalmıştı. Gidebilmesi için Chrysander’ın pilotunun gelmesi gerekiyordu. Pilot yoldaydı, geliyordu.

Chrysander telefonu kapattı ve Theron’a döndü. “Isabella, Gianopolous’ların evine gitmiş.”

“Neden Alannis’i görmek istesin ki? Nerede yaşadıklarını bildiğini bile bilmiyordum,” dedi Theron.

“İşleri düzeltmeye çalışıyor. Önce seninle, şimdi de Alannis’le,” dedi Marley.

Theron Alannis’i aradı hemen. Telefona Sophia cevap verdi. “Sophia, Isabella oraya geldi mi?” diye sordu. “Taksiyle mi gitti?” Sophia ona olanları anlattı. Theron telefonu kapattı ve Chrysander’a döndü.

“Nerede bu lanet olası pilotun?”

İlk birkaç saat içerisindeki bütün uçuşlar doluydu. Isabella özel uçuşlar bölümüne giderek onu Londra’ya götürecek bir jet kiraladı.

Şimdi uçaktaydı. Birazdan havalanacaktı. Kendini çok bitkin hissediyordu. Gece hiç uyumamıştı.

Koltuğunda arkasına yaslandı ve gözlerini kapattı. Birtakım sesler duydu ve herhalde pilottur diye düşündü. Birden yumuşak dudaklar onun kileri örttü ve Isabella’nın gözleri açıldı.

Isabella bir şey söyleyemedi, Theron yine onu öpmeye başladı. Sonra geri çekilerek kokpite Yunanca emirler verdi. Isabella artan bir şokla uçağın hareket etmeye başladığını fark etti. İçinde Theron’la.

“Theron, bekle,” diye itiraz etti. “Bu uçak Londra’ya gidiyor. Buradan ayrılamazsın. Ailen ne olacak? Ya Alannis?”

Theron onun kemerini açarak, Isabella'yı kucağına oturttu.

"Uçak kalkarken kemerlerimizi takmamız gerekmiyor mu?"

"Türbölans olursa ben seni tutarım. Ama bu şekilde bir yere kaçamazsın. Şimdi söyleyeceğim her şeyi son kelimesine kadar dinleyeceksin."

"Aptal, tez canlı, güzel, huzursuz kadın," diye başladı Theron. "Beni önce baştan çıkarıp sonra başından atabileceğini mi sanıyorsun Bella'm?"

"Seni seviyorum, benim güzel Isabella'm. Sana hayranım. Hayatımı sensiz düşünemiyorum. Benimle evlenip beni dünyanın en mutlu erkeği yapar mısın?" Theron cebinden yüzüğü çıkarıp, yine parmağına taktı.

"Bu başka bir kadının yüzüğü değil, pethi mou. Ben Alannis'e hiç evlenme teklif etmedim. Ona vermeye niyetlendiğim yüzüğü iade ettim. Ofisi-me adım attığın günden beri ben seninim. Bütün dünyamı alt üst ettin."

"Evleneme teklifi hiç yapılmadı mı?" diye sordu Isabella.

"Başka bir kadınla nişanlıyken seninle nasıl sevişirim? Teklif edecektim. Her şey hazırды. Fakat o anda sadece seni görüyordum. Tek istediğim sendin. Seninle seviştiğimiz gecenin sabahı onu görmeye gittim ve ona seninle evleneceğimi söyledim. Sen iyi kalplisin, aşkım. Alannis bana âşık değil. Aksine, seni bir an önce bulmamı istedi," diye devam etti Theron.

"O sana âşık değil mi? Sen onu sevmiyor musun?"

"Ben sana âşığım," dedi Theron. "Sadece sana."

"Ya Chrysander ve Marley'ye anlattıkların?"

"Bir aile kurmak için çok acele ediyordum. Ama aradığım şey gözümün önündeymiş. Sanırım seni ilk gördüğüm gün biliyordum. O dövme-yi gördüm ve çılgına döndüm. Sana karşı olan duygularımı bastırmaya çalıştım. Ben senin vasindim. Doğru olmazdı."

Isabella titreyen elini ona doğru uzattı ve yüzüne dokundu.

"Evlen benimle, Bella."

"Hemen çocuk istemediğimi bildiğin hâlde benimle hâlâ evlenmek is-

tiyor musun?" diye sordu Isabella.

"Bence sen beni bir süre meşgul edersin. Zamanımız bol. Sadece bu zamanı birlikte geçireceğimize söz ver, yeter."

"Seni çok seviyorum," diye fısıldadı Isabella. "Evet."

Theron güldü. "Evet, ne, pethi mou?"

"Evet, seninle evleneceğim."

Theron onu ayağa kaldırdı ve kendisi de kalktı. Onu kucağına alarak uçağın arkasındaki küçük yatak odasına doğru götürdü.

Isabella'nın kalbi, tatlı ve sonsuz bir neşeyle çarpıyordu.

Bedenleri ve ruhları birleştğinde, aşklarını tekrar tekrar fısıldadılar birbirlerine.

~ BİTERKEN ~

GELİN ve DAMAT düğünlerine çıplak ayakla geldiler. Theron, Anetakıs adasında, sahilde, rahibin yanında duruyordu. Isabella, Chrysander'ın kolunda ona doğru geliyordu.

Isabella bir bikini üstü ve muhteşem bacaklarını ortaya seren çiçekli bir peştamal giymişti. Theron, onun ayak tırnaklarını kendi elleriyle pembe-ye boyamıştı. Ayağında, üzerinde Theron'ın adı yazılı bir halhal parlıyordu.

Theron'ın bakışları Isabella'nın göbeğindeki piercinge kaydı. Bu pırlanta piercingi Theron almış ve göbeğine yine kendisi takmıştı. Fakat Theron'ın nefesini kesen bunlar değil, Isabella'nın ısı ısı gülümsemesiydi.

O kadar güzeldi ki, Theron kalbinin acıdığını fark etti.

Piers, Theron'ın solunda duruyordu. Alannis ve Sophia, Marley ile birlikte gelinin tarafındaydılar.

Bir bayram havası vardı etrafta. Herkes gülümsüyordu. Kadınların gözleri nemlenmişti.

Ve sonra Theron uzanarak Isabella'nın elini tuttu. Yeminler edildi, rahip konuşmasını yaptı.

Karı koca ilan edildiler.

Dudakları ateşli bir şekilde birleşti. Sonunda ayrıldıklarında, Isabella'nın gözlerinde yaşlar vardı.

Sahilde herkes dans etmeye başladı. Alannis ve Sophia, Marley ve Isabella'ya geleneksel Yunan danslarını öğretmeye başladılar.

Sonra helikopter geldi ve onları bir kayanın üzerine inşa edilmiş otelin balayı süitine götürdü.

Theron, Isabella'yı yatağa taşıdı ve Isabella ona son bir düğün hediyesi olduğunu söyledi.

Isabella peştamalı üzerinde çıkarırken, Theron merakla ona bakıyordu.

“Başka bir dövme daha yaptırmam gerektiğini söylediğini hatırlıyormusun?” diye sordu Isabella.

Theron kaşlarını çattı. “Bunu yapmış olamazsın. Bella, dvmeciye gıdip bir dövme daha yaptırdığını söyleme bana.”

“Yalnız gitmedim. Marley benimle geldi.”

“Chrysander bunu biliyor mu?” diye sordu kuşkuyla.

Isabella güldü. “Arkamızdan bağırdığını hatırlıyorum.”

Theron, Yunanca söylenerek içini çekti.

Isabella yavaşça bıkınisini indirmeye başladı. Tam orada, bacaklarının birleştiğı yerde, göbek deliğıyle aynı hizada bir melek duruyordu. Meleğın elinde bir orak vardı.

Theron kakhahalarına engel olmadı. Sonra eğılerek dövmeyi öpmeye başladı. “Benim küçük şeytan meleğim,” dedi, onu öpmeye devam ederken.

Son